

1. Ο ΠΙΟ ΚΑΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ YES MEN

Μέσο: ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ

Ημ. Έκδοσης: ... 18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: ... 18/08/2018

Σελίδα: 14

Του **ΝΙΚΟΥ ΣΙΜΟΥ**
nicos.simos@gmail.com

Το έγκυρο site Politico αποδείχθηκε σε ανύποπτο χρόνο... ενορατικό. Ήδη από το 2015, αξιολογώντας τη συμπεριφορά του Αλέξη Τσίπρα και της καθοδηγούμενης από αυτόν κυβέρνησής του έναντι των δανειστών, είχε καταγράψει τις πρώτες παραχωρήσεις-υποχωρήσεις της αριστερής διακυβέρνησης, αντιπαραβάλλοντάς τα όσα έκανε στην πράξη με αυτά που προεκλογικά έλεγε για να υφαιμάξει -όπως και έγινε- την ψήφο του ελληνικού λαού.

Αν και μέσα στο 2015 το Politico κατέγραφε ήδη σημαντικό αριθμό παραχωρήσεων του κ. Τσίπρα -έχοντας μάλιστα «βραβύσει» με ευρωπαϊκή πρωτιά τον Έλληνα πρωθυπουργό-, ήδη οι παραχωρήσεις της πλέον πειθαρχημένης κυβέρνησης στις προσαγές του Βερολίνου και των Βρυξελλών είναι τουλάχιστον 15, ομαδοποιημένες και αξιολογημένες ως προς

την κρισιμότητά τους. Υπολογίζονται δε, εκτός από τα οικονομικά μέτρα και οι υποχωρήσεις στα εθνικά ζητήματα και στο Μεταναστευτικό, που είναι η τελευταία παραχώρηση Τσίπρα στην Αγκελα Μέρκελ.

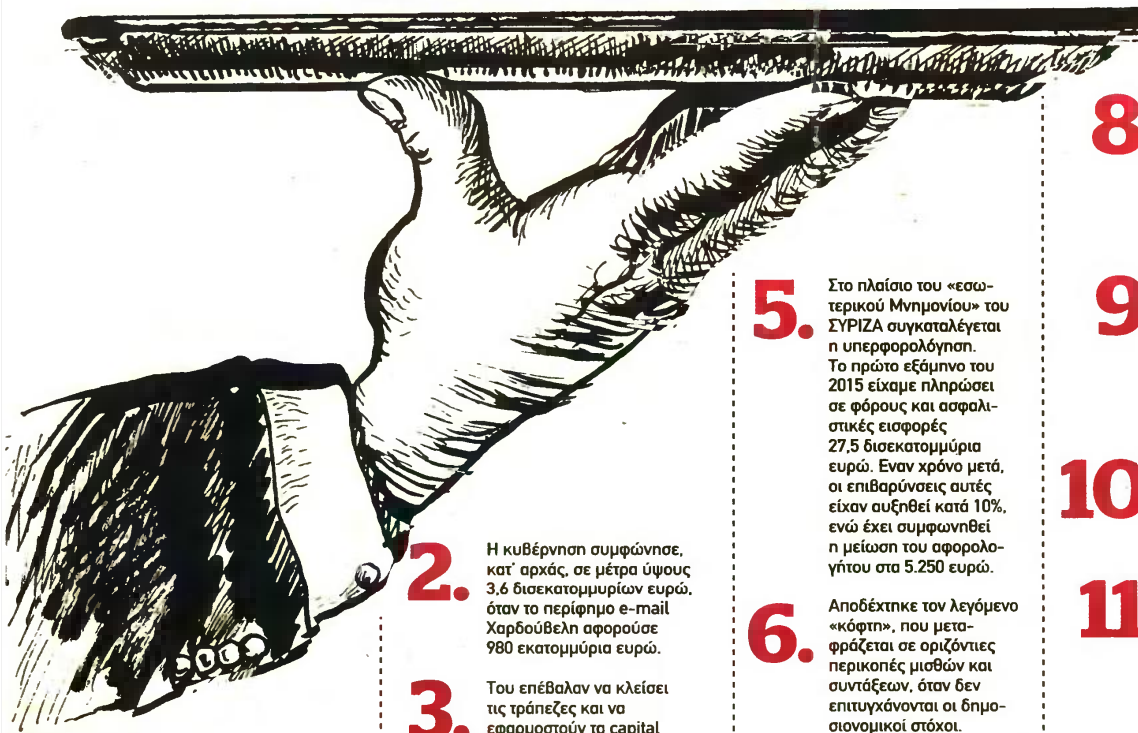
➤ Αρχής γενομένης από το 2015, όταν ο κ. Τσίπρας δήλωσε δημοσίως ότι «η Ελλάδα έχει αλλάξει σελίδα» και ότι «άφησε πίσω της την καταστροφική λιτότητα», στη συνέχεια αποδέχτηκε σωρεία περικοπών δαπανών σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας. Μόνο σε βάρος των συνταξιούχων, που συνιστούν μία αδύναμη τάξη, η αριστερή κυβέρνηση επέβαλε 21 άμεσες ή έμμεσες περικοπές (οι συντάξεις μειώθηκαν από 35% έως 44%) με αυξήσεις στα ποσοστά των εισφορών και επανυπολογισμό των επικουρικών με μειώσεις τους. Το πρόσθετο κόστος για συνταξιούχους και ασφαλισμένους ήταν 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Στα μέτρα που έπληξαν την ελληνική κοινωνία περιλαμβάνεται η αύξηση του ΦΠΑ και της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης.

➤ Οι πρώτες διαπραγματεύσεις

Ο ΠΙΟ ΚΑΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ «YES MEN»

Οι 15 παραχωρήσεις του Αλέξη Τσίπρα σε Βερολίνο - Βρυξέλλες, η αφαιμάξη που επέβαλε, το ξεπούλημα και τα πολλά παραμύθια για να διατηρηθεί στην εξουσία

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ ΤΑ ΕΔΩΣΕ ΟΛΑ

1. Το 2015 δήλωσε ότι «η Ελλάδα άφησε πίσω της την καταστροφική λιτότητα», στη συνέχεια όμως αποδέχτηκε σωρεία περικοπών δαπανών, που έπληξαν την ελληνική κοινωνία.

2. Η κυβέρνηση συμφώνησε, κατ' αρχάς, σε μέτρα ύψους 3,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, όταν το περίφημο e-mail Χαρδούβελη αφορούσε 980 εκατομμύρια ευρώ.

3. Του επέβαλαν να κλείσει τις τράπεζες και να εφαρμόσουν τα capital controls.

4. Με «εσωτερικό Μνημόνιο» ΣΥΡΙΖΑϊκής έμπνευσης περιέλαβε μέτρα που δεν είχαν ζητήσει οι θεσμοί, όπως την επιβολή έκτακτης εισφοράς σε αναπήρους και πολυτέκνους ή την κατάργηση του ΕΚΑΣ.

5. Στο πλαίσιο του «εσωτερικού Μνημονίου» του ΣΥΡΙΖΑ συγκαταλέγεται η υπερφορολόγηση. Το πρώτο εξάμηνο του 2015 είχαμε πληρώσει σε φόρους και ασφαλιστικές εισφορές 27,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Εναν χρόνο μετά, οι επιβαρύνσεις αυτές είχαν αυξηθεί κατά 10%, ενώ έχει συμφωνηθεί η μείωση του αφορολογήτου στα 5.250 ευρώ.

6. Αποδέχτηκε τον λεγόμενο «κόφτη», που μεταφράζεται σε οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων, όταν δεν επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι.

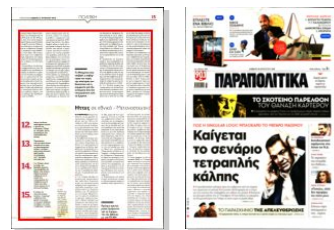
7. Ο κ. Τσίπρας συμφώνησε -προκειμένου να διευκολύνει τους δανειστές να πάρουν τα λεφτά τους πίσω- σε πρωτοφανή πρωταγενή πλεονάσματα 3,5% και 2,2%, που ισοδυναμούν με λιτότητα 40 ετών.

8. Πέραν της υποθήκευσης της δημόσιας περιουσίας, η κυβέρνηση έχει παραχωρήσει ως εγγύηση περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου, από τράπεζες, ΔΕΚΟ, ακίνητα κ.λπ., έως το ποσό των 25 δισ. ευρώ.

9. Αποδέχτηκε την κατάργηση της προσωπικής διαφοράς (και κόβονται έως 18% οι συντάξεις) το 2019, ενώ κάνουν τα οικογενειακά επιδόματα οι συνταξιούχοι από 1/1/2020.

10. Υποχώρησε στις πιέσεις του Βερολίνου, των λοιπών Ευρωπαίων και των ΗΠΑ και προχώρησε σε συμφωνία με τα Σκόπια.

11. Ο κ. Τσίπρας προέβη στη μεγαλύτερη παραχώρηση από κάθε άλλον Ευρωπαίο ηγέτη στο μεταναστευτικό πρόβλημα. Όχι μόνο να υποδέχεται η χώρα μας, ακόμη και κάτω από τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στα Κέντρα Υποδοχής, τη ροή των εκ Γερμανίας μεταναστών, αλλά και να αποτρέπει τη μετάβαση προς Ευρώπη -δηλαδή, προς Γερμανία κυρίως- όσων προσφύγων και οικονομικών μεταναστών διέρχονται από τη χώρα μας.

του Γ. Βαρουφάκη, με τη σύμφωνη γνώμη Τσίπρα, είχαν ως αποτέλεσμα την υπογραφή από τον πρωθυπουργό του 3ου Μνημονίου, που στην ουσία ακύρωνε τα προηγούμενα και αποτελούσε την απαρχή ενός νέου. Μάλιστα, είναι ενδεικτικό ότι τα μέτρα που πρότεινε η κυβέρνηση Σαρμά, με το περίφημο e-mail Χαροδούβελν, ήταν ύψους 980 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ η κυβέρνηση Τσίπρα συμφώνησε, κατ' αρχάς, σε μέτρα 3,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας.

➤ Επιπρόσθετο αποτέλεσμα των συμφωνηθέντων ήταν ότι του επέβαλαν και αποδέχτηκε ο κ. Τσίπρας να κλείσουν οι τράπεζες και στη συνέχεια να εφαρμοστούν τα capital controls, που ισχύουν μέχρι σήμερα, με ορισμένες διορθωτικές κινήσεις χαλάρωσής τους, τρία χρόνια μετά. Συνολικά, από το 3ο Μνημόνιο πολλές χιλιάδες ήδη εξαθλωμένων οικονομικά Ελλήνων πλήρωσαν παραπάνω φόρους, ενώ και οι αδύναμοι δεν απαλλάχθηκαν από τον ΕΝΦΙΑ.

➤ Στις πιο μεγάλες παραχωρήσεις Τσίπρα προς τους δανειστές πρέπει να συμπεριληφθεί η εφαρμογή ενός «εσωτερικού μνημονίου» ΣΥΡΙΖΑϊκής έμπνευσης, που περιλάμβανε μέτρα τα οποία δεν είχαν ζητήσει οι θεσμοί. Από τότε, δηλαδή, είχε αρχίσει η συγκέντρωση πρωτογενών πλεονασμάτων για να δημιουργηθεί ένα «μαξιλάρι» ρευστότητας, σε βάρος βεβαίως της κοινωνίας και της οικονομίας. Οπως, λ.χ., η επιβολή έκτακτης εισφοράς σε αναπήρους και πολυτέχνους ή η κατάργηση του ΕΚΑΣ σε μεγάλη αριθμό συνταξιούχων με μείωση του πλάφον της σύνταξης, πέραν της οποίας δεν το δικαιούντο.

➤ Στο πλαίσιο του «εσωτερικού μνημονίου» του ΣΥΡΙΖΑ συγκαταλέγεται και η υπερφορολόγηση, κατά όγκο του αντιπροέδρου της Κομισιόν, Βλ. Ντομπρόσκι. «Ήταν επιλογή της ελληνικής κυβέρνησης να επικεντρωθεί αισθητά στην αύξηση των φόρων», είχε δηλώσει χαρακτηριστικά. Οι φόροι και ιδίως οι έμμεσοι είναι οι υψηλότεροι ως ποσοστό του

ΑΕΠ από τότε που μπήκε η χώρα στα Μνημόνια. Αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι στο α' εξάμηνο του 2015 είχαμε πληρώσει σε φόρους και ασφαλιστικές εισφορές 27,5 δισεκατομμύρια. Έναν χρόνο μετά, οι επιβαρύνσεις αυτές είχαν αυξηθεί κατά 10% με συνεχιζόμενη την αύξησή τους, ενώ έπεται συνέχεια από τη στιγμή που έχει συμφωνηθεί η μείωση του αφορολογήτου στα 5.250 ευρώ.

➤ Αποδέχτηκε τον λεγόμενο «κόφτη», που μεταφράζεται σε οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων όταν δεν επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι. Ο μηχανισμός ίσχυσε για το 2017, και βεβαίως ισχύει και για τα έτη 2018 και 2019. Τα μέτρα όμως που θα λαμβάνονται θα ενσωματώνονται στον προϋπολογισμό της επόμενης χρονιάς, δηλαδή θα ισχύσουν και το 2020.

➤ Ο κ. Τσίπρας συμφωνήσε -προκειμένου να διευκολύνει τους δανειστές να πάρουν τα λεφτά τους πίσω- σε πρωτοφανή πρωτογενή πλεονάσματα, καθώς εκτός από το 3,5% επί του ΑΕΠ

για μέχρι το 2023, η χώρα μέχρι το 2060 θα πρέπει να διατηρεί πλεονάσματα 2,2%, που ισοδυναμούν με λιτότητα 40 ετών. Είναι ενδεικτική η δήλωση του διοικητή της Τραπέζης της Ελλάδος ότι τέτοια πλεονάσματα σε τόσο μεγάλη διάρκεια ούτε οι πετρελαιοπαραγωγόι χώρες δεν μπορούν να επιτύχουν.

➤ Πέραν της υποθήκευσης της δημόσιας περιουσίας για 99 χρόνια, η κυβέρνηση έχει παραχωρήσει ως εγγύηση περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου, από τράπεζες, ΔΕΚΟ, ακίνητα κ.λπ. έως το ποσοστό των 25 δισεκατομμυρίων ευρώ για την περίπτωση που φανεί ασυνεπής η χώρα στην αποπληρωμή του δανείου των 86 δισεκατομμυρίων ευρώ που είχε πάρει από τον ESM η Ελλάδα το 2015. Σημειώτέον ότι με τις σημερινές τιμές αγοράς και λαμβανομένου υπ' όψιν του τιμήματος άλλων εκποιήσεων δημόσιας περιουσίας, αν ο μη γένοιτο χρειαζόταν να καταπλά τους πίσω- σε πρωτοφανή πρωτογενή πλεονάσματα, καθώς εκτός από το 3,5% επί του ΑΕΠ

Το Μνημόνιο που επέβαλε η κυβέρνηση του χωρίς την απαίτηση των δανειστών και η συμφωνία για πλεονάσματα που δεν επιτυγχάνουν ούτε τα Εμιράτα

Ηττες σε εθνικά - Μεταναστευτικό

12.

Ακόμη μία εθνική παραχώρηση συνιστά η σπουδή της κυβέρνησης Τσίπρα να «επιλύσει» και τις εκκρεμότητες στις ελληνοαλβανικές σχέσεις.

13.

Παραχώρηση, υπό την ευρεία έννοια, συνιστά και ως προς τις ελληνοτουρκικές σχέσεις η αποδοχή, χωρίς καμία ελληνική προετοιμασία, της επίσκεψης του Τ. Ερντογάν στη χώρα μας.

14.

Ο κ. Τσίπρας «έκανε το κατ'ήρι» του Ερντογάν παύοντας τους μουφτίδες στη Θράκη, τους οποίους διορίζει η ελληνική κυβέρνηση και οι οποίοι ήταν υποχρεωμένοι στις αποφάσεις τους να τηρούν τους ελληνικούς νόμους και το ελληνικό Σύνταγμα.

15.

Στο θέμα των ελληνοτουρκικών σχέσεων, η αριστερή κυβέρνηση έχει αφήσει να αλωνίζει το τουρκικό προξενείο στη Θράκη, την οποία εποφθαλμιά η Τουρκία.

Το site Politico είχε καταγράψει τις πρώτες παραχωρήσεις, αντιπαράβαλλοντάς τις με αυτά που προεκλογικά έλεγε για να υφαρπάξει την ψήφο του ελληνικού λαού

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Τσίπρα αποδέχτηκε την κατάργηση της προσωπικής διαφοράς (κόβονται έως και 18% οι συντάξεις) το 2019, ενώ χάνουν τα οικογενειακά επιδόματα οι συνταξιούχοι και, από 1.1.2020, μειώνεται το αφορολόγητο στα 5.686 ευρώ, από τα 8.636 που είναι σήμερα, όπως προαναφέρθηκε.

➤ Η κυβέρνηση Τσίπρα υποχώρησε στις πιέσεις Βερολίνου, λοιπών Ευρωπαίων και ΗΠΑ για να προχωρήσει σε συμφωνία με τα Σκόπια, προβάλλοντας το πρόσχημα ότι η αριστερή κυβέρνηση επείγουσα μία χρονίζουσα εκκρεμότητα, που δεν αποτόλμησαν προηγούμενες κυβερνήσεις. Ήδη ο Σκοπιανός πρωθυπουργός, Ζ. Ζάεφ, πρόσφατα ανακοίνωσε στους συμπατριώτες του ότι με τη Συμφωνία εξασφάλισε και τη «μακεδονική ταυτότητα» και τη «μακεδονική γλώσσα» και τη «μακεδονική υπηκοότητα».

➤ Ο κ. Τσίπρας προέβη στη μεγαλύτερη παραχώρηση από κάθε άλλον Ευρωπαίο ηγέτη στο μεταναστευτικό πρόβλημα που απασχολεί τη Γερμανίδα καγκελάριο, προθυμοποιηθείς με δημόσιες δηλώσεις του να εξυπηρετήσει την Άγκελα Μέρκελ δίχως Όχι μόνο να υποδέχεται η χώρα μας, ακόμη και κάτω από τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στα Κέντρα Υποδοχής, τη ροή των εκ Γερμανίας μεταναστών. Αλλά και να αποτρέπει τη μετάβαση προς Ευρώπη -δηλαδή προς Γερμανία κυρίως- όσων αντισφύγουν και οικονομικών μεταναστών δίδονται από τη χώρα μας.

➤ Μία ακόμη εθνική παραχώρηση συνιστά η σπουδή της κυβέρνησης Τσίπρα να «επιλύσει» και τις εκκρεμότητες στις ελληνοαλβανικές σχέσεις. Και η σπουδή αυτή είναι δυσεξηγήτη και απλώς θα μπορούσε να την ερμηνεύσει κανείς ως μία νέα πρόθυμη υποχώρηση του κ. Τσίπρα σε ξένες απαιτήσεις. Υπό την έννοια αυτή, έχει ενδιαφέρον το πώς εννοεί τη διευθέτηση, καθώς φαίνεται ότι η κυβέρνηση των παραχωρήσεων έναντι της μη διεκδίκησης από τα Τίρανα της... Θεσπρωτίας (Τσαμουριάς) αποδέχεται να «εξάσει» το Βορειοηπειρωτικό. Το θέμα της «Τσαμουριάς» το έθεσε και πρόσφατα ο Αλβανός υπουργός των Εξωτερικών. Επιπλέον, τα Τίρανα επιμένουν σε συμψηφισμό, ως προς τα δικαιώματα, της ελληνικής μειονότητας στη Βόρειο Ηπειρο με τους οικονομικούς τους μετανάστες στη χώρα μας.

➤ Παραχώρηση, υπό ευρεία έννοια, συνιστά και ως προς τις ελληνοτουρκικές σχέσεις η αποδοχή, χωρίς καμία ελληνι-

κή προετοιμασία, της επίσκεψης Ερντογάν στη χώρα μας, προ μνηνών. Η αξιολόγηση της επίσκεψης Ερντογάν ανέδειξε δύο τεράστια κυβερνητικά λάθη. Το πρώτο ήταν ότι δεν έπρεπε να γίνει η επίσκεψη, καθώς η κυβέρνηση έδωσε βήμα στον Τούρκο πρόεδρο να μιλήσει προκλητικά, σε βάρος της χώρας μας, εντός της Ελλάδος. Το δεύτερο λάθος ήταν ότι η κυβέρνηση όφειλε να γυρτζέει ότι θα απαιτούσε να πάει στη Θράκη, την οποία η Τουρκία επιβουλεύεται. Αυτό, ουσιαστικά, σημαίνει η απαίτησή του για αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάννης.

➤ Όπως έγραψαν τα ίδια τα τουρκικά ΜΜΕ, ο κ. Τσίπρας «έκανε το κατ'ήρι» του Ερντογάν, παύοντας τους μουφτίδες στη Θράκη, τους οποίους διορίζει η ελληνική κυβέρνηση και οι οποίοι ήταν υποχρεωμένοι στις αποφάσεις τους να τηρούν τους ελληνικούς νόμους και το ελληνικό Σύνταγμα. Τώρα θα εκλέγονται υπό την καθοδήγηση της Άγκυρας και θα έχουν πολιτικοθηρσκευτική επιρροή στη Θράκη.

➤ Στο θέμα των ελληνοτουρκικών σχέσεων, η αριστερή κυβέρνηση έχει αφήσει να αλωνίζει το τουρκικό προξενείο στη Θράκη, την οποία εποφθαλμιά η Τουρκία, και που μέσω πόρων της Άγκυρας προβαίνει σε όλο και μεγαλύτερη «τουρκοποίηση» της περιοχής. Συντονιστής της όλης προσπάθειας είναι ο Χακάν Τσαβούσογλου - ένας εκ των πέντε Τούρκων αντιπροέδρων της γείτονος με αλυτρωτικές διαθέσεις.

Κρίσιμα ερωτήματα εγείρονται για τη συμφωνία της Αθήνας με την ΠΓΔΜ

2. ΝΕΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΕΠΙΒΟΛΗ ΠΟΙΝΩΝ ΣΕ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/08/2018

Σελίδα: 32

Νέες οδηγίες για επιβολή ποινών σε συνταξιούχους

Στο 4,56% παραμένει το ετήσιο επιτόκιο επί του οποίου επιβαρύνονται τα ποσά που θα κληθούν να επιστρέψουν όσοι συνταξιούχοι «ξέχασαν» να δηλώσουν στον ΕΦΚΑ ότι συνεχίζουν να εργάζονται. Τις νέες οδηγίες για τις ποινές που επιβάλλονται σε συνταξιούχους οι οποίοι

εργάζονται αλλά παραλείπουν να το δηλώσουν στους ασφαλιστικούς τους φορείς, περιλαμβάνει έγγραφο του ΕΦΚΑ, το οποίο ξεκαθαρίζει ότι ο καταλογισμός των επίμαχων ποσών θα γίνεται με ετήσιο επιτόκιο 4,56%. Βέβαια, οι δόσεις παραμένουν από 2 έως και 800. Οι επιστροφές αφορούν όσους ανέλαβαν εργασία μετά τον Μάιο του 2016 και οι οποίοι θα κληθούν να επιστρέψουν το 60% των συντάξεων που έχουν εισπράξει με επιτόκιο 4,56%. Όσοι εμπίπτουν στο παλαιότερο καθεστώς και δεν έχουν συμπληρώσει τα 55 έτη οφείλουν το 100% όσων συντάξεων έχουν εισπράξει με τόκο 4,56%, ενώ όσοι είναι μεγαλύτεροι από 55 και μισθωτοί οφείλουν το 70% του ποσού που υπερβαίνει τα 785 ευρώ της σύνταξης, με τόκο 4,56%.

ΔΕΘ

ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΨΗ ΤΗΣ ΚΑΛΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Ενα πρώτο κρας τεστ αξιοπιστίας έναντι των δανειστών και των αγορών θα αποτελέσουν οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού στη Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης μέσω των οποίων η κυβέρνηση θα επιχειρήσει να δώσει μια κάποια υπόσταση στο αφήγημα για το τέλος των Μνημονίων.

Οι εξαγγελίες, σύμφωνα με πηγές του οικονομικού επιτελείου, θα έχουν ορίζοντα τριετίας, ενώ ακόμα δεν έχουν ληφθεί οι τελικές αποφάσεις για τα μέτρα τα οποία θα ανακοι-

Εξετάζεται το ενδεχόμενο στο πακέτο παροχών εκτός από μειώσεις φόρων να περιληφθούν και παρεμβάσεις αύξησης των κοινωνικών δαπανών, ενώ γίνονται ασκήσεις επί χάρτου για μια πρώτη – έστω και μικρή – αύξηση του κατώτατου και του υποκατώτατου μισθού.

Το μεγάλο στοίχημα βέβαια δεν είναι άλλο από την περικοπή ή μη των συντάξεων από την 1η Ιανουαρίου 2019, μια «διαρθρωτική μεταρρύθμιση» κατά την εκτίμηση του ΔΝΤ απαραίτητη υπό το βάρος των συνεπειών γήρανσης και μείωσης του οικονομικά ενεργού πληθυσμού.

Ο διευθυντής του οικονομικού γραφείου του Πρωθυπουργού, Γιώργος Τσίπρας, με δηλώσεις του χθες (Στο Κόκκινο) προανήγγειλε «συγκεκριμένα μέτρα» στη ΔΕΘ αφήνοντας ανοικτό κάθε ενδεχόμενο για το μέλλον των συντάξεων.

«Αναγκαστικά αυτή η συζήτηση θα πρέπει να ανοίξει και να κλείσει προς τον Οκτώβριο» ανέφερε ο Αλέξης Τσίπρας σε ερώτηση σχετικά με τις συντάξεις, προσθέτοντας πως «δεν είναι ένα εύκολο ζήτημα».

Το κλίμα το οποίο αρχίζουν να καλλιεργούν μέσω δηλώσεών τους κυβερνητικά στελέχη, με πρώτη την αρμόδια υπουργό Εργασίας Εφη Αχτσιόγλου, παραπέμπει σε μη εφαρμογή των προνομοθετημένων μέτρων για τις συντάξεις από την 1η Ιανουαρίου.

ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ ΛΑΣΚΑΡΗ

νωθούν. Στο τραπέζι, εκτός από το καυτό θέμα των συντάξεων, βρίσκονται μεταξύ άλλων, σύμφωνα με πληροφορίες, μικρές μειώσεις στον ΕΝΦΙΑ από το 2019, μείωση του πρώτου συντελεστή φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων από το 22% στο 20% (προβλέπεται στα αντίμετρα του 2020 πακέτο με τη μείωση του αφορολογήτου) αλλά και αύξηση του απαλλασσόμενου ορίου εισοδήματος για την επιβολή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης.

→ ΓΥΡΙΣΤΕ ΣΕΛΙΔΑ

Παροχές στην κόψη της κάλπης και των αγορών

→ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 25

Πληροφορίες αναφέρουν ότι εναλλακτικά θα επικριθεί «μερική» εφαρμογή του μέτρου με μικρότερες σε σχέση με τις προβλεπόμενες μειώσεις.

Σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, τα μέτρα τα οποία έχουν ψηφιστεί στο πεδίο συντάξεων και εισοφρών από το 2019 αγγίζουν τα 3,020 δισ. ευρώ. Προβλέπονται περικοπές 1,434 δισ. ευρώ από το μαχαίρι στις κύριες συντάξεις φορέων πλιν Δημοσίου, 1,121 δισ. ευρώ από τις περικοπές στις συντάξεις του Δημοσίου, 232 εκατ. ευρώ από την περικοπή της προσωπικής διαφοράς στις επικουρικές συντάξεις και 95 εκατ. ευρώ από το «πάγωμα» των τιμαριθμικών αναπροσαρμογών έως το 2022 έναντι αρχικής πρόβλεψης άρσης του μέτρου το 2019.

Το τελευταίο αυτό μέτρο εξαιτίας του σχετικά χαμηλού δημοσιονομικού κόστους έχει μπει στο κάδρο των συζητήσεων, όπως άλλωστε και οι αλλαγές στον τρόπο υπολογισμού των εισοφρών των ελευθέρων επαγγελματιών, στους οποίους ο αρμόδιος υπουργός Τάσος Πετρόπουλος κλείνει διαρκώς το μάτι των ελαφρύνσεων μετά το τσουνάμι των διπλών και τριπλών εισοφρών.

Το Μεσοπρόθεσμο προβλέπει ότι η αλλαγή της βάσης υπολογισμού των εισοφρών στους ελεύθερους επαγγελματίες από την 1η Ιανουαρίου 2018, με τη συμπερίληψη των καταβλητέων εισοφρών στο ετήσιο φορολογητέο εισόδημα, θα αποδώσει αύξηση εσόδων 138 εκατ. ευρώ το επόμενο έτος έναντι 59 εκατ. ευρώ φέτος.

Εάν η κυβέρνηση κινηθεί σε μια λογική «δώς' τα όλα» στον δρόμο προς τις κάλπες δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το φθινόπωρο θα είναι θερμό στο μέτωπο των δανειστών, αλλά και των αγορών όπου οι αποδόσεις των ομολόγων κρατούν κλειστά την πόρτα της εξόδου.

Οι δανειστές φέρονται έτοιμοι να συζητήσουν τον τρόπο και τον χρόνο εφαρμογής των περικοπών στις συντάξεις, ενώ με την τελευταία επικαιροποίηση του Μνημονίου απέσπραν ακόμα και στις διατυπώσεις την πιθανότητα εφαρμογής και της μείωσης του αφορολογητέου από το 2019.

Εντός Σεπτεμβρίου αναμένονται οι πρώτες επίσημες συζητήσεις με κλιμάκιο της Κομισιόν ενόψει της έγκρισης του προαρκτικού προϋπολογισμού 2019, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, ενώ τον Οκτώβριο αναμένεται να πραγματοποιηθεί η πρώτη τριμηνιαία μεταμνημονιακή αξιολόγηση από τα κλιμάκια Κομισιόν, ESM, EKT και ΔΝΤ. Τον Οκτώβριο άλλωστε αναμένεται να υπάρξει καλύτερη εικόνα αναφορικά με το ύψος του φετινού πρωτογενούς πλεονάσματος.

Τα στοιχεία έως το τέλος Ιουνίου δείχνουν υπέρβαση του στόχου κατά περίπου 1 δισ. ευρώ, αλλά και υστέρηση κατά περίπου 1 δισ. ευρώ σε σχέση με τις επιδόσεις του αντίστοιχου περσινού εξαμήνου. Οι πρώτες εκτιμήσεις αναφέρουν ότι στο τέλος του έτους θα υπάρξει υπέρβαση του στόχου κατά 0,5% του ΑΕΠ, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα διανομής κοινωνικού μερίσματος έως και 900 εκατ. ευρώ.

Ελλειμμα εμπιστοσύνης

Η εμπιστοσύνη μπορεί να καθεί σε ελάχιστο χρόνο. Αντίθετα, η επανάκτηση της χαμένης εμπιστοσύνης απαιτεί πολύ χρόνο και ένα συνεχές μήνυμα αξιοπιστίας. Και αυτά τα δύο, εμπιστοσύνη και αξιοπιστία στη μελλοντική ελληνική πολιτική, είναι βασική προϋπόθεση για την επιστροφή των επενδυτών στην Ελλάδα. Αυτό το εμπειρικό δίδαγμα υπογράμμισε ο Ούλριχ Γκρίλο, τότε πρόεδρος του Συνδέσμου Γερμανικής Βιομηχανίας (BDI),

ΓΝΩΜΗ
ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

ακολουθώντας τον έλληνα υπουργό Οικονομικών Γιώργο Σταθάκη στο βήμα του Γερμανο-Ελληνικού Οικονομικού Φόρουμ τον Απρίλιο του 2016 στο Βερολίνο. Ο αποδέκτης του μηνύματος, ο έλληνας υπουργός εν προκειμένω, είχε ήδη εγκαταλείψει την αίθουσα, όπως σημείωσε δικτικά ο Γκρίλο, για να καπνίσει ένα τσιγάρο.

Σήμερα ολοκληρώνεται το 3ο Πρόγραμμα Βοήθειας για την Ελλάδα – επί οκτώ χρόνια η χώρα σέρνεται επίπονα από το ένα πρόγραμμα στο άλλο. Και τι δεν έγινε σε αντάλλαγμα των δόσεων των πιστωτών. Η αγορά εργασίας απορρυθμίστηκε πλήρως. Οι συντάξεις και οι μισθοί του Δημοσίου, όπως και ο κατώτατος μισθός στον ιδιωτικό τομέα, μειώθηκαν, ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων περιορίστηκε, οι κοινωνικές παροχές περικοπίστηκαν. Η φορολογία αυξήθηκε, μετά ακολούθησαν η μείωση συντάξεων μετά την άλλη, φόροι και ασφαλιστικές εισφορές αυξήθηκαν επανειλημμένα. Για τον Ιανουάριο του 2019 προβλέπεται ακόμη μία μείωση συντάξεων.

Με αυτά τα μέτρα εξυγιάνθηκαν τα δημόσια οικονομικά – επιτυχώς, με δεδομένα τα τελευταία πρωτογενή πλεονάσματα. Αλλά με ποιο τίμημα: η εσωτερική ζήτηση κατέρρευσε, οι συνέπειες ήταν και είναι μέχρι σήμερα υψηλή ανεργία και φτωχοποίηση σημαντικού τμήματος του πληθυσμού.

Με την ολοκλήρωση του 3ου Προγράμματος Βοήθειας η ελληνική κυβέρνηση επιδίωκε και τον τερματισμό της κηδεμονίας από «τρίκα» και «θεσμούς». Υπουργοί της ελληνικής κυβέρνησης μιλούν ήδη για «αποκατάσταση της εθνικής κυριαρχίας».

Εννοούν, μεταξύ άλλων, και την έξοδο της Ελλάδας στις αγορές κεφαλαίου. Για να μην είναι εντελώς απροσδόκητη η χώρα στην πορεία αυτήν, οι θεσμικοί σύμφωνοι να επιμνησκούν ένα μεγάλο μέρος του χρέους και να στηρίζουν τη χώρα με ένα «μαζιλάρι» ρευστότητας 15 δισ. ευρώ. Ως αντιστάθμισμα, περιμένουν από την Ελλάδα δυσθεώρητα

πρωτογενή πλεονάσματα 3,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2023 και 2,2% μέχρι το 2060, δηλαδή για άλλα 42 χρόνια. Συνεπώς, στις 21 Αυγούστου ξεκινά το μακροπρόθεσμο διαμορφωμένο 4ο Πρόγραμμα Βοήθειας. Αυτού του είδους δημοσιονομικοί στόχοι αναδεικνύουν ένα βασικό ερώτημα: Σε ποιον βαθμό οι ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων οκτώ ετών κατάφεραν να επανακτήσουν τη χαμένη εμπιστοσύνη; Ο χρόνος ήταν υπεραρκετός. Αλλά η απάντηση ήταν σαφής: Οι πιστωτές της Ελλάδας δεν εμπιστεύονται ούτε τη σημερινή κυβέρνηση, ούτε την επόμενη, ούτε τη μεθεπόμενη... Για 50 συναπτά έτη θα διαρκεί η επιτήρηση των δημοσίων οικονομικών της Ελλάδας – άνευ προηγουμένου στην πρόσφατη ευρωπαϊκή Ιστορία. Αυτό απέχει επίσης παρασύγγας από την ανάκτηση της «εθνικής κυριαρχίας» της Ελλάδας.

Είναι άκρως αμφίβολο, κατά πόσο μπορούν να τηρηθούν αυτοί οι στόχοι για τόσο μεγάλο διάστημα. Διότι περιορίζουν δραστηκά τα εργαλεία πολλών ελληνικών κυβερνήσεων είτε να τροφοδοτήσουν την οικονομική ανάπτυξη και να αναθερμάνουν την οικονομική δραστηριότητα με κρατικές επενδύσεις, είτε να διαμορφώσουν ένα σύγχρονο δίχτυ κοινωνικής προστασίας για να απορροφήσουν τις αρνητικές συνέπειες της επορρύθμισης της αγοράς εργασίας.

Είναι προφανές ότι οι πιστωτές της Ελλάδας φοβούνται πως τα διεσκατομάρμια από τα πρωτογενή πλεονάσματα που απαιτούν δεν θα αξιοποιηθούν σωστά. Ελειψε και συνεχίζει να λείπει μία ελληνική κυβέρνηση η οποία θα πιστάξει το συνολικό συμφέρον της χώρας στα επιμέρους συμφέροντα της εκλογικής της πελατείας και θα αναλάβει την υθύνη για τις μεταρρυθμίσεις που πρέπει ακόμη να γίνουν. Μόνον ένα τέτοιο βήμα θα επηρέαζε θετικά την πορεία ανάκτησης της εμπιστοσύνης που λείπει. Μένει να φανεί σε ποιον βαθμό η σημερινή ή μία μελλοντική κυβέρνηση της Ελλάδας θα επιχειρήσει έναν τέτοιο επαναπροσδιορισμό της πορείας της χώρας. Οι πρόσφατα συμφωνία στο πλαίσιο του 4ου Προγράμματος Βοήθειας δίνει τη δυνατότητα στους πιστωτές να χαλαρώνουν τις απαιτήσεις για πρωτογενή πλεονάσματα, όταν προωθούνται οι επιβεβλημένες μεταρρυθμίσεις.

Η Ελλάδα χρειάζεται, πέραν της απορρυθμισμένης αγοράς εργασίας, πολλές τρώσθετες μεταρρυθμίσεις – ποιες ακριβώς τονίστηκε επανειλημμένα – προκειμένου να αυξηθούν οι ιδιωτικές επενδύσεις και να μπει σε πορεία βιώσιμης ανάπτυξης.

Αν μείνουν όλα ως έχουν, οι προοπτικές της χώρας για το μέλλον είναι περιορισμένες.

Ο καθηγητής Αλέξανδρος Κρητικός είναι διευθυντής Μελετών του Γερμανικού Ινστιτούτου Οικονομίας (DIW) του Βερολίνου

Αποχαιρετώ

Σε λιγότερο από μία εβδομάδα ολοκληρώνεται το Τρίτο Μνημόνιο. Σύμφωνα με τις κυβερνητικές διακηρύξεις, η χώρα ανακάτ την οικονομική της κυριαρχία και το μέλλον προβλέπεται ευόιο. Είναι, όμως, πραγματικά έτσι;

Τα Μνημόνια ήταν συμβάσεις μεταξύ της χώρας και των δανειστών της που περιέγραφαν λεπτομερώς τις υποχρεώσεις των δύο πλευρών. Η Ελλάδα αναλάμβανε να υποποιήσει συγκεκριμένες δημοσιονομικές περικοπές και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και οι δανειστές προσέφεραν δάνεια με προνομιακούς όρους, υπό την αιρεσιμότητα της υλοποίησης των δεσμεύσεων της ελληνικής πλευράς. Επίσης, τα Μνημόνια περιέγραφαν τον μηχανισμό παρακολούθησης της υλοποίησης των συμφωνηθέντων. Τι από αυτά έχει αλλάξει για την επόμενη διετία; Απολύτως τίποτα. Η Ελλάδα έχει αναλάβει την υλοποίηση συγκεκριμένων μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής (περικοπή συντάξεων και μείωση αφορολογητέου ορίου) και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων (συμπεριλαμβανομένων των ιδιωτικοποιήσεων), ο μηχανισμός παρακολούθησης παραμένει ακριβώς ο ίδιος όπως και προηγουμένως και κάποια από τα αναμενόμενα οφέλη (επιστροφές κερδών ANFA και SMP) τελούν υπό την αιρεσιμότητα της υλοποίησης των δεσμεύσεων που έχουμε αναλάβει. Επιπρόσθετα, εφόσον Τέταρτο Μνημόνιο δύσκολα θα περνούσε από τα Κοινοβούλια αρκετών εταίρων μας, παρακρίθηκε προνομιακή χρηματοδότηση από τα υπόλοιπα του Τρίτου Μνημονίου ώστε να σχηματισθεί το περίφημο «απόθεμα ασφαλείας». Επομένως, στις 21 Αυγούστου απλώς βγαίνουμε από το (τυπικό) Τρίτο Μνημόνιο και μπαίνουμε στο (άτυπο) Τέταρτο Μνημόνιο.

Παρά τη διαθεσιμότητα του «αποθέματος ασφαλείας», η άριστη επιλογή για τη χώρα μας για τα επόμενα χρόνια είναι ο δανεισμός από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές με λογικά επιτόκια, με το «απόθεμα ασφαλείας» να παραμένει ανέπαφο. Είναι αυτό εφικτό; Οι τρέχουσες αποδόσεις των ελληνικών ομολόγων, αλλά και η σημαντική αύξηση τους κάθε φορά που παρατηρείται αναταραχή στις διεθνείς αγορές για λόγους σχετικούς με την Ελλάδα (π.χ. εκλογική λαϊκιστική κυβέρνηση στην Ιαλία ή καταπονησμός της τουρκικής λίρας) φαίνεται να δείχνουν ότι αυτό ίσως να μην είναι εφικτό. Για να αλλάξει η εικόνα, πρέπει η ελληνική οικονομία να δείξει σημαντικά δυναμισμού που αυτή τη στιγμή δεν είναι ορατά.

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/08/2018

Σελίδα: 27

ντας τα Μνημόνια

Αντιθετα από άλλες χώρες της ευρωζώνης που μετά την έξοδο από τα δικά τους Μνημόνια κατέγραψαν ρυθμούς ανάπτυξης υψηλότερους από τις προβλέψεις των διεθνών οργανισμών αλλά και των διεθνών οίκων, ο ρυθμός μεγέθυνσης της ελληνικής οικονομίας πέρυσι ήταν ο χαμηλότερος στην ΕΕ και στα επόμενα χρόνια δεν αναμένεται να είναι εντυπωσιακός. Αυτό οφείλεται εν μέρει στη διεθνή συγκυρία που είναι

περιορισμένες. Παραδοσιακά, η χρηματοδότηση των ιδιωτικών επενδύσεων γινόταν σε πολύ μεγάλο βαθμό μέσω τραπεζικού δανεισμού. Στην παρούσα συγκυρία, λόγω του μεγάλου όγκου των «κόκκινων δανείων» και της συρρικνωμένης καταθετικής βάσης των τραπεζών, φαίνεται δύσκολο τα πιστωτικά ιδρύματα να παίξουν τον ρόλο που έπαιζαν πριν από την κρίση. Μέρους του κενού θα μπορούσαν να καλύψουν οι ξένες

ΓΝΩΜΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ
ΤΣΑΚΟΓΛΟΥ

σαφώς χειρότερη από την προηγούμενη τριετία. Εξαιτίας της «περήφανης διαπραγμάτευσης» και των συνεπειών της, η Ελλάδα έχασε τη χρυσή ευκαιρία το 2015. Όμως, η κυριότερη αιτία για τους χαμηλούς ρυθμούς μεγέθυνσης είναι η έλλειψη επενδύσεων. Το νέο παραγωγικό μοντέλο της χώρας, στο οποίο όλοι φαίνεται να ομνούν, βασίζεται σε αύξηση του μεριδίου των επενδύσεων και των εξαγωγών στο ΑΕΠ, εις βάρος της κατανάλωσης και των εισαγωγών. Τα τελευταία χρόνια οι εξαγωγές μας βρίσκονται σε καλό δρόμο. Οι επενδύσεις, όμως, όχι.

Εδώ και αρκετά χρόνια, οι ακαθάριστες επενδύσεις στη χώρα μας είναι χαμηλότερες από τις αποσβέσεις. Με άλλα λόγια, το απόθεμα κεφαλαίου της οικονομίας μειώνεται αντί να αυξάνεται. Πριν από την κρίση το ποσοστό των επενδύσεων στο ΑΕΠ στην Ελλάδα ήταν ελαφρά υψηλότερο του μέσου όρου της ΕΕ. Όμως, στην Ελλάδα το μεγάλο μέρος των επενδύσεων κατευθύνονταν σε κατοικίες ενώ στην ΕΕ σε επιχειρηματικές επενδύσεις που έχουν μεγάλο πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα.

Ενώ οι επενδυτικές ευκαιρίες στην Ελλάδα είναι πολλές, οι πηγές χρηματοδότησης είναι

– κυρίως άμεσες – επενδύσεις, των οποίων το ποσοστό στο ΑΕΠ ήταν και παραμένει εξαιρετικά χαμηλό. Κανονικά, μετά την υποχώρηση του κινδύνου του Γρεχίτ, οι χαμηλές αποτιμήσεις των περιουσιακών στοιχείων σε συνδυασμό με τη διαθεσιμότητα άφθονης σχετικά καλά εκπαιδευμένης και άνεργης εργατικής δύναμης θα έπρεπε να αποτελούν μαγνήτη για την προσέγγιση ξένων επενδύσεων στην Ελλάδα, με πολλαπλά οφέλη για την οικονομία. Όμως, τόσο για λόγους που προϋπήρχαν της κρίσης (γραφειοκρατία, αργή απονομή δικαιοσύνης κ.λπ.) όσο και για λόγους που ανέκυψαν τα τελευταία χρόνια (υψηλή φορολογία κεφαλαίου, εντόνως αρνητικό προς το επενδύειν κλίμα, ιδίως κατά τα δύο πρώτα χρόνια της παρούσας κυβέρνησης) οι ξένες επενδύσεις παραμένουν χαμηλές. Σε αυτό το πλαίσιο, η ύπαρξη κυβέρνησης φιλικής προς το επενδύειν με ξεκάθαρη μεταρρυθμιστική ατζέντα θα μπορούσε να δώσει σημαντική ώθηση στις επενδύσεις (ξένες και εγχώριες), στον ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης και, τελικά, στην ομαλή επάνοδο της χώρας στις αγορές και την εξάλειψη των φόβων για νέα Μνημόνια στο μέλλον.

Ο Πάνος Τσακoγλoυ είναι καθηγητής στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων

Η ύφεση που βίωσε η Ελλάδα την τελευταία δεκαετία ήταν από τις βαθύτερες και μακροβιότερες στην παγκόσμια Ιστορία. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ συρρικνώθηκε κατά 26,3% την περίοδο 2008-2017. Σε καθένα από τα δέκα αυτά χρόνια σημειώθηκε ύφεση, εκτός από τα 2014 και 2017, όπου σημειώθηκε ασθενική ανάπτυξη 0,7% και 1,4% αντίστοιχα. Στα οκτώ χρόνια 2010-2017, η Ελλάδα βρισκόταν σε Μνημόνια. Με την ολοκλήρωση των Μνημονίων, βρίσκεται η ελληνική οικονομία σε θέση να αναπτυχθεί γοργά.

Τα Μνημόνια επέφεραν σημαντικές βελτιώσεις. Τα δημόσια οικονομικά συμμαζεύτηκαν: από το τερατώδες έλλειμμα 15,1% του ΑΕΠ το 2009, έχουμε πλέον φτάσει σε πλεόνασμα 0,8% το 2017. Η βελτίωση οφείλεται τόσο σε δραστικές περικοπές και καλύτερο έλεγχο των δαπανών όσο και σε αύξηση της φορολογίας και καλύτερη φορολογική συμμόρφωση. Η ανεξαρτητοποίηση της φορολογικής διοίκησης (ΑΑΔΕ) από το υπουργείο Οικονομικών και η ψηφιοποίηση του συστήματος ήταν σημαντικά βήματα μπροστά. Το ίδιο και η εννοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων και η κατάργηση προνομίων που κάποιοι ελάμβαναν εις βάρος των υπολοίπων.

Βελτιώσεις έγιναν επίσης στις αγορές προϊόντων, όπου μειώθηκαν τα εμπόδια εισόδου νέων παικτών, στις τράπεζες, όπου η διακυβέρνηση και η εποπτεία έγιναν αυστηρότερες και μειώθηκαν τα περιθώρια πολιτικών παρεμβάσεων, και στην αγορά εργασίας που έγινε πιο ελαστική, με τους σχετικούς δείκτες να βρίσκονται πλέον στον μέσο όρο των χωρών του ΟΟΣΑ.

Παρά τις βελτιώσεις αυτές, μια ισχυρή αναπτυξιακή δυναμική απουσιάζει. Σε κάποιο βαθμό αυτό οφείλεται στις συνέπειες της κρίσης, όπως τα κόκκινα δάνεια και το brain drain. Οφείλεται κυρίως όμως στην έλλειψη βούλησης για βαθιές μεταρρυθμίσεις στην οικονομία και τους θεσμούς. Οι μεταρρυθμίσεις που έγιναν τα οκτώ τελευταία χρόνια δεν υποστηρίχθηκαν από το μεγαλύτερο μέρος του πολιτικού συστήματος και αναπόφευκτα έμειναν ημιτέλειες.

Για παράδειγμα, ενώ οι αλληπάλλες μειώσεις στις συντάξεις και οι αυξήσεις στις εισφορές ισορροπούσαν το ασφαλιστικό σύστημα σε χρηματοοικονομική βάση, η ανταποδοτικότητα του συστήματος καταστράφηκε εντελώς. Οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν πλέον τις εισφορές ως φόρο στην εργασία παρά ως αποταμίευση για τα γηρατειά. Η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει, καθώς η φορολόγηση στην παραγωγή είναι υπερβολικά υψηλή και η αποταμίευση χαμηλή. Η αλλαγή επιτυγχάνεται με την εισαγωγή ιδιωτικών συνταξιοδοτικών λογαριασμών με φορολογικά κίνητρα, που θα συμπληρώνουν μια μειωμένη κρατική σύνταξη. Οι εργαζόμενοι πλέον θα αισθάνονται ότι η σύνταξη τους τους «αντίκει», και ότι το κράτος δεν θα μπορεί να τους την πάρει. Ενα άλλο παράδειγμα αφορά τα κίνητρα στο Δη-

μόσιο. Οι σημαντικές μειώσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων έχουν συμβάλει στην επίτευξη του πλεονάσματος, αλλά έχουν μειώσει τα ήδη πενιχρά κίνητρα απόδοσης. Ενώ η συζήτηση για τα κίνητρα στο Δημόσιο έχει περιστραφεί, λανθασμένα, γύρω από τις απολύσεις, ισχυρά κίνητρα απόδοσης μπορούν να δοθούν μέσω της κινητικότητας. Αντί μια θέσης στο Δημόσιο να είναι ανοικτή μόνο στους άμεσα υφισταμένους, και αυτοί να προδόνται με το κριτήριο της αρχαιότητας, θα μπορούσε να είναι ανοικτή σε όλους τους δημοσίων υπαλλήλους – ακόμα και σε στελέχη από τον ιδιωτικό τομέα για τις υψηλολαβείς θέσεις.

ΓΝΩΜΗ
ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ
ΒΑΓΙΑΝΟΥ

Η κινητικότητα προϋποθέτει ουσιαστική αξιολόγηση των δημοσίων φορέων. Για παράδειγμα, οι διευθυντές των δημοσίων σχολείων θα πρέπει να αξιολογούνται με βάση τα αποτελέσματα των μαθητών τους στις Πανελλαδικές Εξετάσεις και άλλα κριτήρια. Σε αντίλλαγμα, θα πρέπει να έχουν κάποια αυτονομία στην επιλογή της καλυπτέας ύλης, στην επιλογή των δασκάλων με βάση τις επιδόσεις και την προτίμηση τους, κ.λπ. (αντί οι επιλογές να γίνονται αποκλειστικά από το υπουργείο Παιδείας). Παρόμοιες παρατηρήσεις ισχύουν για πανεπιστήμια, νοσοκομεία, δικαστήρια, κ.λπ.

Μεταρρυθμίσεις όπως οι παραπάνω μπορεί να ακούγονται εξωπραγματικές για τα ελληνικά δεδομένα. Αντικατοπτρίζουν όμως βέλτιστες διεθνείς πρακτικές που εφαρμόζονται και σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Η Ελλάδα θα πρέπει να εφαρμόσει τέτοιες πρακτικές, αλλάζοντας σε βάθος το κρατικό οικονομικό της μοντέλο, αν θέλει να αναστρέψει τη σταδιακή φτωχοποίηση της μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (κατατασσόμαστε πλέον 24οι στους 28 με βάση το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, ενώ ήμασταν 14οι το 1980, και η κρίση αντιστοιχεί μόνο στο μισό της πτώσης). Χωρίς ουσιαστικές αλλαγές η ανάπτυξη θα παραμείνει αναμικτή, η αναخرματοδότηση του χρέους από τις αγορές θα καταστεί δύσκολη και ένα νέο Μνημόνιο σε μερικά χρόνια θα μας περιμένει.

Ο Δημήτρης Βαγιάνος είναι καθηγητής Χρηματοοικονομικών στη London School of Economics. Έχει επιμεληθεί, μαζί με τους Νίκο Βέττο, Κώστα Μεϊντή και Χριστόφορο Πισσαρίδη τον ούλογο τόμο «Πέρα από τη Λήπτοια: Για μια Νέα Δυναμική στην Ελληνική Οικονομία» που έχει κυκλοφορήσει από τις Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.

4. ΧΡΩΣΤΟΥΝ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΕΣ

Μέσο: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/08/2018

Σελίδα: 1

**ΧΙΛΙΑΔΕΣ
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ
ΕΛΑΒΑΝ
«ΛΕΙΨΕΣ»
ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ
ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ**

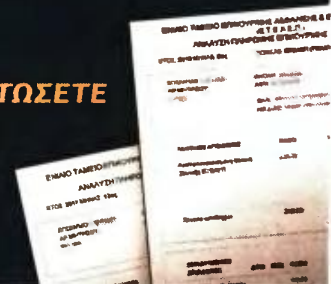
▶ ΣΕΛΙΔΕΣ 16-17

Χρωστούν αναδρομικά από τις επικουρικές!

**ΤΑ ΠΟΣΑ ΠΟΥ ΠΙΣΤΩΗ-
ΚΑΝ ΣΤΙΣ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΗΤΑΝ ΛΙΓΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑ 10
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ
ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ**

**ΣΗΜΕΙΩΘΗΚΑΝ ΛΑΘΗ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ**
ενώ άλλοι συνταξιούχοι
έλαβαν επιστροφές
που αντιστοιχούν
σε 5 και όχι 20 μήνες

**ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΤΕ
ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ**
Τα έγγραφα που
πιστοποιούν
εσφαλμένους
υπολογισμούς

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ ΠΟΥ ΠΙΣΤΩΘΗΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ ΣΤΙΣ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΗΤΑΝ ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΛΕΙΨΕΣ

Χρωστάνε ακόμα αναδρομικά από τις κρατήσεις στις επικουρικές

Χρωστάνε ακόμα αναδρομικά από τις παράνομες κρατήσεις στις επικουρικές συντάξεις, καθώς οι επιστροφές που πιστώθηκαν στους λογαριασμούς των συνταξιούχων στις 2 Αυγούστου ήταν σε πολλές περιπτώσεις λιγότερες και σε χιλιάδες άλλες επεστράφησαν μεν παράνομες μειώσεις, όχι όμως για 20 μήνες αλλά για λιγότερους, ακόμη και για 5 μήνες.

Το θέμα των αναδρομικών από τις παράνομες μειώσεις του ν. 3986/2011 που ανέδειξε ο Ελεύθερος Τύπος και δικαιώθηκε πλήρως με την επιστροφή «κλεμμένων» από την κυβέρνηση σε 194.000 συνταξιούχους, δεν φαίνεται ότι έληξε για όλους και αυτό γιατί από νέα έρευνα και με σχετικά ντοκουμέντα που δημοσιεύει ο «Ε.Τ.» αποδεικνύεται ότι δεν δόθηκαν σε όλους τους συνταξιούχους τα αναδρομικά που δικαιούνται!

Μείον 10 εκατ. ευρώ

Το υπουργείο Εργασίας υπολόγισε αρχικά τα επιστρεφόμενα ποσά για διάστημα 20 μηνών, ήτοι από Αύγουστο 2016 έως και Απρίλιο 2018 με εκτιμώμενο κόστος περίπου 58 εκατ. ευρώ. Στην πληρωμή των αναδρομικών όμως οι επίμαχο διάστημα που έγινε με την επικουρική σύνταξη της 2ας Αυγούστου, το ποσό που κατέβαλε τελικώς ανήλθε σε 47 εκατ. ευρώ. Λείπουν κάπου 10 εκατ. ευρώ, που δεν είναι ότι υπολογιστικά λιγότερα, αλλά όπως αποδεικνύεται δεν δόθηκαν σε πάρα πολλούς δικαιούχους παρότι είναι οφειλόμενα!

Αρμόδιο στέλεχος του ΕΤΕΑΕΠ με το οποίο μίλησε ο «Ε.Τ.» στις 13 Αυγούστου, θέτοντας το ερώτημα γιατί δεν πληρώθηκαν όλοι όσοι δικαιούνται τα αναδρομικά, παραδέχθηκε

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΙΚΟΣ
kkatikos@e-typos.com

ότι υπάρχουν περιπτώσεις ελλιπούς καταβολής, και πρόσθεσε ότι όσοι δεν πήραν όλο το ποσό, θα το λάβουν στις επόμενες πληρωμές, ίσως του Σεπτεμβρίου, ή και εντός των επόμενων μηνών. Το ίδιο (καθ' ύλην αρμόδιο στέλεχος) δεν έκρυψε το ενδεχόμενο να έχουν μείνει απλήρωτοι συνταξιούχοι, αλλά έσπευσε να διευκρινίσει στον «Ε.Τ.», ότι οι περισσότεροι έχουν πάρει τα ποσά που δικαιούνται και όσοι έχουν εκκρεμότητες θα τα λάβουν στις επόμενες πληρωμές.

Το υπ. Εργασίας υπολόγισε αρχικά τα επιστρεφόμενα ποσά για διάστημα 20 μηνών στα 58 εκατ. ευρώ, αλλά το ποσό που κατέβαλε τελικώς ανήλθε σε 47 εκατ. ευρώ. Λείπουν περίπου 10 εκατ. ευρώ!

«Κανείς δεν θα χάσει αυτά που δικαιούται», είπε χαρακτηριστικά.

Το θέμα όμως που ανακύπτει μέσα από τα ντοκουμέντα που αποκαλύπτει σήμερα ο «Ε.Τ.» είναι ότι τελικά ο αριθμός των δικαιούχων μπορεί να ξεπερνά τους 194.000 συνταξιούχους, στους οποίους πληρώθηκαν αναδρομικά από παράνομες μειώσεις, όπως ανακάλυψε το υπουργείο Εργασίας! Επιπρόσθετα, σε πολλούς συνταξιούχους επεστράφησαν μεν παράνομες μειώσεις, αλλά για λιγότερους μήνες

από αυτούς για τους οποίους είχαν την παράνομη μείωση. Και αυτό γιατί κατά κύριο λόγο οι επιστροφές αφορούσαν όσους ήταν ήδη συνταξιούχοι και έπαιρναν επικουρική από το ΕΤΕΑ μέχρι και 30 Μαΐου του 2016, ενώ δεν είναι βέβαιο ότι πληρώθηκαν σωστά τα αναδρομικά και σε όσους αποχώρησαν ωστόσο (το 2014, ή το 2013, για παράδειγμα) αλλά πήραν την επικουρική τους μετά το 2016, ή το 2017, ή ακόμη και το 2018!

Αναπροσαρμογή

Στο ντοκουμέντο που δημοσιεύει ο «Ε.Τ.» φαίνεται συνταξιούχος του ΕΤΕΑΕΠ προερχόμενος από το Ταμείο του Δημοσίου (ΤΕΑΔΥ) να έχει υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης από τον Σεπτέμβριο του 2014 και να έχει πληρωθεί την επικουρική τον Δεκέμβριο του 2017.

Στο «καρτί» της πληρωμής φαίνεται ότι έχει κράτηση 8,65 ευρώ από το νόμο 3986, γιατί η αρχική επικουρική βγήκε οριακά πάνω από τα 300 ευρώ, όπου ο νόμος έχει μείωση με ποσοστό πρώτης κλίμακας 3%.

Η μείωση των 8,65 ευρώ από το ν. 3986 κρατήθηκε από τα αναδρομικά σύνταξης με ποσό κράτησης 173,29 ευρώ. Ταυτόχρονα, όμως, το ΕΤΕΑΕΠ επανυπολόγισε τη σύνταξη με το νόμο Κατρούγκαλου και από τα 305 ευρώ περίπου που ήταν αρχικά, την κατέβαλε στα 226,22 ευρώ.

Η αναπροσαρμογή αυτή ίσχυσε από 1ης/6/2016.

Παρότι όμως ο νόμος 3986/2011 δεν προβλέπει καμία περικοπή για επικουρικές κάτω των 300 ευρώ, εντούτοις οι υπηρεσίες του ΕΤΕΑΕΠ εξακολούθησαν να χρεώνουν παρανόμως τα 8,65 ευρώ κάθε μήνα στη σύνταξη των 226,22 ευρώ, που δεν θα έπρεπε

να έχουν καθόλου αυτή την πρόσθετη μείωση. Το θέμα είναι ότι στον εν λόγω συνταξιούχο, με την επικουρική των 226,22 ευρώ, θα έπρεπε να επιστραφούν αναδρομικά 20 μηνών από την παράνομη κράτηση των 8,65 ευρώ το μήνα που διατηρούσε το ΕΤΕΑΕΠ από τον Αύγουστο του 2016 έως και τον Απρίλιο του 2018.

Ωστόσο, στο ενημερωτικό με την πληρωμή του Αυγούστου 2018, ως ποσό επιστροφής από την παράνομη κράτηση πιστώθηκαν μόνο 43,25 ευρώ! Το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε αναδρομικά 5 μηνών, ενώ η παράνομη μείωση επιβλήθηκε για 20 μήνες! Η παράνομη μείωση δηλαδή είναι 173,29 ευρώ αλλά η επιστρο-

φή, μόλις 43 ευρώ! Αποδεικνύεται από τα ντοκουμέντα και τα επίσημα ενημερωτικά πληρωμής, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι έκοψαν από τα αναδρομικά κάπου 130 ευρώ από τα αναδρομικά που δικαιούται!

Λιγότεροι μήνες

Επώνυμες μαρτυρίες συνταξιούχων στον «Ε.Τ.» καταδεικνύουν ότι το ίδιο συνέβη και σε άλλες περιπτώσεις.

Όσοι έκαναν αίτηση συνταξιοδότησης πριν από το 2016, αλλά πληρώθηκαν τα καθυστερούμενα από την επικουρική τους σύνταξη, μέσα στο 2017 ή και μέχρι τον Απρίλιο του 2018 που διορθώθηκε η παράνομη κράτηση, κατόπιν των αποκαλύψεων

21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2018

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΗΣ ΕΛΕΝΑΣ ΛΑΣΚΑΡΗ

Επιτώντας από έναν σκληρό εφιάλτη, αργά ή γρήγορα το αποκύημα της φαντασίας οβήνει. Ο εφιάλτης των Μνημονίων συνιστά εντελώς διαφορετική κατάσταση. Στις 21 Αυγούστου οι Έλληνες δεν θα ξιπνήσουν σε ένα νέο περιβάλλον στο οποίο οι οδύνηρές περικοπές μισθών και συντάξεων, η υπερφορολόγηση, η ανεργία και η ζωή με επιδόματα θα αποτελούν ένα κλεισμένο κεφάλαιο της σύγχρονης Ιστορίας. Οι αριθμοί αποτελούν αδιάφευστα στοιχεία, οι προειδοποιήσεις κορυφαίων κοινοτικών αξιωματούχων, μεταξύ των οποίων ο πρόεδρος του Eurogroup, είναι ξεκάθαρες. «Η χώρα θα αναμετρήσει τώρα την αξιοπιστία των πολιτικών της με τις χρηματοπιστωτικές αγορές», δηλώνει με νόημα ο Μάριο Σεντένο, στη συνέντευξή του στα «ΝΕΑ». Κάθε λάθος μίνιμα, κάθε πολιτική επιπολαιότητα θα έχει κόστος. Αναλυτές, καταγράφοντας και τις επιφυλάξεις των αγορών με αποστάσεις ασφαλείας από το αφήγημα της «καθαρής εξόδου», σημειώνουν παράλληλα πως τα προβλήματα της οικονομίας βελτιώθηκαν αλλά δεν λύθηκαν. Τα εισοδήματα στα χρόνια των Μνημονίων μειώθηκαν κατά 30%, το ΑΕΠ συρρικνώθηκε κατά 25% ή σε απόλυτα μεγέθη από 226 δισ. ευρώ το 2010 σε 177,7 δισ. ευρώ πέρυσι, οι αμοιβές εξαρτημένης εργασίας στο ίδιο διάστημα όπως μαρτυρούν στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ έχουν κάνει βουτιά 22,3 δισ. ευρώ, από τα 82,130 δισ. ευρώ σε 59,741 δισ. ευρώ, οι φόροι στο εισόδημα από 8,2% του ΑΕΠ έκαναν άλμα στο 10,2% του ΑΕΠ, τα ληξιπρόθεσμα χρέη στην Εφορία από 38 δισ. ευρώ ξεπέρασαν τα 101 δισ. ευρώ, οι φορολογούμενοι με ληξιπρόθεσμες οφειλές από ένα εκατομμύριο έφτασαν να ξεπερνούν ακόμα και τα τέσσερα εκατομμύρια, οι άνεργοι ξεπέρασαν το ένα εκατομμύριο. Μισό εκατομμύριο ελλήνων επιστημόνων αναζήτησε την ελπίδα στο εξωτερικό. Θα ήταν αφελές να πιστέψει κανείς πως από τις 20 στις 21 Αυγούστου, μέσα σε μια νύχτα, οι επιπτώσεις της κρίσης, το τσουνάμι των μέτρων, τα λάθη των κυβερνήσεων και οι εσφαλμένες εκτιμήσεις των δανειστών θα οβήσουν.

Το Μνημόνιο ζει Πρόσθετα μέτρα ύψους 5,118

Περικοπές των συντάξεων κατά 3 δισ. ευρώ, μείωση του αφορολογήτου για την εξοικονόμηση 2 δισ. ευρώ και αξιολογήσεις - εκθέσεις κάθε τρίμηνο έως το 2022

Την τετραετία 2019 - 2022 το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής προβλέπει πρόσθετα μέτρα συνολικού ύψους 5,118 δισ. ευρώ. Οι περικοπές στις συντάξεις φτάνουν τα 3 δισ. ευρώ, από τη μείωση του αφορολογήτου προβλέπονται εξοικονομήσεις της τάξεως των 2 δισ. ευρώ. Το Μνημόνιο θα έχει τη τελειώσει. Θα συνεχιστεί όμως να δίνει το «παρών» στις ζωές εκατομμυρίων Ελλήνων για πολλά χρόνια.

THEA ELEFΘΕΡΗ ΛΑΣΚΑΡΗ

Η κυβέρνηση έχει αρχίσει να καλλιεργεί το στόρι της επόμενης ημέρας, στο οποίο εμφανίζεται έτοιμη να ακυρώσει μέρος των δεσμεύσεων τις οποίες έχει προσυπογράψει. Οι αγορές караδοκούν. Οι δανειστές θα τοποθετηθούν το φθινόπωρο όταν η μνημονιακή επιτήρηση θα δώσει τη θέση της στην ενισχυμένη μεταμνημονιακή εποπτεία. Έως το 2022, αξιολογήσεις και εκθέσεις κάθε τρίμηνο στο πλαίσιο της ενισχυμένης εποπτείας ενώ στη συνέχεια, αν όλα πάνε σύμφωνα με τους σχεδιασμούς και δεν υπάρξουν ανατροπές, η σκυτάλη της εποπτείας παίρνει ο ESM μέχρι την αποπληρωμή των 204 δισ. ευρώ που οφείλει το ελληνικό Δημόσιο, το 2060.

ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΦΑΣΗ, το μεγάλο πολιτικό διακύβευμα για την κυβέρνηση δεν είναι άλλο από τις προβλεπόμενες περικοπές στις συντάξεις. Εάν δεν υλοποιηθούν, ακυρώνονται και τα αντίμετρα, τα οποία επίσης προβλέπονται στο Μεσοπρόθεσμο και ανέρχονται σε 4 δισ. ευρώ, ή 1 δισ. ευρώ λιγότερα από τα μέτρα.

Εκτός από τα καυτά προνομηθέντα μέτρα της περιόδου 2019-20, μέσω της τελευταίας επικαιροποίησης του Μνημονίου με την ολοκλήρωση της τέταρτης αξιολόγησης οι δανειστές φρόντισαν ώστε όσα δεν έγιναν στην ώρα τους να υλοποιηθούν έως το 2022. Το Μνημόνιο ζει καθώς προβλέπεται μεταξύ άλλων ότι:

Το 2019 θα αυξηθούν εκ νέου οι αντικειμενικές αξίες ώστε να καλύψουν το 50% που τις χωρίζει με τις αγοραίες και το 2020 θα υπάρξει πλήρης εξίσωση.

Το κονδύλι μισθών του Δημοσίου θα παραμείνει παγωμένο στα επίπεδα του 2018 έως και το 2022. Οι προσλήψεις συμβασιούχων στο Δημόσιο έως και το 2022 δεν θα αυξηθούν.

Δεν θα γίνει καμία αύξηση δαπανών λόγω Οικιακού Κοινωνικού Τιμολογίου της ΔΕΗ έως το 2020.

Το 2019 θα υλοποιηθούν αποκρατικοποιήσεις ύψους 1 δισ. ευρώ και έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 θα έχουν μπει μπουλντόζες στο Ελληνικό.

Μόνιμοι διευθυντές στο Δημόσιο θα έχουν τοποθετηθεί έως τον ερχόμενο Οκτώβριο.

Κτηματολόγιο και δασικοί χάρτες θα έχουν ολοκληρωθεί έως τις 30 Ιουνίου 2021.

Η πλέον αυστηρή δέσμευση των μεταμνημονιακών ετών όμως έχει σκληρά μνημονιακά χαρακτηριστικά. Πρόκειται για τη δέσμευση επίτευξης πρωτογενών πλεονασμάτων 3,5% του ΑΕΠ έως το 2022 και 2,2% του ΑΕΠ στη συνέχεια κάθε χρόνο έως το 2060. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αμφισβητεί ευθέως τη δυνατότητα της ελληνικής οικονομίας να παράγει για δεκαετίες τέτοιου μεγέθους πρωτογενή πλεονάσματα ενώ και η Τράπεζα της Ελλάδος έχει εκφράσει ισχυρές επιφυλάξεις.

Διεθνείς οίκοι και αναλυτές στέκονται με μεγάλη επιφυλακτικότητα απέναντι στη σχετική δέσμευση επισημαίνοντας παράλληλα πως τα προβλήματα μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους δεν έχουν επιλυθεί. Όλα αυτά αντικατοπτρίζονται στη στάση των επενδυτών απέναντι στα ελληνικά ομόλογα και εξηγούν σε μεγάλο βαθμό (και σε συνδυασμό με την αναταραχή στις διεθνείς αγορές) γιατί οι αποδόσεις των ελληνικών τίτλων δεν αποκλιμακώνονται και γιατί οι πόρτες των αγορών παραμένουν κλειστές.

ΣΤΕΝΟΣ ΚΟΡΣΕΣ. Στις 21 Αυγούστου η ελληνική οικονομία έρχεται αντιμέτωπη με νέα δεδομένα: ενεργοποιείται η ενισχυμένη μεταμνημονιακή εποπτεία, τα ελληνικά ομόλογα παύουν να γίνονται αποδεκτά από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ως ενέχυρο φθηνής ρευστότητας και η κάνουλα των χαμηλότοκων δανειακών κεφαλαίων από τον ESM κλείνει. Αν προκύψει νέα κρίση, το μοναδικό οχυρό είναι το μαξιλάρι διαθεσίμων των 24,1 δισ. ευρώ.

Η απόφαση για την ενισχυμένη μεταμνημονιακή εποπτεία προβλέπει αξιολόγηση με «οδηγό» την Κομισιόν και τη συνδρομή ESM, EKT και ΔΝΤ κάθε τρίμηνο, εκθέσεις αξιολόγησης, εκταμίευση δόσης 600 εκατ. ευρώ και επιπρόσθετο όφελος 200 εκατ. ευρώ από την κατάργηση της ποινής επιστολίου που επιβλήθηκε εξαιτίας της πρόωρης λήξης του δεύτερου προγράμματος το καλοκαίρι του 2016, ή ακύρωση του υπό αίρεση (συγκεκριμένων) μέτρων για το χρέος ανά εξάμηνο αν η Ελλάδα δεν τηρεί τα συμφωνηθέντα.

Η πρόδοος σε κρίσιμους τομείς της ελληνικής οικονομίας αναγνωρίζεται από το σύνολο των θεσμών, πλην όμως ακόμα και η Κομισιόν καταγράφει ρίσκα «τα οποία αν υλοποιηθούν θα μπορούσαν να έχουν αρνητικές επιπτώσεις σε άλλα κράτη - μέλη της ευρωζώνης». Συγκεκριμένα: 1. Το δημόσιο χρέος παραμένει το υψηλότερο στην ΕΕ.

Οι κλειστές αγορές και η γραμμή άμυνας

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ αφήγημα της καθαρής εξόδου έχει υποστεί ήδη ένα μεγάλο πλήγμα. Ο σχεδιασμός τουλάχιστον τριών εκδόσεων ομολόγων μέχρι την ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος έμεινε στα χαρτιά και οι αποδόσεις των ελληνικών ομολόγων, παρά τις αναβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας, κινούνται ανοδικά. Αν το φθινόπωρο ο ιταλικός κίνδυνος εξαιτίας της πρόθεσης της κυβέρνησης να προχωρήσει σε δημοσιονομική καλύτερωση πέραν των περιθωρίων που θέτει η Κομισιόν μετουσιωθεί σε ιταλικό τσουνάμι, ήδη στους κόλπους των δανειστών καλλιεργείται ανησυχία για πιθανή προσφυγή της Ελλάδας σε προληπτική γραμμή πίστωσης. Η γραμμή άμυνας με το μαξιλάρι διαθεσίμων των 24,1 δισ. ευρώ κρίνεται επαρκής για τους επόμενους 22 μήνες χρηματοδοτικών αναγκών της χώρας, εφόσον στις αγορές επικρατεί υνερμία και η Ελλάδα σταδιακά καταφέρει να ανακτήσει πλήρη πρόσβαση σε αυτές. Με τα σημερινά δεδομένα, οι πιθανότητες άμεσης και βιώσιμης επιστροφής στις αγορές διαρκώς φθίνουν.

δισ. ευρώ

ΒΡΟΚΣ

2. Η καθαρή διεθνής επενδυτική θέση, η οποία ήταν κοντά στο -140% του ΑΕΠ το 2016, παραμένει εξαιρετικά υψηλή, όπως και το ποσοστό ανεργίας.
3. Το επιχειρηματικό περιβάλλον εξακολουθεί να χρειάζεται σημαντικές περαιτέρω βελτιώσεις.
4. Ο τραπεζικός τομέας, αν και επαρκώς κεφαλαιοποιημένος, αντιμετωπίζει προκλήσεις που συνδέονται με τα χαμηλά επίπεδα κερδοφορίας, τα μεγάλα αποθέματα μη εξυπηρετούμενων δανείων και τη διατήρηση ισχυρών δεσμών με το κράτος.
5. Οι συνθήκες δανεισμού της Ελλάδας παραμένουν εύθραυστες εν μέσω εξωτερικών οικονομικών ρίσκων. Χρειάζεται να γίνουν περαιτέρω προσπάθειες για να διασφαλιστεί η συνεχής και σταθερή πρόσβαση στις αγορές για το κράτος.

Ο υπουργός Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος με τον Πιερ Μοσκοβισί στη συνεδρίαση των υπουργών Οικονομικών της ευρωζώνης στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 2018

THE OΥΛΑΡΙΚΕ ΧΕΡΜΑΝ

Η χώρα σε κρίση όσο η ευρωζώνη απειλεί με πτώχευση

Η Ελλάδα στην ευρωκρίση τροφοδότησε αρκετούς μύθους. Τώρα, σύμφωνα με τον τελευταίο μύθο, η χώρα έχει διασωθεί! Στις 20 Αυγούστου εκπνέει το πρόγραμμα βοήθειας, μετά οι Έλληνες πρέπει να χρηματοδοτηθούν μόνοι τους. Η ευρωκρίση τελειώνει.

Δύο δεδομένα επαρκούν για να καταρρίψουν αυτό το μύθευμα: Η Ελλάδα έχει τη χαμηλότερη ανάπτυξη στην ευρωζώνη - πρέπει όμως να πληρώνει τα υψηλότερα επιτόκια για τη δανειοδότησή της από τράπεζες. Αλλά μία χώρα μπορεί να χρηματοδοτείται με υψηλά επιτόκια, μόνον όταν έχει και υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Αυτό είναι τόσο προφανές, που ούτε η γερμανική κυβέρνηση δεν μπορούσε να το παραγνωρίσει. Η ευρωζώνη, λοιπόν, πήρε μέτρα εξωραϊσμού.

Πρώτο μέτρο: Στη Συνέλευση Κορυφής της ΕΕ τον Ιούνιο αποφασίστηκαν επιπρόσθετες ελαφρύνσεις για το ελληνικό χρέος. Τακοκρεολύσια πάγωσαν εν μέρει μέχρι το τέλος του 2032 και η εξυπηρέτηση του χρέους επιμικνύθηκε μέχρι το 2056.

Ο στόχος ήταν σαφής: Αν ο δημόσιος δανεισμός είναι φθηνός, η πτώχευση είναι λιγότερο πιθανή - αυτό από την πλευρά του συμπέζει και τα επιτόκια ρίσκου για τις ιδιωτικές τράπεζες. Θεωρητικά. Διότι στην πράξη τα επιτόκια που πληρώνουν οι Έλληνες στις αγορές παραμένουν υψηλά. Για αυτό αποφασίστηκε - δεύτερον - ένα μαξιλάρι 24,1 δισ., προκειμένου να μπορούν οι Έλληνες να πληρώσουν όλες τις υποχρεώσεις τους μέχρι τα μέσα του 2020.

Βερολίνο και Βρυξέλλες γνωρίζουν λοιπόν επακριβώς πόσο απίθανο είναι η Ελλάδα να αυτοχρηματοδοτηθεί. Διαφορετικά δεν θα αποφάσιζαν ένα τέτοιο μαξιλάρι. Ωστόσο, κανένας δεν είχε πλέον όρεξη για νέα πακέτα διάσωσης και ελπίζει ότι μέχρι το 2020 η Ελλάδα θα έχει ραγδαία ανάπτυξη.

Δυστυχώς, αυτή ακριβώς η ανάπτυξη είναι απίθανη, διότι η ευρωζώνη συνεχίζει να επιμένει σε μέτρα λιτότητας. Καθοριστικό επί αυτού είναι το «προτογενές πλεόνασμα» ύψους 3,5% μέχρι το 2022 και μετά ετσίως 2,2% μέχρι το 2060. Πλεονόσματα διαρκείας και μάλιστα τόσο υψηλά δεν είχε μέχρι τώρα καμία χώρα. Γιατί θα έπρεπε η φτωχή Ελλάδα να πετύχει κάτι που ακόμη και για την πλούσια Γερμανία δεν είναι εφικτό;

Το Βερολίνο συμπεριφέρεται σαν κτηνοτρόφος, που δεν ταΐζει την αγελάδα του, αλλά περιμένει από αυτήν να παράγει πολύ γάλα. Η πραγματικότητα είναι ακόμα χειρότερη: Η γερμανική κυβέρνηση συμπεριφέρεται ως κτη-

νοτρόφος που επιπρόσθετα δέρνει τη λιμοκτονούσα αγελάδα του.

Πολλά από τα προβλήματα της Ελλάδας έχουν τη ρίζα τους στην ευρωζώνη.

Το βασικό πρόβλημα: Επικρέμεται συνεχώς η απειλή πτώχευσης, σε περίπτωση που η Ελλάδα δεν ορθοποδήσει. Ετσι ξεκινά ένας φαύλος κύκλος. Επειδή η πτώχευση είναι ανά πάσα στιγμή πιθανή, είναι υψηλά τα επιτόκια ρίσκου στις αγορές. Συνακόλουθα ανεβαίνουν και τα πραγματικά επιτόκια που είναι υψηλότερα από τους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας, κάτι που με τη σειρά του καθιστά πιθανή την πτώχευση.

Το μαξιλάρι των 24,1 δισ. δεν βοηθά. Αντίθετα, ενισχύει την εντύπωση ότι πρέπει να υπολογίζει κανείς με την πτώχευση της χώρας, όταν θα εξαντληθούν τα δισ. του μαξιλαριού.

Πρέπει να αντιμετωπιστούν στη ρίζα τους τα αίτια που εξακοντίζουν στα ύψη τα ελληνικά επιτόκια. Η ευρωζώνη πρέπει να στείλει το σαφές μήνυμα ότι δεν θα επιτρέψει την πτώχευση ενός κράτους-μέλους της.

Το εργαλείο υπάρχει και ονομάζεται Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ). Οι Κεντρικές Τράπεζες ιδρύθηκαν ακριβώς για να αποτρέψουν τον πανικό των αγορών. Προς τούτο, εν ανάγκη, αγοράζουν ομόλογα των δικών τους κυβερνήσεων. Η ΕΚΤ αγοράζει επίσης ομόλογα όλων των χωρών της ευρωζώνης - με μόνη εξαίρεση της Ελλάδας.

Οι επενδυτές αντιδρούν λοιπόν με σύνεση και λογική, όταν θεωρούν επισφαλής την Ελλάδα και απαιτούν επιτόκια ρίσκου. Διότι η ευρωζώνη κάνει τα πάντα για να παραμείνει η Ελλάδα επισφαλής.

Η Ουλαϊκε Χέρμαν είναι βασική αρθρογράφος της αριστερής εφημερίδας του Βερολίνου «Tagesszeitung». Έχει γράψει τη Βίβλη «Κανένας καπιταλισμός επίσης δεν είναι λυσή» για τη σημερινή κρίση της οικονομίας και «Τι μπορούμε να μάθουμε από τους Σμθ, Μαρξ και Κέννεν».

Πλεονόσματα διαρκείας και μάλιστα τόσο υψηλά δεν είχε μέχρι τώρα καμία χώρα. Γιατί θα έπρεπε η φτωχή Ελλάδα να πετύχει κάτι που ακόμη και για την πλούσια Γερμανία δεν είναι εφικτό;

Ντιέγκο Φουζάρο Καπιταλιστική θεραπεία για να σκοτώσει την

Στα τριάντα πέντε του χρόνια, ο φιλόσοφος με ειδικότητα στους Μαρξ και Gramsci είναι ο θεωρητικός που ενέπνευσε την εκστρατεία του κινήματος των Πέντε Αστέρων. Γεννημένος στο Τορίνο το 1983, ο Ντιέγκο Φουζάρο είναι διδάκτωρ της Φιλοσοφίας της Ιστορίας και διδάσκει στο Πανεπιστήμιο του Μιλάνου. Επίσης, αντλεί την έμπνευσή του από τον Χέγκελ, ή τον Gentile, για να δημιουργήσει μια παράφωνη πολιτική σκέψη, πολύ εκθρική έναντι του ευρώ και του οικονομικού καπιταλισμού.

Η Ελλάδα εξέρχεται από το οκταετές πρόγραμμα διάσωσης του ΔΝΤ και της ΕΕ. Πιστεύετε ότι η θεραπευτική αγωγή που χορηγήθηκε στην Ελλάδα ήταν καλή; Νομίζω ότι η αγωγή που χορηγήθηκε στην Ελλάδα ήταν η χειρότερη επειδή δεν συνιστούσε μια θεραπεία, αλλά απλώς ένα δώρο εναντίον της, επρόκειτο για μια νεοφιλελεύθερη και καπιταλιστική θεραπεία που δημιουργήθηκε για να σκοτώσει την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό με σκοπό να αναδείξει τη νεοφιλελεύθερη εξουσία στην Ελλάδα. Η Ελλάδα είναι ο τρόπος με τον οποίο θέλει η φιλελεύθερη εξουσία να σκοτώσει τους Ευρωπαίους

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ
ΑΛΕΞΙΑ ΚΕΦΑΛΑ

και τις εργατικές τάξεις. Κατά την άποψή μου, η ΕΕ εκπληρώνει τον καπιταλισμό μετά το 1989. Οι καπιταλιστές, αφού κατέστρεψαν την κομμουνιστική εξουσία, ήθελαν να καταστρέψουν και την εθνική, το δημοκρατικό κράτος ως έναν τρόπο προστασίας της κοινωνικής ανόδου της εργατικής τάξης. Η Ελλάδα είναι το μέλλον των ευρωπαϊκών λαών γιατί και η Ιταλία, η Γαλλία, η Ισπανία θα καταστρέψουν όπως η Ελλάδα, επειδή η καπιταλιστική δύναμη θέλει να καταστρέψει την πολιτική, τον λαό και να αναδείξει την καπιταλιστική εξουσία.

Ποια είναι η γνώμη σας για τη θέση του Αλέξη Τσίπρα;

Ο Τσίπρας είναι δύσκολο να αξιολογηθεί. Την πρώτη φορά φάνηκε να είναι ο ήρωας ενάντια στον καπιταλισμό, ο ήρωας ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μαζί

με τον Βαρουφάκι. Αγωνίζονταν μαζί ενάντια στην καπιταλιστική εξουσία. Στη συνέχεια, όμως, μετετράπη σε υπάλληλο του καπιταλισμού και έγινε υπηρέτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιστεύω ότι τώρα ο Τσίπρας είναι άνωτος ένας υπηρέτης της ΕΕ, προσπάθησα να διαμορφώσω μια στρατηγική μαζί με τους αντιευρωπαίους, την αντικαπιταλιστική εξουσία της Ελλάδας, αλλά δεν το κατάφερα και τώρα η Ελλάδα είναι υπάλληλος των ευρωπαϊκών αρχουσών τάξεων.

Πιστεύετε ότι η κρίση του ευρώ έχει τελειώσει; Η Ιταλία και άλλες χώρες βρίσκονται σε κίνδυνο;

Δεν νομίζω ότι η κρίση έχει τελειώσει, επίσης επειδή πιστεύω ότι δεν πρόκειται για κρίση, αλλά για μια κυβερνητική εξουσία, όπως θα έλεγε ο Foucault. Το ευρώ και η ΕΕ δεν είναι απλώς ένα νόμισμα ή απλώς μια φυσική πολιτική και οικονομική ένωση, αποτελούν θεμελιώδεις τρόπους εδραίωσης νεοφιλελεύθερων δυνάμεων, απελευθέρωσης του καπιταλισμού, δολοφονίας της εργατικής τάξης, κι έτσι περισσότερος ταξικός αγώνας όπου η κυρίαρχη τάξη κερδίζει, αυτή είναι η ουσία, δεν πρόκειται για κρίση.

**Σωστή
θεραπεία
με αυξημένο
κοινωνικό
κόστος**

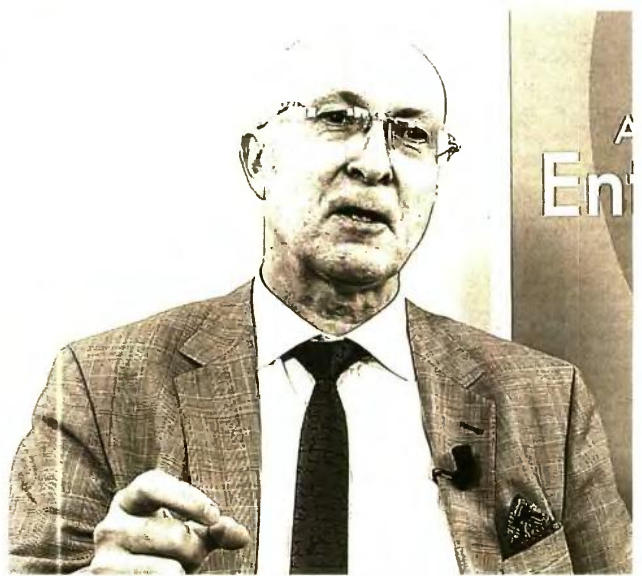
«Ανοιφόροι, και ιδιαίτερα ο ΦΠΑ, ΕΙΣΠΡΑΤΤΟΝΤΑΝ κανονικά, θα ήταν πολύ εύκολο να τηρηθεί το χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής του χρέους» λέει στα «ΝΕΑ» ο πρόεδρος της εταιρείας διαχείρισης κεφαλαίων Diamant Bleu Gestion Κριστιάν Χιμένεσ και συμπληρώνει: «Η Ελλάδα θα ανακτήσει την αξιοπιστία της στις αγορές αλλά μπορεί να πάρει λίγο χρόνο».

Στις 20 Αυγούστου, η Ελλάδα βγαίνει από τη δημοσιονομική κλεμονία της ΕΕ και του ΔΝΤ: πιστεύετε πως η χώρα έχει αλλάξει;

Η Ελλάδα έχει αλλάξει, από τη στιγμή που χαιρεί πλέον καλύτερης διαχείρισης, από ακέρατους και ικανούς ηγέτες. Ο Αλέξης Τσίπρας επέδειξε άριστη ικανότητα προσαρμογής, και αυτό είναι προς τιμήν του.

Θεωρείτε ότι έγινε στην Ελλάδα η σωστή θεραπεία και τα αποτελέσματα είναι τα ευκαία; Η υπόθεση του χρέους έχει διευθετηθεί μακροπρόθεσμα;

Κριστιάν Χιμένεσ

Ελλάδα

Πιστεύετε ότι ορισμένες χώρες, όπως η Ελλάδα, πρέπει να εγκαταλείψουν την ευρώζώνη; Ποια θα ήταν η εναλλακτική λύση;

Νομίζω ότι η Ελλάδα, αλλά και η Ιταλία και η Γαλλία, πρέπει να εγκαταλείψουν την ευρώζώνη. Το θέμα δεν είναι να σωθεί το ευρώ της ΕΕ, αλλά να σωθούν οι ΗΠΑ από το ευρώ ή την ΕΕ. Η ΕΕ είναι σαν μια βόμβα εναντίον των εργατικών τάξεων και εναντίον του λαού, οπότε πρέπει να σωθούν προτού η βόμβα μάς καταστρέψει. Πρέπει να επανακτήσουμε την κυριαρχία μας και πρέπει να δημιουργήσουμε μια Ευρώπη των κοινοτικών κρατών με κυρίαρχη δύναμη που θα προστατεύει τις εργατικές τάξεις και θα είναι η ήττα της παγκοσμιοποίησης. Πρέπει λοιπόν να ταχθούμε ενάντια στο ευρώ και την ΕΕ και να εξέλθουμε από εκεί. Ο Λένιν δήλωσε ότι, αν θα ξεκινούσε η ΕΕ, θα επρόκειτο απλώς για μια μάχη των αρχουσών ενωσιακών τάξεων της Ευρώπης εναντίον των κυρίαρχων τάξεων. Αυτό είναι το πραγματικό πρόσωπο της ΕΕ σήμερα.

Δηλώσατε πρόσφατα ότι ένας πολυπολικός κόσμος θα ήταν καλύτερος και ότι η Ρωσία αποτελεί αντιστάθμισμα

του ιμπεριαλισμού του δολαρίου. Πιστεύετε ότι η αμερικανοποίηση της ΕΕ είναι πραγματικότητα;

Η ΕΕ δεν μας προστατεύει από την παγκοσμιοποίηση, από την αμερικανοποίηση του κόσμου, το αντίθετο μάλιστα. Η ΕΕ είναι το κυρίαρχο σημείο επαφής της παγκοσμιοποίησης και της αμερικανοποίησης. Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε έναν νέο τρόπο εργασίας χωρίς κοινωνικά δικαιώματα, χωρίς συνδικαλιστικές οργανώσεις, μόνο με την απελευθέρωση και τις ιδιωτικοποιήσεις της ζωής μας. Μετά το 1989 δεν υπήρχε πλέον ένας διαδικός πόλεμος μεταξύ της Σοβιετικής Ένωσης και των ΗΠΑ, απλώς μια νέα παγκόσμια τάξη εναντίον της οποίας πρέπει να αγωνιστούμε. Ελπίζω πραγματικά ότι η Ρωσία του Πούτιν, η Βολιβία του Μοράλες και όλα τα άλλα κράτη που αγωνίζονται ενάντια στην αμερικανοποίηση του κόσμου, τα αποκαλούμενα από τις άρχουσες τάξεις «roque states», θα πρέπει να αντισταθούν σε αυτή την παγκοσμιοποίηση. Η Ελλάδα πρέπει να αγωνιστεί για έναν πολιτικό κόσμο με διαφορετικούς τρόπους σκέψης και διαβίωσης και εναντίον της αμερικανοποίησης.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑ ΚΕΦΑΛΑ

Η θεραπεία που έγινε στην Ελλάδα αποδείχθηκε αποτελεσματική, αλλά με τίμημα ένα αυξημένο κοινωνικό κόστος. Δεν θα μπορούσαμε να πούμε πως η υποθήκη του χρέους έχει διευθετηθεί μακροπρόθεσμα παρά μόνο αν τα μέτρα που υιοθετούνται διατηρηθούν και τα ίδια μακροπρόθεσμα, προσβλέποντας στην επιστροφή ενός καλού επιπέδου οικονομικής ανάπτυξης ώστε να περιοριστεί το κοινωνικό άγχος.

Το 2015, λέγατε πως οι χώρες της ευρώζώνης δεν είναι υποχρεωμένες να πληρωθούν ώστε να αντιμετωπιστούν οι δημοσιονομικές δυσλειτουργίες του ελληνικού κράτους. Πιστεύετε πως τα κράτη-μέλη έλασαν τα χρήματά τους;

Όταν γίνεται κούρεμα σε ένα χρέος που θα μπορούσε να είχε αποπληρωθεί, χάνουμε πράγματι τα χρήματά μας. Η παροικονομία είναι υπερβολικά σημαντική στην Ελλάδα και τα φορολογικά έσοδα πολύ υποδεέστερα αυτού που θα έπρεπε. Αν οι φόροι, και ιδιαίτερα ο ΦΠΑ, εισπράττονταν κανονικά,

θα ήταν πολύ εύκολο να τηρηθεί το χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής του χρέους.

Πιστεύετε ότι η Ελλάδα θα ανακτήσει γρήγορα την αξιοπιστία της στις αγορές; Ειδικά, τι θα έπρεπε να κάνει;

Ναι, η Ελλάδα θα ανακτήσει την αξιοπιστία της στις αγορές αλλά αυτό μπορεί να πάρει λίγο χρόνο.

Θεωρείτε πως η Ευρώπη διαθέτει σήμερα τους αναγκαίους μηχανισμούς ώστε να αντιμετωπίσει μια ενδεχόμενη νέα οικονομική ή χρηματοπιστωτική κρίση;

Πιστεύω στην ικανότητα της Ευρώπης να αντιμετωπίσει μια νέα κρίση, αρκεί να μην επαναλάβει ορισμένα λάθη, και δη να μην προχωρήσει σε κούρεμα επί του κεφαλαίου, κάτι που υπονομεύει απόλυτα την εμπιστοσύνη των χρηματοπιστωτικών αγορών, μια εμπιστοσύνη που, το είδαμε, είναι κατόπιν δύσκολο να ανακτηθεί.

Είπε...

Η παροικονομία είναι υπερβολικά σημαντική στην Ελλάδα και τα φορολογικά έσοδα πολύ υποδεέστερα αυτού που θα έπρεπε

ΤΟΥ ΕΛΟΙ ΚΟΕΝ

Τρεις προϋποθέσεις για έξοδο από τη λιτότητα

Ανάκαμψη της ανάπτυξης, σημαντικό πρωτογενές πλεόνασμα, εφαρμογή του σχεδίου αποταμίευσης με περαιτέρω πτώση των συντάξεων, επιστροφή στις αγορές... Και εάν η ανόρθωση της Ελλάδας βρίσκεται στον δρόμο της επιτυχίας, και αν η γερμανική αδιαιμία και η υπακοή του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα στις επιθυμίες των πιστωτών έχει καταστήσει δυνατή την απεμπλοκή από το χρέος μέχρι το 2033...

Τι θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί για το παρελθόν, τα ελληνικά λάθη της δεκαετίας του 2000 και την τμηρωτική βούληση των ευρωπαϊκών Αρχών. Η Ελλάδα δεν θα βγει από τον ολέθριο κύκλο της δημοσιονομικής λιτότητας και της αφεργυγότητας παρά μόνο αν πληρούνται τρεις προϋποθέσεις.

Η πρώτη είναι η επιστροφή στη βιώσιμη ανάπτυξη, βασισμένη στην ισχυρή εξειδίκευση και τις συνεχιζόμενες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Η επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων είναι σημαντική για τρεις λόγους. Αυτή είναι η προϋπόθεση του παραγωγικού αναπροσανατολισμού, της μείωσης της ανεργίας και της είσπραξης φορολογικών εσόδων. Είναι όμως και η βασική προϋπόθεση για την επιστροφή στη μεσοπρόθεσμη οικονομική ισορροπία. Γνωρίζουμε ότι μια ονομαστική αύξηση υψηλότερη από το επιτόκιο του χρέους ΑΕΠ (178% του ΑΕΠ σήμερα) και διασφαλίζει τη φερεγγυότητα. Εάν, όπως και στο παρελθόν, δεν υπήρχε ανάπτυξη, τότε δεν θα αναμενόταν πρωτογενές πλεόνασμα και η δυσπιστία των επενδυτών θα εμπόδιζε τη χρηματοδότηση από τις αγορές. Υπενθυμίζουμε ότι από το 2033 το 20% του ΑΕΠ θα πρέπει να θυσιαστεί στον βωμό της εξυπηρέτησης του χρέους.

Τρίτη προϋπόθεση. Η δραστηκή και σταθερή μείωση των επισφαλών απαιτήσεων των τραπεζών σήμερα σε ποσοστό 45%, τα οποία δεν είναι βιώσιμα, σε μια προοπτική βιώσιμη ανάκαμψης της πίστωσης και κατά συνέπεια της δραστηριότητας.

Εξάλλου το βλέπουμε, χωρίς την εμπιστοσύνη που διατηρείται με τα θεσμικά όργανα και είναι βασισμένη στην τήρηση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί, χωρίς την επιστροφή στην ανάπτυξη και χωρίς αυστηρή διαχείριση του τραπεζικού συστήματος, θα χαθεί η πρόσβαση στην αγορά και το ζήτημα της αναδιάρθρωσης

του χρέους θα τεθεί επί τάπητος υπό τις χειρότερες συνθήκες. Σε αυτό το στάδιο ήδη, οι προβλέψεις για πρωτογενές πλεόνασμα της τάξεως του 2,2% έως το 2060 και της τάξεως του 3,5% μέχρι το 2022 δεν είναι ρεαλιστικές, όπως υπενθυμίζει το ΔΝΤ, άραγε λοιπόν τι θα συμβεί εάν οι προβλέψεις ανάπτυξης δεν ευοδωθούν και, ακόμη χειρότερα, εάν δημιουργηθούν νέα ελλείμματα από τη βούληση των δημοσίων Αρχών που αναδείχθηκαν εξαιτίας της κόπωσης από την εφαρμογή των πολιτικών λιτότητας;

Η χαμένη δεκαετία της περιόδου κρίσης αποκάλυψε τις σοβαρές ελλείψεις του ελληνικού μοντέλου: χαμηλή εξαγωγική ικανότητα, κέρδη μισθών υψηλότερα από τα κέρδη της παραγωγικότητας, εθισμός στις δημόσιες λειτουργικές δαπάνες εις βάρος των επενδύσεων, γραφειοκρατική γάγγραινα και παράλυση της δικαιοσύνης. Η Ελλάδα έχει πληρώσει ακριβά τα λάθη της, με τη μορφή της ανεργίας, της εγκατάλειψης της χώρας από άξιους νέους και της κατάρρευσης των δημόσιων υπηρεσιών της. Ωστόσο, η Ευρώπη αποκάλυψε επίσης σοβαρές αδυναμίες: έλλειψη μηχανισμών πρόληψης των κρίσεων, ανεπαρκείς πολιτικές βοήθειες για την έξοδο από την κρίση, έλλειψη δυνατότητας δανεισμού ως μέτρο έσοχης ανάγκης, ατιμωρησία για αδιότακτους δανειστές, βάρος προσαρμογής απευθύνω-μενο μόνο σε οφειλότες. Για να επιβιώσει, η Ευρώπη έχει ανάγκη να υλοποιήσει μεταρρυθμίσεις τόσο όσο η Ελλάδα έχει ανάγκη αντίστοιχα να ανταποκριθεί στις δεσμεύσεις της προκειμένου να αποκαταστήσει την αυτοσυντηρούμενη ανάπτυξη.

Ο Ελói Κοέν είναι γάλλος οικονομολόγος

Η Ελλάδα έχει πληρώσει ακριβά τα λάθη της, με τη μορφή της ανεργίας, της εγκατάλειψης της χώρας από άξιους νέους και της κατάρρευσης των δημόσιων υπηρεσιών της

21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2018
ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ 18-19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2018

«Η χώρα θα αναμετρήσει την αξιοπιστία

Η Ελλάδα θα πρέπει στη νέα φάση, που εισέρχεται από αύριο, να εξετάζει διεξοδικά και σε συνεννόηση με τους δανειστές την προσαρμογή υφιστάμενων μεταρρυθμίσεων και την εφαρμογή νέων πολιτικών, διαμηνύει ο πρόεδρος του Eurogroup, Μάριο Σεντένο, στη συνέντευξη που παραχώρησε στα «ΝΕΑ» ενόψει της αυριανής εξέδου της χώρας από τα Μνημόνια και της εισόδου της σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ
ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

«Η Ελλάδα θα ήταν σοφό να επιλέγει έναν συνδυασμό πολιτικών που παραμένει στην κατεύθυνση των μεταρρυθμίσεων. Προτάσεις για την αναπροσαρμογή υφιστάμενων μεταρρυθμίσεων πρέπει να αξιολογούνται προσεκτικά και να επικοινωνούνται δέοντως» συνιστά ο Μάριο Σεντένο. Με την επισήμανσή του ο επικεφαλής του Eurogroup δείχνει εμπέδως κίτρινη κάρτα στην κυβέρνηση για τους χειρισμούς της στην απόφαση αναστολής της αύξησης του ΦΠΑ στα πέντε νησιά, αλλά και στις προθέσεις της ως προς συγκεκριμένα προσημοφωνημένα μέτρα, όπως οι συντάξεις.

Μπορεί ο επικεφαλής των υπουργών Οικονομικών της ευρωζώνης να δηλώνει ότι από αύριο «η κυβέρνηση θα έχει μεγαλύτερο περιθώριο να προσαρμόζει τις πολιτικές στις προτιμήσεις του ελληνικού λαού», αλλά ταυτόχρονα προειδοποιεί ότι «η χώρα θα αναμετρήσει τώρα την αξιοπιστία των πολιτικών της με τις χρηματοπιστωτικές αγορές». Παράλληλα, δηλώνει, έστω και εμμέσως, ότι στο καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας, στο οποίο θα βρίσκεται η χώρα μέχρι το 2022, οι θεσμοί θα παίξουν ρυθμιστικό ρόλο σε περίπτωση που διαπιστώνονται παρεκκλίσεις.

Όσον αφορά τη βιωσιμότητα του χρέους μακροπρόθεσμα, την οποία αμφισβητεί το ΔΝΤ, ο πορτογάλος υπουργός Οικονομικών αφήνει να εννοηθεί ότι ενδεχομένως να μη χρειαστούν επιπλέον μέτρα ελάφρυνσης σε 15 χρόνια, όταν έχουν δεσμευτεί οι πιστωτές να επανεξετάσουν την κατάσταση του χρέους.

Από αύριο η Ελλάδα δεν θα είναι πλέον σε πρόγραμμα στήριξης. Τι θα λέγατε στους απλούς πολίτες, τι συνεπάγεται η αλλαγή αυτή; Θα δουν κάποια διαφορά, δεδομένου ότι η χώρα θα βρίσκεται σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας;

Η Ελλάδα παίρνει πίσω τον έλεγχο της διαδικασίας χάραξης πολιτικής. Η κυβέρνηση θα έχει μεγαλύτερο περιθώριο να προσαρμόζει τις πολιτικές στις προτιμήσεις του ελληνικού λαού. Αυτό είναι καλό για τη δημοκρατία και ενισχύει την εθνική κυριαρχία. Είναι κάτι που μπορεί εύκολα να έχει

Μάριο Σεντένο

ανταπόκριση στον ελληνικό λαό. Η μόνη παρουσία των πιστωτών, οι αξιολογήσεις και ο κίνδυνος μη τήρησης των όρων που συνδέονται με μια δόση του προγράμματος ανίκου στο παρελθόν. Η Ελλάδα θα μπορούσε να επικεντρωθεί πολύ περισσότερο σε όλα ζητήματα πολιτικής και αυτό είναι πολύ θετικό. Η μακρά περίοδος προσαρμογής έχει σημαδέψει την Ελλάδα. Οι κρατικές δομές, οι πολιτικές, αλλά κυρίως ο ελληνικός λαός πέρασε μια δύσκολη περίοδο. Τα καλά νέα είναι ότι, όπως συνέβη και με άλλες χώρες της Ευρώπης, η Ελλάδα ήταν σε θέση να την ξεπεράσει. Προχωρώντας, ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να ξεχνά τα προβλήματα που οδήγησαν στην κατάσταση αυτή, ώστε να μην επανεμφανιστούν. Ταυτόχρονα, οι ψηφοφόροι πρέπει να έχουν απαιτήσεις από τους πολιτικούς, διότι πάντα υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις. Είμαι βέβαιος ότι με το πέρασμα του χρόνου οι πολίτες θα συνειδητοποιήσουν ότι το πρόγραμμα συνέβαλε στον εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας, όπως και στη μείωση του ελλείμματος. Η νέα ισορροπία θα είναι θετική για το μέλλον της Ελλάδας.

Με βάση την εμπειρία που αποκομίσατε στη χώρα σας, την Πορτογαλία, ποιες κινήσεις θα συνιστούσατε από αύριο για την Ελλάδα; Ενεπα από ένα δύσκολο ταξίδι οκτώ ετών θα λέγατε ότι προκλήσεις υπάρχουν και στο ταξίδι που ξεκινάει αύριο;

Είπε...

Η Ελλάδα θα ήταν σοφό να επιλέγει έναν συνδυασμό πολιτικών που παραμένει στην κατεύθυνση των μεταρρυθμίσεων

Βλέπω πολλά θετικά στοιχεία στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή. Η ανεργία μειώθηκε πάνω από ένα τέταρτο από το αποκορύφωμα της κρίσης, η οικονομία αυξάνεται με ρυθμό σχεδόν 2%, το εμπορικό πλεόνασμα έχει αποκατασταθεί και ο προϋπολογισμός αποφέρει πρωτογενές πλεόνασμα άνω του 4%. Τα τελευταία τρία χρόνια, η κυβέρνηση έχει σταθεροποιήσει την οικονομική πολιτική με την υποστήριξη των θεσμών και των πιστωτών. Τα αποτελέσματα γίνονται αισθητά. Κάθε χώρα στην Ευρώπη έχει ένα συγκεκριμένο σύνολο συστάσεων πολιτικής. Από την Ελλάδα ζητείται να διατηρήσει τη σημερινή τάση και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις δεσμεύσεις της. Η πολιτική θα πρέπει να είναι προανατολισμένη προς την ενίσχυση της δυναμικής ανάπτυξης, ενώ οι συγκεκριμένες πολιτικές μπορούν να ανταποκρίνονται σε πολιτικές επιλογές

ή σε καταστάσεις οικονομικών κρίσεων. Η μεγάλη πρόκληση είναι να αποδειχθεί ότι η Ελλάδα είναι σε θέση να οικοδομήσει μια ισχυρή οικονομία που στηρίζει κοινωνικές πολιτικές και είναι ανθεκτική σε όλες τις φάσεις των οικονομικών και πολιτικών κύκλων. Η Πορτογαλία μπορεί να αποτελέσει καλό παράδειγμα, η αντοχή που επέδειξε, ενίσχυσε την αξιοπιστία της όλης διαδικασίας.

Σε ποιον βαθμό θα μπορεί η ελληνική κυβέρνηση να λαμβάνει τις δικές της αποφάσεις; Υπάρχει περιθώριο ελιγμών για θέματα όπως η αποκατάσταση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, η άνοδος του κατώτατου μισθού, η μείωση του ποσού των προκαθορισμένων περικοπών των συντάξεων, αποφάσεις που θα έχουν άμεσο θετικό αντίκτυπο στη ζωή του ελληνικού λαού; Ποιες και πώς θα έδινε το πράσινο φως σε τέτοιες αποφάσεις;

Το πρόγραμμα τελείωσε. Δεν υπάρχουν πλέον πράσινα ή κόκκινα φώτα. Η Ελλάδα θα είναι ο μόνος υπεύθυνος για τη λήψη αποφάσεων, προχωρώντας, οι αποφάσεις θα της ανήκουν. Η Ελλάδα θα αναμετρήσει τώρα την αξιοπιστία των πολιτικών της με τις χρηματοπιστωτικές αγορές. Αυτό είναι κάτι που η Ελλάδα δεν χρειαζόταν να κάνει τα τελευταία οκτώ χρόνια. Οι θεσμοί θα είναι εκεί για να εντοπίζουν κινδύνους και να βοηθούν στον σχεδιασμό των πολιτικών αυτών και τα πρώτα έτη μετά την έξοδο από το πρόγραμμα. Αυτό δεν είναι ούτε πιο εύκολο ούτε πιο δύσκολο. Πρόκειται για μια νέα φάση, στην οποία θα είναι σημαντικό να αποφευχθεί η επανάληψη λαθών του παρελθόντος και να αξιολογούνται διεξοδικά όλες οι εναλλακτικές λύσεις πριν από την εφαρμογή τους. Η Ελλάδα θα ήταν σοφό να επιλέγει έναν συνδυασμό πολιτικών που παραμένει στην κατεύθυνση των μεταρρυθμίσεων. Προτάσεις για την αναπροσαρμογή υφιστάμενων μεταρρυθμίσεων πρέπει να αξιολογούνται προσεκτικά και να επικοινωνούνται δέοντως, κάποιοι θα βιαστούν να βγάλουν συμπεράσματα και αυτό είναι επιζήμιο. Οι νέες πολιτικές χρειάζεται να είναι αξιόπιστες και δημοσιονομικά υπεύθυνες. Οι υφιστάμενες πολιτικές δεν είναι αμετάβλητες (are not set in stone) και προσαρμογές που αντικατοπτρίζουν νέες πολιτικές επιλογές είναι πάντοτε δυνατές, αλλά δεν είμαι σε θέση και δεν θα κάνω εικασίες επί αυτού. Το σημερινό μήνυμα είναι πολύ ξεκάθαρο: η Ελλάδα έχει την ευθύνη.

Εάν γυρίσουμε πίσω τον χρόνο, νομίζετε ότι η Ελλάδα θα έπρεπε να έχει υποστηρίξει με διαφορετικό τρόπο; Ειδικότερα, όσον αφορά την απόφαση της 21ης Ιουνίου, τι θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, με δεδομένο και την κριτική του ΔΝΤ για τη μακρορόθεση βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους; Πόσο σίγουρος είστε ότι το

πρόβλημα του χρέους της Ελλάδας δεν θα επιστρέψει σε κάποια χρονιά;

Αν κοιτάξει κανείς πίσω, στην αρχική ευρωπαϊκή ανταπόκριση στο ελληνικό πρόβλημα, υπάρχουν πράγματα που η Ευρώπη θα μπορούσε να κάνει διαφορετικά. Η Ευρώπη δεν ήταν προετοιμασμένη για την κρίση αυτή. Αλλά από τότε, έχουμε πάρει το μήθημά μας και έχουμε βελτιώσει τις αποφάσεις μας. Η απόφαση του Eurogroup της 21ης Ιουνίου το αποδεικνύει. Αντί να επικεντρωθούμε στο επίπεδο του χρέους προς το ΑΕΠ, εξετάζουμε πλέον τις πραγματικές ανάγκες χρηματοδότησης της Ελλάδας, έτσι ώστε το φορτίο του χρέους να παραμένει προσιτό. Γι' αυτό

των πολιτικών της με τις αγορές»

χρέος. Και σε αυτό το μέτωπο, υπάρχουν λόγοι να είμαστε αισιόδοξοι. Η αγορά εργασίας δημιουργεί πάλι θέσεις απασχόλησης και η ανεργία υποχωρεί. Το χρέος είναι διαχειρίσιμο δεδομένης της ελάφρυνσης που συμφωνήθηκε τον Ιούνιο από το Eurogroup. Αλλά το επίπεδο του χρέους πρέπει να μειώνεται με την πάροδο του χρόνου και τα πρωτογενή πλεονάσματα πρέπει να στηρίζουν την τάση αυτή, γι' αυτό και αποτέλεσαν ένα σημαντικό στοιχείο στο πακέτο ελάφρυνσης του χρέους. Τα τελευταία δύο χρόνια η Ελλάδα ήταν σε θέση να αποδώσει πρωτογενή πλεονάσματα άνω του 4%. Υπάρχουν παραδείγματα στην οικονομική ιστορία, χωρών που ήταν σε θέση να παράγουν υψηλά επίπεδα πρωτογενών πλεονασμάτων για μεγάλο χρονικό διάστημα. Θεωρώ ότι η πορεία που συμφωνήθηκε με τους πιστωτές έχει προκλήσει, αλλά αφήνει περιθώρια για προσαρμογές στη δημόσια πολιτική. Χρειαζόμαστε πολιτικές ενίσχυσης της ανάπτυξης για να υποστηρίξουμε αυτήν την πορεία. Για παράδειγμα, με τον χρόνο, θα πρέπει να υπάρξει περιθώριο για τη μείωση των υψηλών επιπέδων φορολογίας που δεν είναι φιλικά προς την ανάπτυξη.

Πριν από τέσσερα χρόνια η χώρα σας βγήκε από το πρόγραμμα στήριξης και σήμερα θεωρείται παράδειγμα επιτυχημένης εξόδου. Κατά τη διάρκεια των επόμενων τεσσάρων ετών, πώς βλέπετε την κατάσταση της Ελλάδας; Θα εξακολουθήσει η χώρα να βρίσκεται σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας;

Είπε...

Με τον χρόνο θα πρέπει να υπάρξει περιθώριο για τη μείωση των υψηλών επιπέδων φορολογίας που δεν είναι φιλικά προς την ανάπτυξη

Το εργαλείο της ενισχυμένης επιτήρησης, το οποίο ενεργοποιήθηκε από την Επιτροπή, αναμένεται να διαρκέσει τέσσερα χρόνια, έως το 2022. Προφανώς δεν πρόκειται για ένα νέο πρόγραμμα. Δεν υπάρχουν πλέον προσαπαιτούμενα ούτε άλλες εκταμιεύσεις, αυτά αποτελούν ιστορία. Οι θεσμοί μπορούν να βοηθήσουν την Ελλάδα να ρυθμίσει τις πολιτικές της, έτσι ώστε να διατηρείται η επανακτηθείσα αξιοπιστία από τις αγορές. Θα συμβάλουν επίσης στον εντοπισμό πιθανών κινδύνων. Σήμερα είμαι πιο αισιόδοξος για το μέλλον της Ελλάδας. Η οικονομική πολιτική είναι έτοιμη για μια νέα αρχή και βρίσκεται σε ένα καλό σημείο εκκίνησης. Πιστεύω ότι η συμφωνία του Ιουνίου ήταν πολύ καλή για την Ελλάδα, καθώς βελτίωσε τους όρους αποπληρωμής του χρέους. Είναι επίσης καλό για τους πιστωτές γιατί μια ισχυρότερη Ελλάδα θα μπορούσε ευκολότερα να τηρήσει τις δεσμεύσεις της. Αλλά αυτό δεν αφορά μόνο το χρέος. Η Ελλάδα είναι μια χώρα με μεγάλες δυνατότητες και είναι πλέον σε καλύτερη θέση να τις αξιοποιήσει στο έπακρο.

και επικεντρωθήκαμε στην επιμήκυνση των ωριμάσεων και στην αναβολή των πληρωμών τόκων. Αυτό δίνει στην Ελλάδα πρόσθετο χρόνο για να αντιμετωπίσει τις επιπτώσεις που έχει κληρονομήσει από την κρίση. Σε δεκαπέντε χρόνια, θα δούμε ποια είναι η κατάσταση. Οι προβλέψεις των θεσμών δείχνουν βιωσιμότητα του χρέους βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα. Το χρέος θα είναι επιπλέον βιώσιμο μακροπρόθεσμα, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές προβλέψεις, οι οποίες έχουν αποδειχθεί οι πλέον ακριβείς. Αλλά ως το παραδεχόμαστε: οι μακροπρόθεσμες προβλέψεις εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τις υποθέσεις εκτίμησης. Είναι άσκοπο να

δίνουμε έμφαση σε διαφορές προβλέψεων, οι οποίες εκτείνονται έως το 2060.

Υπάρχει επίσης αβεβαιότητα σχετικά με την απαίτηση από την Ελλάδα για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, ενώ η ανάπτυξη αναθεωρήθηκε προς τα κάτω, το δημογραφικό είναι σημαντικό πρόβλημα και τα σύννεφα πάνω από την παγκόσμια οικονομία μπορεί να σταθούν εμπόδιο τόσο στις αποφάσεις για ξένες επενδύσεις όσο και στη συμπεριφορά των χρηματαγορών. Την ίδια ώρα η κρίση στην Τουρκία μπορεί να μεταδοθεί στις ευρωπαϊκές αγορές. Ποιες είναι οι ανησυχίες σας;

Η Ελλάδα έχει πλέον πολύ πιο ανοικτή οίκο-

νομία από ό,τι πριν από οκτώ χρόνια. Αυτό δεν την καθιστά μόνο πιο εκτεθειμένη στις παγκόσμιες τάσεις, αλλά αυξάνει επίσης τις δυνατότητες ανάπτυξης και τα περιθώρια ελιγμών. Ο μετασχηματισμός αυτός είναι αποτέλεσμα του προγράμματος προσαρμογής. Το δημογραφικό, οι εντάσεις στο διεθνές εμπόριο, οι κινήσεις των αγορών αποτελούν πρόκληση για όλους μας, δεν επηρεάζουν μόνο την Ελλάδα. Αλλά σήμερα η χώρα σας είναι καλύτερα εξοπλισμένη για να την αντιμετωπίσει. Η Ελλάδα έχει επίσης κάποια συγκεκριμένα ζητήματα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που έχει κληρονομήσει από την κρίση, όπως είναι η υψηλή ανεργία και το υψηλό

ΕΡΕΥΝΑ

Ντάνιελ Γκρος

Η επόμενη ημέρα ίδια με την προηγούμενη

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΠΩΡΓΟ ΠΑΠΠΑ

Για την Ελλάδα και την οικονομία της τίποτα ουσιαστικό δεν αλλάζει με το τέλος του Μνημονίου. Η χώρα βρίσκεται ουσιαστικά στον ίδιο μηχανισμό όπως ένα πρόγραμμα, αυτή τη φορά εξαιτίας των ρυθμίσεων για το χρέος. Τη διαπίστωση αυτή κάνει στα «NEA» ο Ντάνιελ Γκρος, διευθυντής του think tank των Βρυξελλών CEPR. Οι βασικές δομικές μεταρρυθμίσεις λείπουν. Και με τα σημερινά δεδομένα είναι απαισιόδοξος για την πορεία της ελληνικής οικονομίας, η οποία χρειάζεται πρώτα απ' όλα να την εμπιστευτούν οι Έλληνες, αποταμιευτές και επενδυτές. Η εμπιστοσύνη αυτή, μέχρι στιγμής, δεν υπάρχει.

Σε λίγες ημέρες ολοκληρώνεται και το τρίτο πρόγραμμα προσαρμογής για την Ελλάδα. Πώς βλέπετε να διαμορφώνεται η επόμενη ημέρα για τη χώρα;

Η επόμενη ημέρα για την Ελλάδα δεν θα είναι διαφορετική από την προηγούμενη. Δεν θα αλλάξουν πολλά πράγματα. Μέχρι τώρα η Ελλάδα χρειάζονταν χρήματα από τους ευρωπαϊκούς εταίρους. Τώρα η Ελλάδα ζητάει απομείωση του χρέους και αυτή έρχεται επίσης με όρους και προϋποθέσεις. Υπό την έννοια αυτή, ελάχιστα αλλάζουν στη θέση της Ελλάδας.

Η ελληνική κυβέρνηση επεδίωκε μια καθαρή έξοδο από τα Μνημόνια. Είναι το τέλος του τρίτου Μνημονίου καθαρή έξοδος;

Εάν δεν ζητούσε μείωση του χρέους, η Ελλάδα θα μπορούσε να έχει μία καθαρή έξοδο από τα Μνημόνια. Ωστόσο, επειδή διεκδίκησε ελαφρύνσεις χρέους, αυτές έρχονται μόνον υπό όρους. Είναι, τρόπον τινά, ο ίδιος μηχανισμός όπως ένα πρόγραμμα, με στόχο αυτή τη φορά όχι την εξυπηρέτηση, αλλά την ελάφρυνση του υπάρχοντος χρέους. Και αυτό μπορεί να γίνει μόνον με προϋποθέσεις.

Είπε...

Η χώρα θα μπορούσε να έχει μία καθαρή έξοδο. Ωστόσο, επειδή διεκδίκησε ελαφρύνσεις χρέους, αυτές έρχονται μόνον υπό όρους

μα, με στόχο αυτή τη φορά όχι την εξυπηρέτηση, αλλά την ελάφρυνση του υπάρχοντος χρέους. Και αυτό μπορεί να γίνει μόνον με προϋποθέσεις.

Η Ελλάδα για να το επιτύχει αυτό δεσμεύτηκε με υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα για τα επόμενα 40 χρόνια. Υπάρχει ιστορικό προηγούμενο;

Οχι, δεν υπάρχει. Αλλά αυτό προκύπτει αναπόφευκτα. Όταν έχει κάποιος τεράστια χρέη, είναι φυσικό επακόλουθο να επιβάλλονται τέτοιοι όροι για να μπορεί να τα αποπληρώσει. Με πρόγραμμα ή όχι, επί της ουσίας δεν αλλάζει απολύτως τίποτα. Το γνώριζαν οι ιδρυτές.

Μπορεί η Ελλάδα υπό αυτές τις συνθήκες να κερδίσει την εμπιστοσύνη των αγορών;

Ζητούμενο για την Ελλάδα, πρωτίτως, είναι να κερδίσει την εμπιστοσύνη των Ελλήνων. Σε μια κανονική χώρα, το 90% των επενδύσεων χρηματοδοτείται από την εσωτερική αποταμίευση. Για τον στόχο αυτό απαιτείται η εμπιστοσύνη των Ελλήνων σε δύο κατευθύνσεις: αφενός οι επιχειρηματίες να επενδύσουν στην Ελλάδα, αφετέρου οι πολίτες να αποταμιεύουν και να εμπιστευτούν τις αποταμιεύσεις τους στους εγχώριους επιχειρηματίες και στο κράτος τους. Αυτό είναι το καθοριστικό.

Οι διεθνείς αγορές παίζουν πολύ υποδεέστερο ρόλο.

Βλέπετε να υπάρχει αυτό το ενδιαφέρον των Ελλήνων;

Οχι, δεν φαίνεται να υπάρχει. Ούτε στις απολύτως αναγκαίες επενδύσεις, ούτε στις αποταμιεύσεις. Η μεγάλη διαφορά μεταξύ της Ελλάδας και της Πορτογαλίας, για παράδειγμα, είναι ότι στην Πορτογαλία η αποταμίευση ανέρχεται στο 17% και τροφοδοτεί εγχώριες επενδύσεις αναπτύσσοντας την οικονομία. Στην Ελλάδα, η αποταμίευση είναι κάτω του 10%, όπως επίσης και το ποσοστό επενδύσεων. Ετσι δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη.

Αναφερθήκατε στην Πορτογαλία, η οποία καταγράφει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας της, όπως και οι άλλες χώρες που πέρασαν από Μνημόνια. Μόνο η Ελλάδα έχει αναμικτή ανάπτυξη της οικονομίας. Πού εντοπίζετε το σημαντικότερο πρόβλημα.

Γνωρίζουμε τα συμπτώματα: οι εξαγωγές που δεν αυξάνονται και οι εγχώριες επενδύσεις που δεν υπάρχουν. Δεν φαίνεται λοιπόν ότι δεν αποκαταστάθηκε η εμπιστοσύνη των αγορών. Το διεθνές περιβάλλον μπορεί να επιτείνει τα προβλήματα σε μια φάση κρίσης. Αλλά εάν θέλει κάποιος να βγει από την κρίση, θα πρέπει να αλλάξει το περιβάλλον και τις προϋποθέσεις στο εσωτερικό της χώρας.

Υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί η Ελλάδα να τροφοδοτήσει την οικονομική της ανάπτυξη;

Καταρχήν χρειάζεται να εμπιστευτούν οι ιδιοί οι Έλληνες την οικονομία τους. Επίσης, πρέπει να υπάρχει αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση. Εκείνοι που επενδύουν να μπορούν να ελπίζουν ότι θα αποκομίσουν λογικά κέρδη και δεν θα τα κρατήσει όλα η Εφορία. Χρειάζεται νομική και δικαστική ασφάλεια που είναι αυτονόητη για μια ευρωπαϊκή χώρα.

Όλα αυτά θα έπρεπε να έχουν αποκατασταθεί στην Ελλάδα προ πολλού. Αυτό ήταν και η παρεξήγηση με την Ελλάδα. Η τρέχουσα, οι θεσμοί, σκέφτηκαν ότι οι Έλληνες θα κατανοήσουν την αναγκαιότητα να αλλάξουν κάποια πράγματα. Αλλά κάθε μεταρρύθμιση θεωρήθηκε ότι ήταν εξώθεν επιβλημένη και υποσκάφηκε. Θα έλεγα ότι η Ελλάδα δεν ήταν επιτυχία για την Ευρώπη. Αλλά μια τέτοια επιτυχία δεν θα μπορούσε καν να εγγυηθεί η Ευρώπη.

Δηλαδή, δεν βλέπετε καμία δομική αλλαγή όλα αυτά τα χρόνια στην Ελλάδα.

Δυστυχώς, όχι. Δεν βλέπω να έγινε κάποια μεγάλη αλλαγή στην Ελλάδα. Φυσικά περιορίστηκε το έλλειμμα, το ισοζύγιο εμπορίου βελτιώθηκε. Αλλά δεν βλέπω βελτίωση στα δομικά χαρακτηριστικά της οικονομίας.

Πώς εξηγείτε τότε τους άμυνος στην Ελλάδα το τελευταίο διάστημα από διάφορους ευρωπαίους πολιτικούς;

Επειτα από δέκα χρόνια επιτεύχθηκε τελικά μια μακροοικονομική ισορροπία, η οποία θα έπρεπε να υπάρχει ήδη πολύ νωρίτερα. Αλλά δυστυχώς επιτεύχθηκε σε λάθος βάση. Η ελληνική οικονομία είναι σε ύφεση, κατανάλωση δεν υπάρχει, ούτε επενδύσεις. Δεν ήταν αυτός ο στόχος του προγράμματος.

Γιατί απέτυχε στην Ελλάδα η συνταγή που πέτυχε σε άλλες χώρες;

Η αφετηρία στην Ελλάδα ήταν εμφανώς «ειρότερη». Από καθαρά οικονομική άποψη, ο εξαγωγικός τομέας ήταν σχετικά μικρός και περιοριζόταν σε πρώτες ύλες. Αλλά το σημαντικότερο ήταν ότι δεν έγινε καμία πραγματική δομική αλλαγή. Ταυτόχρονα μειώθηκαν ακόμα περισσότερο τα κίνητρα για επενδύσεις. Και εκεί αρχίζει ο φαύλος κύκλος. Αυξάνεται η φορολόγηση, επιβάλλονται φόροι αυθαίρετα, ώστε να μην μπορείς να δεις ποιος, πότε και γιατί φορολογείται. Αυτό λειτουργεί ακόμα περισσότερο ανααστακτικά για τις επενδύσεις.

Και στο τέλος του 3ου Μνημονίου, η εκταμίευση της τελευταίας δόσης καθυστέρησε εξαιτίας της κόντρας για τον ΦΠΑ στα νησιά. Τι προικονίζεται αυτό για τη μεταμνημονιακή παρακολούθηση;

Ο ΦΠΑ για τα νησιά είναι ένα θέμα που θα έπρεπε προ πολλού να ρυθμιστεί. Ο καθένας γνωρίζει ότι διαφορετικές κλίμακες είναι πρόσκληση για φοροδιαφυγή. Υπάρχουν άλλα μέσα και τρόποι να σταπριχθούν τα νησιά. Αλλά και αυτό δείχνει ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν αποδέχεται τέτοιες μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις.

Τονίασε ότι δεν επενδύουν οι Έλληνες στην Ελλάδα. Αλλά ούτε από τους ξένους επενδυτές είδαμε ιδιαίτερο ενδιαφέρον να βάλουν τα λεφτά τους στην Ελλάδα, μολονότι το εργασιακό κόστος μειώθηκε σημαντικά και η αγορά εργασίας απορρυθμίστηκε πλήρως. Γιατί συνεχίζουν οι ξένοι επενδυτές να παρακάμπτουν την Ελλάδα;

Για τον ίδιο λόγο που δεν επενδύουν και οι Έλληνες. Οι μισθοί έπεσαν, αλλά η παραγωγικότητα δεν αυξήθηκε. Η κυβέρνηση και η Δημόσια Διοίκηση είναι αστάθμητες, όπως και η φορολόγηση. Η Δικαιοσύνη δεν λειτουργεί. Με όλα αυτά δεν είναι να απορεί κανείς με το γεγονός ότι ούτε οι ξένοι ούτε οι εγχώριοι επενδυτές τοποθετούν τα χρήματά τους στην Ελλάδα.

■ Τι πρέπει να γίνει σήμερα;

Αυτό που η ελληνική πολιτική δεν θέλησε και δεν έκανε μέχρι τώρα: πραγματικές δομικές μεταρρυθμίσεις που είναι άκρως αναγκαίες. Αλλά το πολιτικό σύστημα της χώρας αντιστάθηκε σε αυτές και συνεχίζει να αντιπoτεκείται με χέρια και πόδια.

Μόνη λύση στο χρέος η μελλοντική ανάπτυξη

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑ ΚΕΦΑΛΑ

«**Τ**ο μέγεθος του προβλήματος του χρέους είναι καθοριστικά συνάρτηση της μελλοντικής ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας» τονίζει στα «ΝΕΑ» ο Νικολά Βερόν, γάλλος αναλυτής του αμερικανικού ινστιτούτου Peterson στην Ουάσιγκτον και συνιδρυτής του ινστιτούτου οικονομικής πολιτικής Bruegel των Βρυξελλών. Σύμφωνα με τον γάλλο οικονομολόγο «η ελληνική κυβέρνηση θα έπρεπε να κάνει περισσότερο ώστε να ενισχύσει τη διεθνή φήμη της πριν δανειστεί από τις αγορές».

■ Η Ελλάδα βγαίνει από το πρόγραμμα διάσωσης στις 20 Αυγούστου. Είναι αυτή μια νέα αρχή για τη χώρα;
Μόνο ο χρόνος θα δείξει αν αυτή είναι μια νέα αρχή, εξαρτάται από την ποιότητα της κυβερνητικής πολιτικής. Αν οι ελληνικές κυβερνήσεις επαναλάβουν τις αποτυχημένες πολιτικές που βύθισαν τη χώρα στην κρίση το 2009, τότε το παρελθόν θα επαναληφθεί. Ας ελπίσουμε ότι την τελευταία δεκαετία οι Έλληνες απέκτησαν εμπειρία που θα τους βοηθήσει να επιδείξουν καλύτερες πολιτικές στο μέλλον.

■ Πριν από οκτώ χρόνια όλοι έλεγαν ότι η Ελλάδα πρέπει να βγει από την ευρωζώνη. Κάτι τέτοιο δεν συνέβη, ούτε καν το 2015. Πιστεύετε ότι η Ελλάδα έπρεπε να φύγει, λαμβάνοντας υπόψη την προσπάθεια των Ελλήνων;

Εγώ ποτέ δεν πίστεψα ότι η Ελλάδα πρέπει να βγει από την ευρωζώνη και σύμφωνα με όλες τις δημοσκοπήσεις που γνωρίζω, το ίδιο πιστεύει και η πλειονότητα των Ελλήνων. Κανείς δεν γνωρίζει τι ακριβώς θα συνέβαινε αν η Ελλάδα έβγαινε από την ευρωζώνη, αλλά η γνώμη μου είναι ότι τα πράγματα θα ήταν πολύ χειρότερα για την Ελλάδα και για τα άλλα μέλη της ευρωζώνης. Ευχαριστώ τους ηγέτες, στην Ελλάδα και αλλού, που δούλεψαν σκληρά για να αποτρέψουν αυτό το σενάριο.

■ Το ζήτημα της ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους δεν έχει λυθεί. Πιστεύετε ότι το ζήτημα του χρέους μπορεί να αποτελέσει ένα μακροχρόνιο πρόβλημα;

Είμαι υπέρ της ελάφρυνσης του χρέους, αλλά το μέγεθος του προβλήματος του χρέους είναι καθοριστικά συνάρτηση

της μελλοντικής ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Αν η Ελλάδα αναπτυχθεί δυναμικά τα επόμενα δέκα χρόνια, και ελπίζω ότι θα αναπτυχθεί, τότε το χρέος θα γίνει ένα λιγότερο δυσεπίλυτο ζήτημα, με ελάφρυνση ή χωρίς. Κατά τη γνώμη μου, το να αποκτήσει η Ελλάδα δημόσιες πολιτικές που να ευνοούν την υψηλή ανάπτυξη είναι πιο σημαντικό ζήτημα για την ίδια τη χώρα, από το πόση ελάφρυνση του χρέους θα παραχωρηθεί από τα άλλα κράτη-μέλη.

■ Πιστεύετε ότι η Ελλάδα είναι αρκετά αξιοπίστη ώστε να δανειστεί από τις αγορές;

Με ανησυχεί το θέμα της αξιοπιστίας και πιστεύω ότι η ελληνική κυβέρνηση θα έπρεπε να κάνει περισσότερα ώστε να ενισχύσει τη διεθνή φήμη της. Για παράδειγμα, θα έπρεπε να καταβάλει μεγαλύτερες προσπάθειες για να δώσει ένα τέλος στην ανούσια δικαστική δίωξη του Ανδρέα Γεωργίου, πρώην προέδρου της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής. Όσο οι διεθνείς επενδυτές βλέπουν τέτοια πράγματα να συμβαίνουν στην Ελλάδα – και δεν βλέπουν παρόμοια πράγματα να συμβαίνουν σε κανένα άλλο κράτος-μέλος της ευρωζώνης – θα είναι δυσκολότερο για εκείνους να αποδεχθούν ως πραγματικά τα επίσημα στοιχεία της ελληνικής κυβέρνησης και είναι απαραίτητο να τα αποδεχθούν αν είναι η Ελλάδα επιθυμεί να έχει πρόσβαση στις αγορές.

■ Σήμερα η Ευρώπη είναι πιο αδύναμη ή δυνατότερη;

Ειλικρινά πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και η ευρωζώνη είναι πιο δυνατές από ό,τι ήταν πριν από μία δεκαετία. Για παράδειγμα, η ευρωζώνη τώρα έχει πρωτοφανή οικονομική δύναμη με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, ο οποίος δημιουργήθηκε το 2012 με την τωρινή του μορφή, και ένα ασφαλέστερο πλαίσιο οικονομικής πολιτικής χάρη στη σειρά μεταρρυθμίσεων που είναι γνωστές ως τραπεζική ένωση. Ωστόσο υπάρχουν πολλά πράγματα που πρέπει ακόμα να γίνουν. Η Ευρωπαϊκή Ένωση άντεξε καλά το στρες του Brexit. Υπάρχουν πολλές προκλήσεις σχετικά με τη μεταναστευτική πολιτική, το κράτος δικαίου, την εξωτερική ασφάλεια κ.λπ., αλλά τα τελευταία δέκα χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση επέδειξε μεγάλα τεύχη αντοχής από ό,τι περίμεναν πολλοί παρατηρητές. Για να είμαι ξεκάθαρος, δεν είμαι ευχαριστημένος με το κατεστημένο και πιστεύω ότι χρειάζονται περισσότερες μεταρρυθμίσεις ώστε η Ευρώπη να έχει ένα λαμπρό μέλλον. Πιστεύω ακράδαντα ότι για ευκατανόητους λόγους τα διεθνή μέσα τείνουν να μεγαλοποιούν την αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι εδώ για να μείνει και σε γενικές γραμμές έχει θετική επίδραση στον κόσμο.

TOY PIERRE-ANDRÉ BUIGUES

Απελπισία ή αναγέννηση;

Η Ελλάδα γνώρισε μια από τις ισχυρότερες περιόδους ανάπτυξης στην ευρωζώνη πριν από την κρίση του 2008. Το ΑΕΠ αυξήθηκε από 146 δισ. ευρώ το 2000 σε 242 δισ. ευρώ το 2008 (66%), κατόπιν κατέρρευσε λόγω κρίσης. Το μοντέλο ανάπτυξης πριν από το 2008 ήταν μη βιώσιμο: σημαντικό βάρος της παραοικονομίας, το οποίο οδήγησε σε φοροδιαφυγή και διαφθορά, ένας διογκωμένος δημόσιος τομέας και ένα χρέος άνω του 100% του ΑΕΠ ήδη από τη δεκαετία του 1990.

Από το 2010, εν όψει αυτής της οικονομικής κατάρρευσης και προκειμένου να αποφευχθεί η έξοδος από το ευρώ, οι ελληνικές κυβερνήσεις αποδέχθηκαν σχεδόν όλες τις μεταρρυθμίσεις που επέβαλε η τρόικα. Σε αντάλλαγμα, η Ελλάδα έλαβε συνολικά δάνεια ύψους 273 δισ. ευρώ από το ΔΝΤ και την Ευρώπη.

Με αυτές τις μεταρρυθμίσεις, τα ελληνικά νοικοκυριά υπέφεραν. Ο κατώτατος μισθός μειώθηκε από 794 ευρώ το 2008, σε 684 ευρώ, όπως και οι συντάξεις (μείωση κατά σχεδόν 40%), ενώ η ανεργία εξακολουθεί να παραμένει στο 20% εν έτει 2018. Οι συνέπειες της κρίσης είναι εμφανείς σε όλους τους τομείς: οι αξίες των ακινήτων μειώθηκαν περισσότερο από 50%, τρία εκατομμύρια άνθρωποι δεν είναι πλέον δικαιούχοι δωρεάν υγειονομικής περίθαλψης, ενώ στον τομέα της δημόσιας εκπαίδευσης οι περικοπές των δαπανών έφτασαν το 20% και πολλοί νέοι εγκαταλείπουν τη χώρα.

Μπορεί η Ελλάδα να ξεφύγει από αυτήν την κατάσταση; Καταρχήν, τον Ιούνιο του 2018 η Ελλάδα έλαβε παραχωρήσεις από την Ευρωζώνη: η χώρα θα καταβάλει ποσά από το 2032, τόκους και κεφάλαιο επί δανείου ύψους 96 δισ. ευρώ που της χορηγήθηκε από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. Ωστόσο, αν η Ελλάδα αμφισβητήσει τις μεταρρυθμίσεις, αυτές οι ρυθμίσεις αναφορικά με το χρέος της θα μπορούσαν να τεθούν υπό αμφισβήτηση.

Μετά τις 20 Αυγούστου 2018, ημερομηνία η οποία σηματοδοτεί το τέλος ενός κύκλου, η Ελλάδα θα πρέπει να λάβει χρηματοδότηση από τις αγορές χωρίς να μπορεί να προσφύγει στην τρόικα, η Ευρωζώνη όμως αποδέχθηκε τη θέση σε εφαρμογή ενός στρώματος ασφαλείας σε περίπτωση αποτυχίας.

Η Ελλάδα γνώρισε κάποιες επιτυχίες:

η φοροδιαφυγή (πάνω από 10 δισ. ευρώ ετησίως) μειώθηκε απότομα κάρη στην αύξηση των φορολογικών ελέγχων, την καλύτερη εκτίμηση του εισοδήματος και τους καλύτερα εκπαιδευμένους φορολογικούς επιθεωρητές. Η παραοικονομία και η διαφθορά είναι πλέον λιγότερο αισθητές. Υπάρχει επίσης έκρηξη του τουρισμού, 37 εκατομμύρια τουρίστες αναμένονται το 2018 και η αύξηση του ΑΕΠ φέτος θα πρέπει να ξεπεράσει το 2%. Σήμερα, ως κύριοι του πετρωμένου τους, οι Έλληνες θα εφαρμόσουν τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για ένα σύγχρονο κράτος χωρίς εξωτερική παρέμβαση.

Θα ήταν εφικτή μια άλλη διεξόδος από την κρίση για την Ελλάδα; Η Πορτογαλία ισοπεδώθηκε επίσης από την οικονομική κρίση του 2008. Η χώρα έλαβε 78 δισ. ευρώ από την τρόικα με αντάλλαγμα την εφαρμογή σκληρών μεταρρυθμίσεων, συγκρίσιμων με εκείνων της Ελλάδας. Ωστόσο, η Πορτογαλία σημείωσε μεγαλύτερη επιτυχία όσον αφορά την έξοδο της από την κρίση: ισχυρή αύξηση του ΑΕΠ από το 2015, της τάξεως του 3,7% το 2018, με πλεονασματικό εξωτερικό ισοζύγιο. Ποια η διαφορά με την Ελλάδα; Στην Πορτογαλία, οι κοινωνικοί εταίροι και η κυβέρνηση εφάρμοσαν τις μεταρρυθμίσεις και η διαφθορά εκεί είναι αμυδρή.

Η ελληνική κρίση επέτρεψε στην Ευρώπη να δημιουργήσει καλύτερους μηχανισμούς αντιμετώπισης των μελλοντικών κρίσεων: Οι διαφωνίες μεταξύ των χωρών της ευρωζώνης παραμένουν και παρατηρούμε άνοδο των λαϊκιστικών και εθνικιστικών κινήσεων, οπότε η απάντηση δεν είναι προφανής.

Ο Πιερ-Αντρέ Μπουγιές είναι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Τουλουζής και πρώην οικονομικός σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Αν η Ελλάδα αμφισβητήσει τις μεταρρυθμίσεις, αυτές οι ρυθμίσεις αναφορικά με το χρέος της θα μπορούσαν να τεθούν υπό αμφισβήτηση

Γκαμπριέλ Κολέτις

«Η χώρα στο έλεος των αγορών»

«**Ε**άν το χρέος δεν έχει μειωθεί, οφείλεται στο γεγονός ότι η οικονομική δραστηριότητα έχει καταρριύσει στη χώρα» λέει ο γάλλος καθηγητής Οικονομικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Τουλουζής Γκαμπριέλ Κολέτις και συμπληρώνει στα «NEA»: «Η ελληνική κρίση αποτέλεσε καλή συμφωνία για τους Ευρωπαίους. Μόνο η Bundesbank σημείωσε κέρδη ύψους 2,9 δισ. ευρώ».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑ ΚΕΦΑΛΑ

Στις 20 Αυγούστου, η Ελλάδα εξέρχεται από τη δημοσιονομική εποπτεία της ΕΕ και του ΔΝΤ. Πιστεύετε ότι η χώρα έχει αλλάξει;

Μέχρι το 2022, η χώρα θα πρέπει να υποβάλει σε έλεγχο των δημοσίων λογαριασμών της τέσσερις φορές τον χρόνο από την Επιτροπή και τους υπευθύνους του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας. Θα κινδυνεύσει

Είπε...

Οι μαζικές ιδιωτικοποιήσεις που απαιτούν οι πιστωτές θα πραγματοποιηθούν πλήρως, στερώντας από τη χώρα τα μέσα της οικονομικής της κυριαρχίας

με αναστολή της μείωσης μέρους του χρέους της σε περίπτωση αμφισβήτησης των μεταρρυθμίσεων που εγκρίθηκαν κατά τη διάρκεια των προγραμμάτων βοήθειας.

Οι μαζικές ιδιωτικοποιήσεις που απαιτούν οι πιστωτές θα πραγματοποιηθούν πλήρως, στερώντας από τη χώρα τα μέσα της οικονομικής της κυριαρχίας. Η συμφωνία βασίζεται επιπροσθέτως στη δέσμευση της κυβέρνησης να μην επανεξεταστούν τα μέτρα που εγκρίθηκαν τα τελευταία οκτώ χρόνια (ιδίως όσον αφορά τις συντάξεις, δίκτυ ασφαλείας για πολλά νοικοκυριά και πολλούς άνεργους νέους).

Εκπαιτέ ότι χορηγήθηκε καλή αγωγή στην Ελλάδα και ότι τα αποτελέσματα είναι αυτά που αναμένονταν;

Το ίδιο χρέος σε σχέση με το ΑΕΠ δεν έχει μειωθεί παρά τις αυξήσεις των φόρων και την απότομη συρρίκνωση των δημόσιων δαπανών σε ζωτικούς τομείς όπως η εκπαίδευση, η υγεία, ο εξοπλισμός των Ενόπλων Δυνάμεων, η πυρόσβεση...

Εάν το χρέος αυτό δεν έχει μειωθεί, οφείλεται στο γεγονός ότι η οικονομική δραστηριότητα έχει καταρρεύσει και ότι η Ελλάδα δεν έχει επιτύχει το βασικό της πρόβλημα:

αυτό της υπερβολικής εξάρτησης από τις εισαγωγές.

Κατά την άποψή σας, η συμφωνία του Eurogroup της 21ης Ιουνίου αποτελεί λύση στο πρόβλημα του αβυσσάλου χρέους της χώρας;

Η περίοδος χάριτος κατά την οποία η χώρα δεν θα καταβάλει ούτε τόκους ούτε κεφάλαιο για το 40% του συσσωρευμένου χρέους της (δάνειο 96 δισ. ευρώ από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας) θα επιμηκυνθεί κατά 10 χρόνια. Η Αθήνα θα αρχίσει να αποπληρώνει από το 2032 αντί το 2022.

Η «ωριμότητα» αυτών των δόσεων του χρέους θα παραταθεί κατά 10 έτη. Η Ελλάδα θα έχει την υποχρέωση να εξοφλήσει μέχρι το έτος 2069 το σύνολο των χρεών που έχει συνάψει με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. Τέλος, οι πιστωτές της αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα δίκτυ ασφαλείας ύψους 15 δισ. ευρώ για τη χώρα, το οποίο θα μπορούσε να ενεργοποιηθεί αν η πρόβλεψη στις αγορές ήταν υπερβολικά δαπανηρή κατά τη διάρκεια των 22 μηνών μετά την 21η Αυγούστου.

Πιστεύετε ότι η Ελλάδα θα ανακτήσει γρήγορα μια αξιοπιστία στις αγορές; Εάν όχι, τι πρέπει να κάνει;

Είναι μάλλον απίθανο τα ταμεία επενδύσεων να ανταποκριθούν στην αισιοδοξία των ευρωπαίων και των ελλήνων ηγετών. Πράγματι, όλα τα βασικά στοιχεία της ελληνικής οικονομίας έχουν επιδεινωθεί σε βάθος. Οι επενδύσεις κατέρρευσαν, δεκάδες χιλιάδες μορφωμένοι νέοι Έλληνες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα προς αναζήτηση εργασίας στο εξωτερικό, αντιστοίχως των προσόντων τους.

Η χώρα θα βρισκείται εφεξής στο έλεος των αγορών και θα πρέπει να πληρώσει υψηλότερα επιτόκια από εκείνα που απαιτούνταν από αυτήν στο πλαίσιο του «προγράμματος βοήθειας» που λήγει.

Από τις 21 Αυγούστου, οι επιταγές της τρόικας απλώς θα αντικατασταθούν από

εκείνες των επενδυτικών κεφαλαίων και των οργανισμών αξιολόγησης. Η προσταγή θα παραγορευθεί άμεσα από τις αγορές, το παραχόμενο της όμως δεν θα αλλάξει.

Κατά την άποψή σας, η Ευρώπη διαθέτει σήμερα τους απαραίτητους μηχανισμούς για την αντιμετώπιση πιθανής νέας οικονομικής ή χρηματοπιστωτικής κρίσης;

Μέχρι τώρα, η «ελληνική κρίση» δεν αποτέλεσε κακή συμφωνία για τους Ευρωπαίους. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πραγματοποίησε 7,8 δισ. κεφαλαιακά κέρδη από ελληνικούς τίτλους μεταξύ του 2012 και του τέλους του 2016. Μόνο η Bundesbank σημείωσε κέρδη ύψους 2,9 δισ. ευρώ χάρη στην Ελλάδα. Στο πλαίσιο της συμφωνίας της 21ης Ιουνίου, η ΕΚΤ προτίθεται να επιστρέψει στην ελληνική κυβέρνηση τα κέρδη που αποκτήθηκαν, με τη μορφή τους ενός δισ. ευρώ ετησίως. Γιατί να μην επιστραφεί το σύνολο αμέσως; Πιθανόν για να μη δοθεί η αίσθηση της ευκολίας στην κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα.

Υπό το πρόσχημα της διατήρησης του κρέμας της σε ένα βιώσιμο επίπεδο, η Ελλάδα θα πρέπει να παράγει πλεόνασμα της τάξεως του 3,5% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος της μέχρι το 2022, κατόπιν να επιτύχει ένα πλεόνασμα της τάξεως κατά μέσο όρο του 2,2% για τα επόμενα 37 χρόνια και αυτός ο όρος να γίνει σεβαστός μόνο με τμήμα μια παρατεταμένη λιτότητα.

TOY CYRILLE DUPONT

Εχουμε πίστη στη σημερινή Ελλάδα και στο μέλλον της

Οταν έφτασα στην Ελλάδα τον Αύγουστο του 2009, δεν είχα φανταστεί ποτέ τη δύναμη της σχέσης που θα δημιουργούσα με αυτή τη χώρα, η οποία έχει γίνει με την πάροδο των ετών «το έθνος της καρδιάς» μου. Την Ελλάδα δεν τη γνώριζα, παρά μόνο μέσω κλισέ, που όλοι μας έχουμε υπόψη: της γλυκύτητας της ζωής, του γαλάζιου της Μεσογείου, των αμέτρητων αρχαιολογικών χώρων, της μυθολογίας, των νησιών με τις αμμόδεις παραλίες τους, της γαστρονομίας...

Όμως, οι παραδοσιακές εικόνες έκαναν γρήγορα τόπο στην καθημερινή ζωή, την πραγματικότητα μιας χώρας και ενός πληθυσμού που ήταν έτοιμος να εισέλθει σε μια από τις πιο απαιτητικές περιόδους της πρόσφατης Ιστορίας του, μια φοβερή οικονομική κρίση που θα επηρέαζε την ελληνική κοινωνία πολύ βαθιά.

Εκείνο το καλοκαίρι του 2009, όλα ξεκίνησαν με τις πυρκαγιές που κατέστρεψαν την Αττική, αφήνοντας πίσω τους αποκαλυπτικά τοπία και πρόσωπα οδύνης, εκείνων από τους οποίους οι φλόγες πήραν τα πάντα.

Και μετά ήρθε η μακρά κάθοδος προς την κόλαση της ελληνικής οικονομίας, της οποίας τα πρώτα αποκαλυπτικά σημάδια ήταν για μένα το κλείσιμο σε λίγους μήνες τώσων καταστημάτων και μικρών επιχειρήσεων στο κέντρο και την περιφέρεια της Αθήνας.

Σε αυτήν την οικονομική κρίση, που κανένας δεν τη φανταζόταν τόσο βίαιη και ανθεκτική στον χρόνο, προστέθηκε ένας κύκλος πολιτικής αστάθειας με διαδοχικές κυβερνήσεις, επικεφαλής ενός κράτους του οποίου τα δημόσια οικονομικά αιμορραγούσαν δίχως, συνενώως, πραγματικά περιθώρια ελιγμών, όλα τεκτονώμενα υπό το φως των επίμονων φημών για Grexit.

Τα διάφορα προγράμματα βοήθειας για την Ελλάδα, τα οποία αναπτύχθηκαν με τους ευρωπαίους εταίρους της και των οποίων τα δύσκολα μέτρα εφαρμόστηκαν με την πάροδο του χρόνου, ήταν εξαιρετικά οδυνηρά για όλα τα στρώματα του πληθυσμού, είτε επρόκειτο για τους εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα, είτε τους δημοσίους υπαλλήλους, είτε τους συνταξιούχους. Όλοι θυμούνται τις εικόνες των πρώτων ημερών μετά την εισαγωγή της επιβολής ελέγχων στην κίνηση κεφαλαίων (capital controls) με αυτές τις ατελείωτες ουρές μπροστά στα μηχανήματα ανάληψης μετρητών ή στις απελπιστικά κλειστές τράπεζες...

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η Ελλάδα έπρεπε επίσης να αντιμετωπίσει την άφιξη πρωτοφανών στην ευρωπαϊκή Ιστορία μεταναστευτικών ροών.

Η Ελλάδα, όμως, στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, μεταρρυθμίστηκε, επέστρεψε σε ρυθμούς ανάπτυξης, άρχισε να μειώνει την ανεργία. Αυτή είναι μια μεγάλη νίκη για την Ελλάδα, αλλά συνιστά επίσης αποδείξη του γεγονότος ότι η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη είναι αποτελεσματική. Δυστυχώς, αυτή η αισιόδοξη εικόνα αμαρτήθηκε από την τρομερή καταστροφή που επέφεραν οι πυρκαγιές στην Αττική και σκόισαν τόσο πολλές ζωές. Οι Έλληνες φίλοι μας γνωρίζουν ότι τους σταρίζουμε σε αυτή τη δοκιμασία.

Νομίζω ότι μπορούμε να πούμε ότι κατά τη διάρκεια αυτών των εννέα ετών εμείς, οι Έλληνες και οι Γάλλοι της Ελλάδας, δεν παραιτηθήκαμε ποτέ και έχουμε παραμείνει ενωμένοι και αλληλέγγυοι ενάντια στις αντιξοότητες. Δεν σπρώξαμε ποτέ τα χέρια ψηλά απέναντι στις Κασσάνδρες που ανακοίνωναν την πτώχευση της Ελλάδας. Οι γαλλικοί σύλλογοι στην Ελλάδα έχουν καταβάλει σημαντικές προσπάθειες προκειμένου να βοηθήσουν τους ασθενέστερους. Με την ιδιότητα του προέδρου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Γαλλίας - Ελλάδος, καθώς και του Ομίλου Thales στην Ελλάδα, πόσες φορές έπρεπε να απαντήσω στις ανησυχίες των επενδυτών που έρχονταν σε επαφή μαζί μου. Ήδη από την αρχή, η απάντησή μου ήταν και παραμένει η ίδια: Όλα δεν είναι πάντα απλά στην Ελλάδα, αλλά η Ελλάδα διαθέτει εξαιρετικούς πόρους, συμπεριλαμβανομένου του ανθρώπινου δυναμικού με επιχειρηματική ικανότητα και ανθεκτικότητα έξω από τα συντησμένα, καθώς και πηγές προφανών ευκαιριών σε βασικούς τομείς του μέλλοντος (ενέργεια, περιβάλλον, τουρισμός, υποδομές...). Η Ελλάδα παραμένει αγκυροβολημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην ευρωζώνη και απολαμβάνει την αδιάλειπτη υποστήριξη των πιο πιστών συμμάχων της, πρωτίστως της Γαλλίας.

Εν κατακλείδι, θα αναφέρω μία μόνο πρωτοβουλία, η οποία για μένα απεικονίζει απόλυτα τον λόγο για τον οποίο έχουμε πίστη στη σημερινή Ελλάδα και στο μέλλον της. Σε αυτή τη δύσκολη περίοδο, η γαλλική πρεσβεία στην Ελλάδα αποφάσισε το 2016 να ξεκινήσει το γαλλοελληνικό δίκτυο καινοτομίας «#Mazipinov». Ο υποστηρικτής του, Olivier Dovernge, πέτυχε έτσι το αξιοσημείωτο καθήκον να συσπειρώσει νέους επιχειρηματίες από καινοτόμες γαλλικές και ελληνικές νεοφυείς εταιρείες (start up), οι οποίες εκπροσωπούν το μέλλον μας, και να διασυνδέσει με το δίκτυο των γαλλικών επιχειρήσεων που είναι παρούσες στην Ελλάδα ώστε να υιοθετήσουν τις ελληνικές νεοσύστατες εταιρείες. Αυτή η τομήρη πρωτοβουλία αναγνωρίστηκε ομόφωνα ως τεράστια επιτυχία, αφού αποκάλυψε τον δυναμισμό της σημερινής ελληνικής κοινωνίας και έσπερε τους σπόρους μιας αυριανής Ελλάδας. Από εδώ και πέρα επαφίεται στον καθένα να καταστήσει την Ελλάδα μια χώρα ευκαιριών...

Ο Σιράλ Ντιπόν είναι ο γενικός διευθυντής της Thales στην Ελλάδα από το 2009. Τον Οκτώβριο θα φύγει στην Ιαπωνία. Έχει πολύ φιλική άποψη για την Ελλάδα και τις προκλήσεις της.

Η χώρα στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, μεταρρυθμίστηκε, επέστρεψε σε ρυθμούς ανάπτυξης, άρχισε να μειώνει την ανεργία

«Το θέμα του χρέους θα μπορούσε να είχε αντιμετωπιστεί πολύ νωρίτερα και οι συμφωνίες να είχαν υπογραφεί πολύ γρηγορότερα» σχολιάζει ο τέως υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας Μισέλ Σαπέν στα «ΝΕΑ». Ο τέως υπουργός τονίζει ότι «η συμφωνία της 21ης Ιουνίου δεν απαλλάσσει την Ελλάδα από τις ευθύνες για τις δεσμεύσεις της» και πως «πρέπει να αποδειχτεί συνεπής στην εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων».

Σήμερα η Ελλάδα εξέρχεται της οκταετούς δημοσιονομικής εποπτείας. Εσείς που έχετε εργαστεί πολύ καιρό για αυτήν την έκβαση, σε τι διάθεση βρίσκεστε;
Λαμβάνοντας γνώση της συμφωνίας της 21ης Ιουνίου, η οποία συνιστά το αποτέλεσμα ετών σκληρής δουλειάς και προσπάθειας, όπου η Ελλάδα και η Ευρώπη βρέθηκαν αρκετές φορές στο χείλος της καταστροφής, είμαι γεμάτος χαρά. Είμαι ευτυχιμένος που

«Θα θυμάμαι όλη μου τη ζωή τη νύχτα της διαπραγματεύσεως»

η Ελλάδα ήταν απομονωμένη, με τη Γαλλία ως τη μόνη ισχυρή στήριξη, προκειμένου να αντιμετωπίσει τις επιβλαβείς προτάσεις που την έσπρωχναν εκτός ευρωζώνης. Θα θυμάμαι όλη μου τη ζωή αυτές τις νύχτες έντασης και ιδιαίτερα αυτή τη φοβερή νύχτα από τις 12 έως τις 13 Ιουλίου, όταν η αποφασιστική συμφωνία δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί παρά μόνο τις πρώτες πρωινές ώρες της ημέρας! Είμαι υπερήφανος που

συνέβαλα σε αυτό από κοινού με τον Πρόεδρο Ολάντ και τον Πρωθυπουργό Τσίπρα. Θέλω να χαιρώ επίσης τον αποφασιστικό ρόλο του συναδέλφου μου Ευκλείδη Τσακαλώτου, ενός ανθρώπου με πεποίθηση και θέληση, ενός μεγάλου αρχιτέκτονα της ανάκαμψης της χώρας του, ο οποίος διαδέχθηκε τον άμεσο προκάτοχό του έπειτα από αρκετούς μήνες «φαλιμάτων συμπεριφοράς και ιδεολογικών λαθών».

Πιστεύετε ότι η αγωγή που χορηγήθηκε στην Ελλάδα για να εξέλθει από την κρίση ήταν η σωστή; Η Ευρώπη άνηλψε διδάγματα από την ελληνική κρίση; Η Γηραιά Ηπειρος, κατά την άποψή σας, είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει μια άλλη δημοσιονομική ή χρηματοπιστωτική κρίση;

Επρεπε να εφαρμοστεί κάτι τέτοιο προκειμένου να αποτρέψουμε το ναυάγιο της Ελλάδας και τον εγκλωβισμό της Ευρώπης σε αυτό! Λυπάμαι, ωστόσο, που χρειάστηκε τόσος πολύς χρόνος για να καταλήξουμε στις αναγκαίες αποφάσεις. Το θέμα του χρέους θα μπορούσε να είχε αντιμετωπιστεί πολύ νωρίτερα και οι συμφωνίες θα μπορούσαν να είχαν υπογραφεί πολύ γρηγορότερα. Πιστεύω ότι η Ευρώπη σήμερα είναι καλύτερα εξοπλισμένη για να αντιμετωπίσει άλλες δημοσιονομικές ή χρηματοπιστωτικές κρίσεις. Δίναται εφεξής να ενεργήσει αυτοτελώς, δίχως την ανάγκη συνδρομής του ΔΝΤ, το οποίο περιτέλεξε σε μεγάλο βαθμό τις διαδικασίες των συζητήσεων και θεωρήθηκε σε τελευταία ανάλυση μια μορφή εξευτελισμού για την Ελλάδα, όπως και για το σύνολο της Ευρώπης.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑ ΚΕΦΑΛΑ

η Ελλάδα επανέρχεται στην οικονομική ανάπτυξη και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και απαλλάχθηκε πλέον από οποιοδήποτε είδος «κηδεμονίας». Είμαι ευτυχής για την Ελλάδα, μια χώρα που αγαπώ και θαυμάζω. Είμαι ευτυχής για τους Έλληνες, οι οποίοι δυστυχώς υπέφεραν τόσο πολύ. Είμαι ευτυχής για την κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα, που έδειξε θάρρος, επιμονή και πολιτική νοημοσύνη.

Πιστεύετε ότι η χώρα θα μπορούσε να ανακτήσει γρήγορα μια αξιοπιστία στις αγορές; Τι πρέπει να γίνει ώστε να καθυσυχαστούν οι επενδυτές, τόσο στις αγορές όσο και για να τους προσελκύσει στη χώρα;

Η Ελλάδα βρίσκεται σε διαδικασία αποκατάστασης της αξιοπιστίας της και είμαι πεπεισμένος ότι οι χρηματοπιστωτικές αγορές, όπως και οι επενδυτές, θα την εμπιστευθούν και πάλι. Προφανώς, η συμφωνία της 21ης Ιουνίου δεν απαλλάσσει τη χώρα αυτή, όπως και οποιαδήποτε άλλη χώρα της ευρωζώνης, από τις ευθύνες και τις δεσμεύσεις της! Η Ελλάδα πρέπει να αποδείξει ότι είναι συνεπής στην εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων, οι οποίες θα αποκαταστήσουν την οικονομία της, και πρέπει να χρησιμοποιήσει με ορθολογικό τρόπο τα δημοσιονομικά περιθώρια που διαθέτει εκ νέου. Ο σοβαρός προϋπολογισμός θα αποτελέσει την απόδειξη μιας επιτυχίας με διάρκεια και το εργαλείο μιας κοινωνικής πολιτικής, η οποία είναι και πάλι δυνατή.

Εσείς ο ίδιος έχετε αφιερώσει πολύ χρόνο προκειμένου να υποστηρίξετε την ελάφρυνση του ελληνικού χρέους, ενώ η Γερμανία ήταν απρόθυμη. Πιστεύετε ότι η συμφωνία που επιτεύχθηκε στις 21 Ιουνίου είναι ο καρπός αυτής της μακράς διαπραγματευτικής διαδικασίας;

Η συμφωνία της 21ης Ιουνίου, που γνωρίζουν όλοι, προήλθε από τις δραματικές εβδομάδες του καλοκαιριού του 2015, όταν

Μισέλ Σαπέν

Είπε...

Το θέμα του χρέους θα μπορούσε να είχε αντιμετωπιστεί πολύ νωρίτερα και οι συμφωνίες θα μπορούσαν να είχαν υπογραφεί πολύ γρηγορότερα

Η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα στην ευρωζώνη που εξέρχεται από αυτό το καθεστώς κηδεμονίας. Πιστεύετε ότι θεσμοί όπως ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας έχουν λόγο ύπαρξης σήμερα ή πρέπει να δημιουργήσουμε έναν πραγματικό φορέα ικανό να αντιδρά γρήγορα ώστε να παρέχει βοήθεια στα κράτη που αντιμετωπίζουν δυσκολίες;

Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας, ο οποίος πλέον παρέχει στήριξη σε χώρες που έχουν ανάγκη, δίχως να διέρχεται από τους εθνικούς προϋπολογισμούς και με δική του δανειοληπτική ικανότητα στις αγορές, είναι το κατάλληλο εργαλείο για την αντιμετώπιση με τρόπο υπεύθυνο και αλληλέγγυο των ανισορροπιών που μπορεί να εμφανιστούν μεταξύ των οικονομιών της ευρωζώνης. Ελπίζω ότι ο ΕΜΣ θα εδραιωθεί στο μέλλον και θα γίνει ένα πραγματικό «Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο», ισχυρό και αξιόπιστο, ικανό να μας απελευθερώσει οριστικά από κάθε παρέμβαση του ΔΝΤ. Η ζώνη του ευρώ είναι η πρώτη ισχυρή οικονομία στον κόσμο. Δεν έχει ανάγκη κανέναν για να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες και να συνοδεύσει κάθε χώρα προς την κατεύθυνση της μεγαλύτερης ανταγωνιστικότητας και της περισσότερης ευημερίας και αλληλεγγύης.

6. ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ 500 ΕΥΡΩ ΜΙΑ ΣΤΙΣ ΠΕΝΤΕ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Μέσο: ΑΞΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/08/2018

Σελίδα: 7

Κάτω από τα 500 ευρώ μία στις πέντε συντάξεις

■ ΜΙΑ στις πέντε συντάξεις γήρατος διαμορφώνεται κάτω από τα 500 ευρώ, όπως προκύπτει από τις εκθέσεις του Ενιαίου Συστήματος Ελέγχου και Πληρωμών Συντάξεων «ΗΛΙΟΣ». Οι εκθέσεις αποτυπώνουν τη δημοσιονομική δαπάνη των χορηγούμενων συνταξιοδοτικών παροχών τους μήνες Απρίλιο και Μάιο του 2018. Σε σχετική ανακοίνωση του υπουργείου Εργασίας σημειώνεται πως τον Μάιο του 2018 πληρώθηκαν συνολικά 4.474.725 συνταξιοδοτικές παροχές, από τις οποίες 2.838.805 ήταν κύριες συντάξεις, 1.229.793 επικουρικές συντάξεις και 406.127 μερίσματα. Η μηνιαία δαπάνη που κατέβαλαν τα ταμεία ανήλθε σε 2.306.282.823,12€ και περιλαμ-

βάνει τις κρατήσεις φόρου και τις κρατήσεις υπέρ υγείας και ΑΚΑΓΕ, ενώ δεν περιλαμβάνει την παροχή ΕΚΑΣ. Συνολικά οι συνταξιούχοι ήταν 2.570.646 άτομα. Το μέσο εισόδημα από κύριες συντάξεις ανήλθε σε 723,85€, από επικουρικές 172,10€ και από μερίσματα 97,92€, διαμορφώνοντας έτσι το μέσο μηνιαίο εισόδημα σε όσους δικαιούνται και κύρια και επικουρική σύνταξη στα 895,95€. Από την κατανομή του πλήθους των συντάξεων ανά συνταξιούχο παρατηρείται πως 1.213.954 συνταξιούχοι λαμβάνουν 1 μόνο σύνταξη, 921.226 λαμβάνουν 2 συντάξεις και 350.547 συνταξιούχοι λαμβάνουν 3 συντάξεις, ενώ πολύ περιορισμένος αριθμός λαμβάνει πάνω από 7 συντάξεις.

7. ΑΥΞΗΘΗΚΕ ΚΑΤΑ 42 Η ΜΕΣΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΑΝΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μέσο: ΕΘΝΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/08/2018

Σελίδα: 26

Σύμφωνα με την αναπληρώτρια υπουργό Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Θεανώ Φωτίου, σε όλες τις περιπτώσεις τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών παρουσιάζεται σημαντική αύξηση του επιδόματος

Αυξήθηκε κατά 42% η μέση μηνιαία δαπάνη ανά οικογένεια

Μεγαλύτερη κατά 42,40% εμφανίζει η φετινή μέση μηνιαία δαπάνη ανά οικογένεια για το επίδομα παιδιού, σε σύγκριση με τις οικογενειακές παροχές που δίνονταν έως και το 2017. Σύμφωνα με τα στοιχεία που απέστειλε στη Βουλή η αναπληρώτρια υπουργός Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Θεανώ Φωτίου, οι περισσότερες οικογένειες έχουν σημαντική αύξηση του οικογενειακού επιδόματος, ενώ σε όλες τις περιπτώσεις τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών που εμπίπτουν στην πρώτη εισοδηματική κατηγορία παρουσιάζεται επίσης σημαντική αύξηση. Ενδεικτικά αναφέρεται το εξής παράδειγμα: οικογένεια με 4 παιδιά και εισόδημα έως 15.000 ευρώ λαμβάνει ετησίως με το νέο πλαίσιο 5.040 ευρώ, έναντι 3.920 ευρώ που θα λάμβανε με το προηγούμενο καθεστώς και με εισόδημα έως 12.000 ευρώ ή 3.280

ΕΠΙΔΟΜΑ ΠΑΙΔΙΟΥ

ευρώ που θα λάμβανε με εισόδημα 12.001 έως 15.000 ευρώ. Στην καινούργια δομή το εκάστοτε ποσό βάσης διπλασιάζεται για το 2ο παιδί, ενώ τετραπλασιάζεται για το 3ο παιδί, εξαπλασιάζεται για το 4ο κ.ο.κ. Το νέο καθεστώς υπολογισμού ενσωματώνει ειδικά μέριμνα για τις μονογονεϊκές οικογένειες, καθώς γι' αυτές ισχύει ευνοϊκότερη στάθμιση. Το 2018 θα δοθούν 910 εκατομμύρια ευρώ στο πλαίσιο του νέου επιδόματος παιδιού, έναντι 650 εκατομμυρίων που δόθηκαν το 2017 και τα προηγούμενα χρόνια. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να προκύπτουν αυξήσεις του οικογενειακού επιδόματος για πάνω από το 90% των δικαιούχων οικογενειών. Η κυρία Φωτίου, μάλιστα, διευκρινίζει πως έχει εισηγηθεί υπέρ της κατάργησης του φόρου πολυτελείας για τα αυτοκίνητα των πολυτεκνων στο υπουργείο Οικονομικών ●

8. ΕΦΤΑΣΑΝ ΤΟ 1,000,000 ΤΑ ΜΩΡΑ ERASMUS

Μέσο:ΕΘΝΟΣ

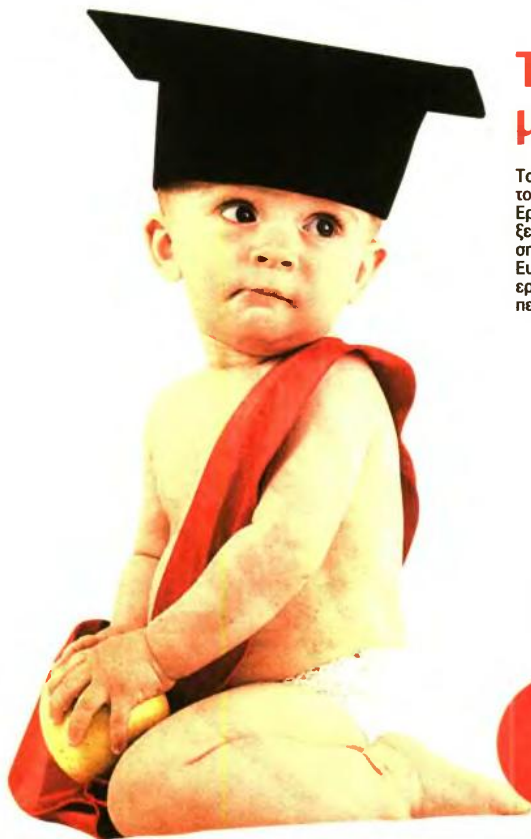
Ημ. Έκδοσης: ...18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: ...18/08/2018

Σελίδα:4

04 | ΤΟ ΘΕΜΑ

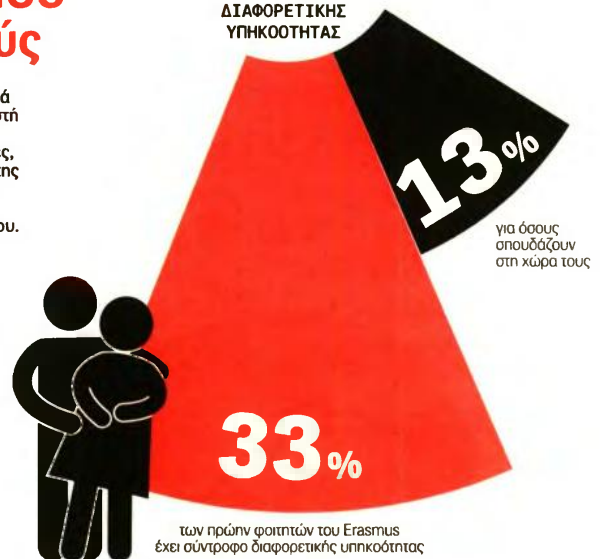
ΕΘΝΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2018

Το ERASMUS με αριθμούς

Το πρόγραμμα πήρε το όνομά του από τον γνωστό ουμανιστή Ερασμο (1466-1536) που ξεκίνησε από τις Κάτω Χώρες, σπούδασε σε πανεπιστήμια της Ευρώπης, ενώ ταξίδεψε και εργάστηκε σε διάφορες περιοχές της Γηραιάς Ηπείρου.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΑΣ

27%

των φοιτητών Erasmus συνανά τον μακροχρόνιο σύντροφό του στο πλαίσιο του προγράμματος

50%

λιγότερες πιθανότητες να αντιμετωπίσουν μακροχρόνια ανεργία σε σύγκριση με όσους δεν έχουν σπουδάσει ή δεν έχουν παρακολουθήσει κατάρτιση στο εξωτερικό έχουν οι απόφοιτοι του προγράμματος

Οι γονείς τους γνωρίστηκαν και έγιναν οικογένεια ενώ παρακολουθούσαν το δημοφιλέστερο πρόγραμμα σπουδών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τα μωρά του Erasmus έφτασαν το 1 εκατομμύριο

Εχετε ακούσει για τη «γενιά Erasmus»; Και πώς να μην έχετε ακούσει όταν σε αυτό το πρόγραμμα έχουν λάβει μέρος εκατομμύρια νέοι απ' όλη την Ευρώπη, συγκινητώντας γνώσεις, εμπειρίες, γνωρίζοντας κουλτούρες άλλων λαών, κάνοντας κοινωνικές γνωριμιές αλλά και γάμους και... παιδιά! Τα «μωρά του Erasmus» υπολογίζονται περίπου στο 1 εκατομμύριο!

Σίγουρα είναι το δημοφιλέστερο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ξεπέρασε πια τα 30 χρόνια ζωής (ξεκίνησε το 1987) και προχωρά ολταχώς προς το 2020, με μια προίκα από την ΕΕ της τάξης των 14,7 δισ. ευρώ για την υλοποίησή του. Γιατί το προτιμούν, όμως, τόσο εκατομμύρια νέοι; Γιατί ξέρουν πλέον ότι οι απόφοιτοι με διεθνή πείρα έχουν πολύ καλύτερες προοπτικές στην αγορά εργασίας και 50% λιγότερες πιθανότητες να αντιμετωπίσουν μακροχρόνια ανεργία σε σύγκριση με εκείνους που δεν έχουν σπουδάσει ή δεν έχουν παρακολουθήσει κατάρτιση στο εξωτερικό. Όταν πρωτοξεκίνησε το πρόγραμμα Erasmus είχε τη μορφή της ανταλλαγής φοιτητών. Μετά σιγά σιγά προστέθηκαν και οι άλλοι τομείς της Εκπαίδευσης και της Κατάρτισης, η Πρωτοβάθμια και η Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση και η εκπαίδευση ενηλίκων. Πήρε το όνομά του από τον γνωστό ουμανιστή Ερασμο (1466-1536) που ξεκίνησε από τις Κάτω Χώρες, σπούδασε σε πανεπιστήμια της Ευρώπης, ενώ ταξίδεψε και εργάστηκε σε διάφορες περιοχές της Γηραιάς Ηπείρου.

Όσον αφορά στη χώρα μας, το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) έχει οριστεί ως Εθνική Μονάδα Συντονισμού για το πρόγραμμα Erasmus+ (2014-2020) για τους τομείς της Εκπαίδευσης και της Κατάρτισης και συνεπώς όποιος ενδιαφέρεται για περισσότερες πλη-

8. ΕΦΤΑΣΑΝ ΤΟ 1,000,000 ΤΑ ΜΩΡΑ ERASMUS

Μέσο: ΕΘΝΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/08/2018

Σελίδα: 5

ΒΑΣΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

70%

Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν ολοκληρώσει τη φοίτησή τους στα δύο πρώτα εξάμηνα των σπουδών τους και να έχουν εξεταστεί επιτυχώς στο 70% των μαθημάτων των προηγούμενων ετών κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησής τους.

ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΧΩΡΕΣ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

- χώρες ΕΕ
- χώρες εκτός ΕΕ

Ο μέσος όρος της αναλυτικής βαθμολογίας τους δεν πρέπει να είναι μικρότερος του 6,5. Σε διαφορετική περίπτωση, πρέπει να παρέχεται επαρκής αιτιολόγηση.

Επάρκεια της γλώσσας διδασκαλίας του ιδρύματος υποδοχής. Η πρόσθετη γνώση ξένης γλώσσας προμετράται στην τελική αξιολόγηση.

Μεσω προσωπικής συνέντευξης εξετάζεται το κίνητρο συμμετοχής του υποψηφίου.

3.000.000

φοιτητές της ΕΕ έχουν μετακινηθεί με το πρόγραμμα.

ροφορίες μπορεί να τις βρει στην ιστοσελίδα του ιδρύματος και οι φοιτητές στα πανεπιστήμιά τους.

Κάποια στοιχεία δείχνουν να έχουν μετακινηθεί με αυτό το πρόγραμμα πάνω από 3 εκατομμύρια φοιτητές της ΕΕ, με δεδομένο ότι σχεδόν όλα τα πανεπιστήμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμμετέχουν σε αυτό, κάτι που συμβαίνει και στην Ελλάδα, αφού αποτελεί πλέον ένα κοινωνικό φαινόμενο, διότι άλλαξε νοοτροπία, στερεότυπα και έδωσε ισχυρά κίνητρα για σπουδές στη νέα γενιά. Μάλιστα κάποιοι μιλούν και για τα «μωρά του Erasmus», αφού πολλοί νέοι γνωρίστηκαν μέσω του προγράμματος και δημιούργησαν οικογένειες.

Σύμφωνα με έρευνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι πρώην φοιτητές Erasmus είναι πιθανότερο να έχουν διακρατικές σχέσεις: το 33% αυτών των φοιτητών έχει σύντροφο διαφορετικής υπηκοότητας, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για εκείνους που μένουν στη χώρα τους κατά τη διάρκεια των σπουδών τους είναι 13%. Το 27% των φοιτητών Erasmus συναντά τον μακροχρόνιο σύντροφο του στο πλαίσιο του Erasmus. Με βάση αυτά τα στοιχεία, η Επιτροπή εκτιμά ότι, από το 1987, περίπου ένα εκατομμύριο βρέφη είναι πιθανό να έχουν γεννηθεί από ζευγάρια Erasmus!

Μαρτυρίες φοιτητών

Να πώς περιγράφουν την εμπειρία τους από αυτό το πρόγραμμα φοιτητές του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου απαντώντας σε σχετική ερώτηση του Ιδρύματος. «Απίστευτα μεγάλη εμπειρία ύπαρξης και συνύπαρξης! Αυτό είναι το δικό μου Erasmus. Ηρθα πιο κοντά στον εαυτό μου, τον εξερεύνησα, τον δοκίμασα, τον γνώρισα καλύτερα. Ένα δώρο ανεκτίμητης αξίας» δηλώνει η Ειρήνη Αμανατίδου, φοιτήτρια στο Academy of Performing Arts in Prague, στην Τσεχία. «Η ανταλλαγή φοιτητών είναι μια μοναδική ευκαιρία.

Γνωρίζεις νέα άτομα, νέες νοοτροπίες, νέους πολιτισμούς, νέες γλώσσες. Γνωρίζεις τον εαυτό σου, τις αντοχές και τις δυνάμεις σου. Γίνεσαι καλύτερος άνθρωπος» λέει η Βασιλική Ανεβλαβή, φοιτήτρια στο Anadolu University, στην Τουρκία.

«Σπούδασα για ένα εξάμηνο στο Πανεπιστήμιο της Σιλεσίας (University of Silesia) στο Katowice της Πολωνίας. Πριν αναχωρήσω αλλά και τις πρώτες μέρες κατά την περίοδο του Erasmus άκουσα ιστορίες που είχαν βιώσει οι προηγούμενοι φοιτητές και πίστευα ότι όλα αυτά που άκουγα είναι πολύ καλά για να είναι αληθινά, όμως τελικά όσα έζησα ήταν πολύ καλύτερα!!! Το Erasmus είναι ένα απίστευτο όνειρο που όποιος δεν το ζήσει δεν θα μπορέσει να το καταλάβει!» λέει ο Αλέξανδρος Ανδρικόπουλος, φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Το Erasmus+ δίνει τη

δυνατότητα σε φοιτητές εγγεγραμμένους σε ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης, σε όλα τα επίπεδα σπουδών (προπτυχιακό, μεταπτυχιακό, διδακτορικό), να μετακινηθούν για σπουδές σε συνεργαζόμενο ίδρυμα του εξωτερικού με πλήρη αναγνώριση για το διάστημα των σπουδών τους και με διάρκεια κινητικότητας από 3 έως 12 μήνες.

Οι φοιτητές πρέπει να είναι εγγεγραμμένοι τουλάχιστον στο 2ο έτος σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης. Υπάρχει, επίσης, η δυνατότητα να πραγματοποιήσουν πρακτική άσκηση σε φορέα υποδοχής του εξωτερικού, με πλήρη αναγνώριση για το διάστημα του έργου τους και με διάρκεια κινητικότητας από 2 έως 12 μήνες. Οι φοιτητές μπορούν να αξιοποιήσουν αυτήν τη δυνατότητα από το πρώτο έτος των σπουδών τους ●

Επιχορήγηση ανάλογα με τη χώρα υποδοχής

Οι φοιτητές που μετακινούνται για σπουδές σε ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης χωρών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα λαμβάνουν ένα ποσό ως μηνιαία επιχορήγηση ανάλογα με τη χώρα υποδοχής. Οι φοιτητές που μετακινούνται για πρακτική άσκηση σε οργανισμούς/φορείς υποδοχής σε χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα λαμβάνουν ένα ποσό ως μηνιαία επιχορήγηση ανάλογα με τη χώρα υποδοχής αυξημένο κατά 130 ευρώ από το ποσό που λαμβάνουν οι φοιτητές που μετακινούνται για σπουδές. Οι φοιτητές

που προέρχονται από κοινωνικά ευπαθείς ομάδες δικαιούνται προσαύξηση 100 ευρώ/μήνα επί της μηνιαίας επιχορήγησης που λαμβάνουν οι φοιτητές που μετακινούνται για σπουδές. Τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία καθορίζονται οι κοινωνικά ευπαθείς ομάδες είναι τα ακόλουθα:
■ Οι φοιτητές των οποίων το οικογενειακό εισόδημα δεν υπερβαίνει τις 8.000 ευρώ κατά το πλέον πρόσφατο οικονομικό έτος.
■ Οι φοιτητές που προέρχονται από πολύτεκνες οικογένειες (τέσσερα τέκνα

και άνω, τα οποία βρίσκονται στο εκπαιδευτικό σύστημα) και των οποίων το οικογενειακό εισόδημα δεν υπερβαίνει τα 20.000 ευρώ κατά το πλέον πρόσφατο οικονομικό έτος.

Το προσωπικό

Το ποσό επιχορήγησης που θα λαμβάνει το προσωπικό στο πλαίσιο της κινητικότητας για διδασκαλία ή για επιμόρφωση θεωρείται ως συμβολή στις δαπάνες ταξιδιού και κάλυψη ατομικών εξόδων, οι οποίες προκύπτουν κατά τη διάρκεια μετακίνησης στο εξωτερικό.

9. ΒΟΗΘΗΜΑ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΤΗΣ ΔΕΗ

Μέσο: ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Ημ. Έκδοσης: . . . 18/08/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 18/08/2018

Σελίδα: 24

Νέα κοινωνική δράση από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας

Σύμβαση με τη ΔΕΗ για την παροχή επιδότησης σε χιλιάδες δικαιούχους του κοινωνικού τιμολογίου υπέγραψε η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, επιχειρώντας να προσφέρει ανακούφιση σε πολλές οικογένειες.

Η υπογραφή της σύμβασης από τον περιφερειάρχη Κώστα Μπακογιάννη έρχεται σε μια περίοδο που τα στοιχεία δείχνουν ότι αυξάνονται οι αιτήσεις διακανονισμού και από πολίτες της Στερεάς Ελλάδας, όπως σε ολόκληρη τη χώρα. Σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση, στη δέσμη των μέτρων πρόνοιας και αλληλεγγύης, η Περιφέρεια αποφάσισε να εντάξει και την επιδότηση για την πληρωμή λογαριασμών από νοικοκυριά που αντιμετωπίζουν πρόβλημα.

Όπως ανακοίνωσε ο κ. Μπακογιάννης, δικαιούχοι της επιδότησης είναι όλοι οι οικιακοί καταναλωτές στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας οι οποίοι είναι δικαιούχοι κοινωνικού τιμολογίου, έχουν υπογράψει με τη ΔΕΗ συμφωνία διακανονισμού και τηρούν τη συμφωνία διακανονισμού, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Κανονισμό Διακανονισμών της ΔΕΗ, και είναι εντ

ροι από 30/6/2018 και θα παραμένουν ενήμεροι ως προς τις οφειλές τους στις 31/8/2018.

Το ποσό της εφάπαξ επιδότησης ανά υποκατηγορία δικαιούχων του Κοινωνικού Οικιακού Τιμολογίου είναι:

α) 100 ευρώ για γονείς με τρία προστατευόμενα τέκνα.

β) 150 ευρώ για άτομα με χαμηλό εισόδημα, μακροχρόνια ανέργους, άτομα με αναπηρία, άτομα που χρήζουν μηχανικής υποστήριξης.

«Για το επόμενο βήμα της Περιφέρειας, στο πέρασμά της προς την έξοδο από την κρίση, χρειάζονται όλοι. Δεν περισσεύει κανένας. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο όταν κρατάμε ισχυρή την κοινωνική συνοχή. Όταν διαθέτουμε όπλα κατά των κοινωνικών ανισοτήτων. Δεν είναι ευχή. Γίνεται πράξη με όλα τα προγράμματα που τρέχουμε, για να στηρίξουμε όσους έχουν ανάγκη. Μαζί με τα υπόλοιπα μέτρα που έχουμε λάβει, δίνουμε και μια ανάσα στις οικογένειες οι οποίες παλεύουν να τα βγάλουν πέρα με τους λογαριασμούς του ρεύματος», δήλωσε αμέσως μετά την υπογραφή της σύμβασης ο κ. Μπακογιάννης.

Μειώνονται συντάξεις - έσοδα Ταμείων και αυξάνονται οι οφειλές

Αναπόφευκτα νέα μέτρα στο προσεχές μέηλον
- Σε οριακό σημείο εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις

Λιγότεροι συνταξιούχοι, χαμηλότερος μέσος όρος συντάξεων, λιγότερα έσοδα από εισφορές λόγω αδυναμίας των μισών επιχειρήσεων της χώρας και συνεχής αύξηση των οφειλών τους συνθέτουν την εικόνα που παρουσιάζουν τα ασφαλιστικά ταμεία.

του Λουκά Γεωργιάδη
loukas1972@gmail.com

Τα στοιχεία που προκύπτουν από το σύστημα ελέγχου και πληρωμής συντάξεων «ΗΛΙΟΣ», τη λίστα των οφειλετών αλλά και το Εμπορικό Επιμελητήριο Αθηνών δείχνουν ότι το σύστημα βρίσκεται στα όρια του και πως είναι αναπόφευκτες νέες παρεμβάσεις μέσα στα επόμενα χρόνια. Η τριετής καθίζηση της οικονομίας την περίοδο 2015-2017 και τα πρόσθετα μέτρα έχουν φέρει σε αδιέξοδο τόσο τους συνταξιούχους και τους εργαζομένους όσο και τις επιχειρήσεις. Έτσι, παρατηρείται συνεχής μείωση των εσόδων από εισφορές, αυξάνονται ραγδαία οι οφειλές και οι οφειλέτες, ενώ συμπιέζονται συνεχώς οι συντάξεις. Παράλληλα, έχει μειωθεί περίπου κατά 70.000 ο αριθμός των συνταξιούχων λόγω και των μέτρων που προβλέπονται στον Νόμο Κατρούγκαλου. Πρέπει, δε, να σημειωθεί ότι στο σύστημα δεν έχουν ενταχθεί ακόμη χιλιάδες συνταξιούχοι οι οποίοι έχουν καταθέσει δικαιολογητικά, αλλά προς το παρόν λαμβάνουν την προσωρινή σύνταξη ή... τίποτα!

Κάτω από τα 900 ευρώ έπεσε η μέση σύνταξη

Το καθοδικό «σπάσιμο» του φράγματος των 900 ευρώ που παρατηρείται εδώ και μερικούς μήνες αποτελεί την πρώτη άμεση επίπτωση της εφαρμογής του Νόμου

Κατρούγκαλου, καθώς οι νέοι συνταξιούχοι ρίχνουν τον μέσο όρο, λόγω μειωμένων ποσών.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η μέση σύνταξη αναμένεται να μειωθεί ακόμη περισσότερο εντός του 2019, λόγω της κατάργησης της προσωπικής διαφοράς, η οποία θα επιφέρει «κούρεμα» 3%-18%! Σύμφωνα με τα στοιχεία του «ΗΛΙΟΣ», τον Μάιο πληρώθηκαν συνολικά 4.474.725 συνταξιοδοτικές παροχές, εκ των οποίων 2.838.805 αφορούσαν σε κύριες, 1.229.793 σε επικουρικές συντάξεις και 406.127 στην καταβολή μερισμάτων. Δικαιούχοι των συντάξεων αυτών ήταν 2.570.646 άτομα, στα οποία καταβλήθηκαν συνολικά 2.306.282.823,12 ευρώ που προέρχονται από φόρους, εισφορές υπέρ υγείας και τον ΑΚΑΓΕ. Συνεπώς, προκύπτει ότι η μέση σύνταξη διαμορφώθηκε στα 895,95 ευρώ, εκ των οποίων τα 723,85 ευρώ αφορούν στην κύρια και τα 172,10 ευρώ στην επικουρική σύνταξη, ενώ το μέσο εισόδημα από μερίσματα διαμορφώθηκε στα 97,82 ευρώ.

Σφαδάζουν οι επιχειρήσεις, μειώνονται τα έσοδα

Το αρνητικό οικονομικό και επιχειρηματικό περιβάλλον αυξάνει με ραγδαίους ρυθμούς τον αριθμό των επιχειρήσεων που αδυνατούν να καταβάλουν τις εισφορές τους στο ασφαλιστικό σύστημα.

Σύμφωνα με στοιχεία του Εμπορικού Επιμελητηρίου Αθηνών, το 55% των ελληνικών επιχειρήσεων -περίπου 350.000- βρίσκεται με την... πλάτη στον τοίχο, καθώς βλέπει να «κοκκινίζουν» οι οφειλές προς το Δημόσιο (Εφορία, ασφαλιστικά ταμεία) και τις τράπεζες. Στις επιχειρήσεις αυτές εργάζονται το υπέριστον 700.000 άτομα και, αν κατεβάσουν... ρολόι έστω και οι μισές, τότε το πρόβλημα για το ασφαλιστικό σύστημα

θα είναι μεγάλο. Η κυβέρνηση διατείνεται ότι ο αριθμός των επιχειρήσεων που ανοίγουν είναι κατά περίπου 10.000 περισσότερες από αυτές που κλείνουν, αλλά επί της ουσίας πρόκειται για Ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρείες (ΙΚΕ), οι οποίες ιδρύονται από ελεύθερους επαγγελματίες που έκλεισαν τα μηλοκ παροχής υπηρεσιών.

Πέντε «πληθγές» που «απογειώνουν» τις οφειλές

Η υπερφορολόγηση, η έλλειψη ρευστότητας, οι οφειλές στις τράπεζες, ο αποκλεισμός από την άντηψη πιστώσεων και η μείωση των εισοδημάτων αποτελούν τους πέντε βασικούς παράγοντες που αναγκάζουν ολόκληρα και περισσότερες επιχειρήσεις κάθε μήνα να δηλώσουν αδυναμία πληρωμής των υποχρεώσεών τους.

Ήδη, με βάση τα στοιχεία των ασφαλιστικών ταμείων, το συνολικό ύψος των οφειλών ανέρχεται πλέον στα 33,8 δισ. ευρώ, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι μέσα σε ένα τρίμηνο οι οφειλές αυξήθηκαν κατά 2 δισ. ευρώ. Πρέπει να σημειωθεί ότι στη λίστα των οφειλετών έχουν προστεθεί τους τελευταίους μήνες άλλες 205.000 επιχειρήσεις! Ταυτόχρονα, ο εξωδικαστικός συμβιβασμός φαίνεται ότι οδηγείται σε παταγώδη αποτυχία, καθώς οι όροι και οι προϋποθέσεις κρίνονται απαγορευτικοί, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ενταχθούν χιλιάδες επιχειρήσεις. Μάλιστα, σύμφωνα με τα στοιχεία του Εμπορικού Επιμελητηρίου Αθηνών, είναι ενδεικτικό το ότι μέσα σε ενάμιση χρόνο από τότε που λειτουργεί το σύστημα έχουν διακεραιωθεί μόλις πέντε αιτήσεις!

Εικόνα κατάρρευσης του Ασφαλιστικού δείχνουν τα στοιχεία

Πλήρης άρση του τραπεζικού απορρήτου, ώστε να σφίξει ο κλοιός στους κακοπληρωτές αλλή και στο σύνολο των «κόκκινων» δανειοληπτών, καθώς και νέο κύμα «κουρέματος» δανείων που δεν μπορούν να πληρωθούν έρχονται μέσα στον Σεπτέμβριο.

Σύμφωνα με τις δεσμεύσεις του μνημονίου αλλή και της μεταμνημονιακής εποχής, οι τράπεζες πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους, ώστε έως το τέλος του έτους να έχουν ολοκληρωθεί με επιτυχία οι 10.000 πλειστηριασμοί φέτος. Ταυτόχρονα, οι τράπεζες, στο πλαίσιο εξυγίανσης των ισολογισμών τους αλλή και ξεκαθαρίσματος της... μύρης λίστας των δανειοληπτών, αναμένεται να προχωρήσουν σε γενναία «κουρέματα» οφειλών από μη εξυπηρετούμενα δάνεια έως 50% επί του συνόλου των οφειλών ή έως 85% για όσα είναι μη εξυπηρετούμενα! Όποιοι αποδεχθούν τους όρους των τραπεζών, τότε θα βγαίνουν από τη «μύρη λίστα» του «Τειρεσία». Σε απόλυτη προτεραιότητα βρίσκονται τα δάνεια που υπάγονται στον νόμο περί προστασίας των δανειοληπτών και τα οποία ξεπερνούν τα 17 δισ. ευρώ, εκ των οποίων θεωρούνται εισπράξιμα τα 5 δισ. ευρώ. Ουσιαστικά, πρόκειται για την τελευταία ευκαιρία ρύθμισης των οφειλών για τους δανειολήπτες.

Η διαδικασία «κουρέματος» των δανείων θα ξεκινήσει ταυτόχρονα με την άρση του απορρήτου για τους «κόκκινους» δανειολήπτες στις 15 Σεπτεμβρίου (ουσιαστικά από τη Δευτέρα 17 του επόμενου μηνός), οπότε, σύμφωνα με τις τράπεζες, θα υπάρξουν πάρα πολλές εκπλήξεις σε σχέση με όσους δηλώνουν πλήρη αδυναμία καταβολής των οφειλών τους. Στο στόχαστρο θα μπουν όσοι έχουν βγάδι από το τραπεζικό σύστημα μεγάλα ποσά μόνο και μόνο για να αποφύγουν τις κατασχέσεις χρημάτων σε λογαριασμούς. Σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδος, ένας στους τέσσερις δανειολήπτες είναι «στρατηγικός κακοπληρωτής» και στόχος των τραπεζών είναι να κλείσουν όλα τα «παράθυρα» που αξιοποιούνται από όσους έχουν να πληρώσουν, αλλή δεν... θέλουν.

Η πορεία εξυγίανσης των τραπεζών περνάει μέσα και από τους ελέγχους που θα αρχίσουν τον επόμενο μήνα, στο πλαίσιο της ενισχυμένης μεταμνημονιακής εποπτείας, καθώς οι δανειστές αλλή και η ευρωπαϊκή εποπτική Αρχή των τραπεζών (SSM) θα αποφασίσουν τη νέα μείωση των μη εξυπηρετούμενων δανείων. Σύμφωνα με πληροφορίες, οι τράπεζες αναμένεται να γίνουν πιο... επιθετικές στο συγκεκριμένο ζήτημα, με στόχο να ανακτή-

σουν όσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος των οφειλών. Σύμφωνα με το πλάνο που έχει συμφωνηθεί, θα ενταθούν οι πωλήσεις μη εξυπηρετούμενων δανείων και θα επιταχυνθούν οι πλειστηριασμοί, ενώ ό, τι δεν μπορεί να πληρωθεί δεν θα πληρωθεί.

Όλα στη... φόρα!

Οι στρατηγικοί κακοπληρωτές από τις 17 Σεπτεμβρίου καλούνται να συνεργαστούν με τις τράπεζες, αποδεχόμενοι ένα γενναίο «κούρεμα» του δανείου, συναινώντας, όμως, στην άρση του τραπεζικού απορρήτου.

Σημειώνεται ότι έως σήμερα το γενναίο «κούρεμα» οφειλών αποτελούσε το «τυράκι», έτσι ώστε οι οφειλτές να παρατηθούν από την ασυλία των τριών ή περισσότερων ετών που τους παρέχει ο νόμος έως την εκδίκαση της αίτησης προστασίας από το δικαστήριο. Ωστόσο, από τον επόμενο μήνα αυτή η διευκόλυνση παύει να υφίσταται με την άρση του τραπεζικού απορρήτου και, ως εκ τούτου, θα σταματήσει η καταχρηστική εκμετάλλευση του νόμου από τους οφειλτές που έχουν την οικονομική δυνατότητα να αποπληρώσουν τις δόσεις τους. Πρέπει να σημειωθεί ότι στις 15 Ιουνίου δόθηκε η... τελευταία ευκαιρία, έτσι ώστε οι υπερχρεωμένοι δανειολήπτες να αρνηθούν εντός τριμήνου το άνοιγμα των λογαριασμών τους, ενώ το δικαίωμά τους αυτό μπορούν να το διατηρήσουν εφόσον έρθουν σε συμφωνία με τις τράπεζες για να ρυθμίσουν τις οφειλές τους.

Σύμφωνα με όσα έχει υπογράψει η κυβέρνηση, από τη Δευτέρα 17 Σεπτεμβρίου οι τράπεζες θα αποκτήσουν πλήρη πρόσβαση στα οικονομικά στοιχεία των δανειοληπτών και, μέσα από την άρση του τραπεζικού απορρήτου, θα έχουν γνώση του πραγματικού τους προφίλ, ανοίγοντας λογαριασμούς και ελέγχοντας τις κινήσεις των τελευταίων ετών. Όποιοι μετά τη σχετική διαδικασία δεν συμφωνήσουν σε ρύθμιση της οφειλής του, τότε θα κινούνται όλες οι νομικές διαδικασίες για τον πλειστηριασμό του ακινήτου. Σημειώνεται ότι στον νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά δεν εντάσσονται, πλέον, οφειλτές των οποίων οι αιτήσεις υπαγωγής απορρίφθηκαν ή θα απορριφθούν εξαιτίας δόλιας χρεοκοπίας ή δόλιας μεταβίβασης της περιουσίας τους σε άλλα πρόσωπα. Τέλος, δεν μπορούν να τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης όσοι έχουν αποκρύψει την πραγματική οικονομική τους κατάσταση τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Λουκάς Γεωργιάδης

«ΟΜΗΡΟΣ» ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ Η ΕΛΛΑΔΑ

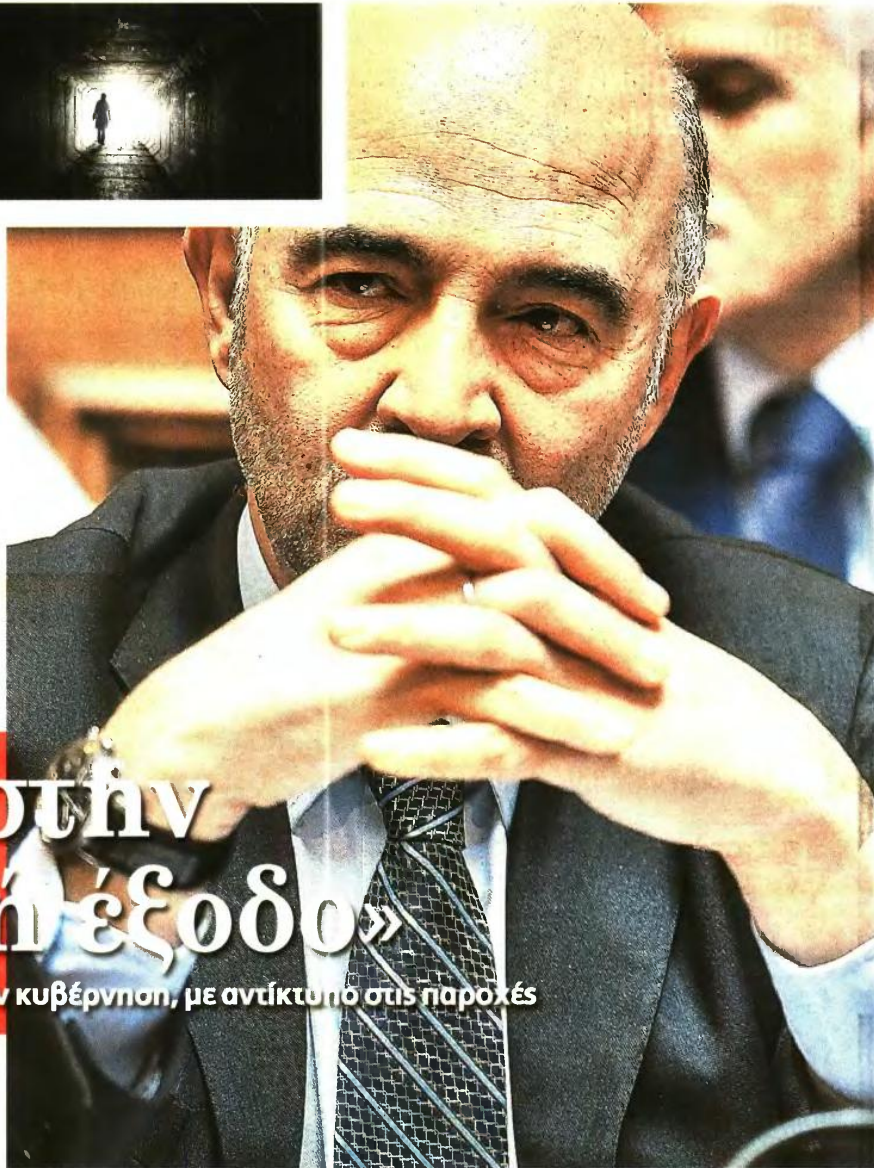
Σε συστημικό κίνδυνο για τις αδύναμες χώρες της Ευρωζώνης και ειδικότερα την Ελλάδα, αλλά και σε βαριδί για τις αγορές εξελίσσεται η Τουρκία, απειλώντας ακόμη και το αφήγημα της κυβέρνησης για... καθαρή έξοδο.

του Λουκά Γεωργιάδη loukas1972@gmail.com

Η ελεύθερη πτώση της τουρκικής λίρας προκαλεί ντόμινο στις αγορές και οδηγεί σε αναδιαρθρώσεις χαρτοφυλακίων. Έτσι, τα μεγάλα funds προχωρούν σε μείωση των θέσεων στα ομόλογα κυρίως της Ιταλίας, σε πωλήσεις νομισμάτων στις χώρες των BRICS καθώς και σε ενίσχυση των θέσεων σε δολάριο και ελβετικό φράγκο. Είναι ενδεικτικό το ότι το παλιό δεκαετές ομόλογο, λόγω και του πολιτικού ρίσκου που ενσωματώνει, έχει διαμορφωθεί στο 3,30%, ενώ το ελληνικό στο 4,30%. Παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα δεν δανείζεται από τις αγορές και διαθέτει «μαξιλάρι ασφαλείας» σχεδόν 27 δισ. ευρώ για τα επόμενα δύο χρόνια, η κατάσταση στην Τουρκία απειλεί τη σχεδιαζόμενη έκδοση 10ετούς μέσα στο φθινόπωρο.

Η κατάσταση στην Τουρκία, παρά τις παρεμβάσεις για τη στήριξη του νομίσματος, παραπέμπει σε αυξημένο κίνδυνο

«Φέσι» στην «καθαρή έξοδο»

Ανατροπή σχεδιασμών για την κυβέρνηση, με αντίκτυπο στις παροχές

ρευσιτότητας στις αγορές, καθώς δεκάδες ευρωπαϊκές τράπεζες είναι εκτεθειμένες μέσω χρηματοοικονομικών και πραγματικών επενδύσεων. Είναι ενδεικτικό το ότι τις τελευταίες 4 εβδομάδες η λίρα έφτασε να υποτιμάται ακόμη και έως 40% έναντι του δολαρίου. Επίσης, είναι ενδεικτικό ότι πέρυσι ένα δολάριο ανταλλάσσονταν με δύο λίρες και σήμερα με σχεδόν επτά! Ενδεικτικό της κατάστασης είναι, ακόμα, το γεγονός ότι το επιτόκιο του 10ετούς τουρκικού ομολόγου έφτασε στο 24%, ενώ οι βραχυπρόθεσμοι τίτλοι έως και 26%!

Ανήσυχος... εφρυσκασμός

Ψυχραιμία για τις επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία, αλλά ανησυχία για τις παροχές επικρατούν στην κυβέρνηση, με ασφυκτική εξέλιξη στην Τουρκία.

Ο υπουργός Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος διαβεβαιώνει ότι «η καθαρή έξοδος της ελληνικής οικονομίας από το μνημόνιο δεν επηρεάζεται από τα προβλήματα της τουρκικής οικονομίας», ωστόσο, την ίδια στιγμή, επικρατούν προβληματισμός και ανησυχία στην κυβέρνηση σχετικά με το εύρος των παροχών στην τελική ευθεία προς τις εκλογές. Αν συνεχιστεί η νευρικότητα στη γεγονική χώρα, η κυβέρνηση θα βρεθεί αντιμέτωπη με αναθεωρήσεις στόχων, με πίεση στα ελληνικά assets και με μεγαλύτερους περιορισμούς ως προς τις παροχές, με δεδομένο το ότι ο πρώτος έλεγχος εντός της μεταρρυθμιστικής εποχής τον επόμενο μήνα δεν θα είναι μια... απλή υπόθεση.

Η κυβέρνηση διατείνεται ότι το «μαξιλάρι» ρευστότητας (cash buffer) διασφαλίζει την κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών του Δημοσίου για τα επόμενα δύο και πλέον χρόνια, αλλά αυτή είναι η... μισή αλήθεια. Με την κριση στην Τουρκία -έστω και σε περιορισμένο βαθμό- δυσκολεύει σημαντικά η προσπάθεια για μια επιτυχημένη έκδοση δεκαετούς ομολόγου. Μέχρι στιγμής, οι επιπτώσεις από την πίεση στην τουρκική οικονομία έχουν ακουρσει το θετικό κλίμα που διαμορφώθηκε στις 21 Ιουνίου, μετά την

απόφαση του Eurogroup για τη ρύθμιση του ελληνικού χρέους έως το 2032. Ταυτόχρονα, το πολιτικό τρικ της κυβέρνησης, ότι «στις 21 Αυγούστου η Ελλάδα ανοίγει νέα σελίδα», δεν πείθει ούτε το εκλογικό σώμα ούτε τις αγορές. Άλλωστε, η εικόνα των ελληνικών ομολόγων αλλά και του Ελληνικού Χρηματιστηρίου, το οποίο βρίσκεται σε οριακό τεχνικό σημείο, δεν αφήνει και πολλά περιθώρια μεταρρυθμιστικής... ευφορίας.

Από την άλλη πλευρά, η μετάδοση της τουρκικής κρίσης στις αγορές έχει οδηγήσει το ευρώ σε χαμηλό ενός έτους, ενώ οι ανησυχίες εντεινούνται από το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα εξέπεμψε αρνητικό μήνυμα προ ημερών για την έκθεση των ευρωπαϊκών τραπεζών στην Τουρκία. Αυτό σημαίνει ότι η οποία αρνητική επίδραση και στις ελληνικές τράπεζες θα μεταφραστεί από τον επόμενο μήνα σε αυστηρότερους όρους για τους στόχους των ισολογισμών τους.

Διηγή προειδοποίηση προς την κυβέρνηση

Περιορισμένα περιθώρια παροχών βλέπει ο Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, ενώ, την ίδια στιγμή, τα στοιχεία του Προϋπολογισμού δείχνουν «στέγνωμα» της αγοράς λόγω υπερφορολόγησης και συνεχής περικοπής στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Ειδικότερα:

1) Το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής επισημαίνει ότι ο στόχος του πρωτογενούς πλεονάσματος για φέτος είναι επιτεύξιμος, αλλά οι επιδόσεις δεν είναι τέτοιες ώστε να διασφαλίζουν τη διανομή μερισμάτων, όπως συνέβη τα προηγούμενα χρόνια. Επισημαίνεται η ανάγκη για πιστή τήρηση της δημοσιονομικής πολιτικής, καθώς ο φειδωλός στόχος είναι διπλάσιος από τον περυσίο, ενώ το όποιο επιπλέον πλεόνασμα δεν μπορεί να θεωρηθεί στήριγμα για παροχές, αλλά μόνο «μαξιλάρι ασφαλείας». Μάλιστα, οι προειδοποιήσεις του επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής Φραγκίσκου Κουτεντάκι είναι πικρές, καθώς αναφέρει ότι οι

Τι φοβούνται οι αγορές και τι... τρομοκρατεί την κυβέρνηση

πρώτοι μήνες μετά την έξοδο από το μνημόνιο θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμοι. Σε αυτό συνηγεί μια σειρά προβληματικών εξελίξεων στο διεθνές και στο εσωτερικό περιβάλλον, όπως ο εμπορικός πόλεμος των ΗΠΑ, η αύξηση του πληθωρισμού του πετρελαίου (αύξηση 50% τους τελευταίους 12 μήνες) και των επιτοκίων, η αβεβαιότητα για την επιτεύξη υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων από τις ελληνικές κυβερνήσεις, η γήρανση του πληθυσμού και το Ασφαλιστικό και το προβληματικό σχέδιο ανάπτυξης της χώρας. Και όλα αυτά, με φόντο τις αναπόφευκτες επιπτώσεις, μικρές ή μεγάλες, της αναταραχής στην Τουρκία. Επιπλέον, η κατάσταση στην

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τι μας περιμένει...

Μετά την 20ή Αυγούστου πάμε στο... άγνωστο με βάρκα την ελπίδα, που δεν έρχεται...

Τι λένε οι δανειστές, τι σχεδιάζει η κυβέρνηση, τι... προσδοκούν οι πολίτες

ΤΙ ΜΑΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΜΑΣ ΔΙΝΟΥΝ ΕΩΣ ΤΟ 2022

Μας παίρνουν:

1. Κόβουν 5,1 δισ. ευρώ - δίνουν 3,6 δισ. ευρώ.
2. Περικοπές συντάξεων 2,9 δισ. ευρώ το 2019.
3. Εφαρμογή του Νόμου Κατρούγκαλου.
4. Περικοπή στις νέες συντάξεις έως 30%.
5. Περικοπή παλαίων έως 18%.
6. Φόρος από 403 ευρώ μισθού - συντάξης.
7. Αύξηση ΕΝΦΙΑ σε 926.671 ιδιοκτήτες.
8. Χαγών κυρίες - επικουρικές - Εφαπάζ.
9. Κατάργηση επιδομάτων - ΕΚΑΣ.
10. Αύξηση ΦΠΑ νσιών στο 25%.
11. Τέλος η έκπτωση 15% στις εισφορές.
12. Αύξηση εισφορών έως 17% = 482 εκατ. ευρώ.
13. Πάγωμα συντάξεων έως 2022 = 688 εκατ. ευρώ.
14. Κόστος συντάξεων από 28,7 δισ. ευρώ σε 25,48 δισ. ευρώ.

Μας δίνουν:

1. Επιδότηση ενοικίου 600 εκατ. ευρώ.
2. Επιδόμα παιδιού 260 εκατ. ευρώ.
3. Βρεφονηπιακοί 140 εκατ. ευρώ.
4. Σχολικά γεύματα 190 εκατ. ευρώ.
5. Μηδέν Εισφορά Αλληλεγγύης έως 30.000 ευρώ.
6. Μείωση ΕΝΦΙΑ 70 ευρώ, αν φθάσει έως τα 700 ευρώ.
7. Επιδότηση ενοικίου 70 ευρώ με εισόδημα έως 8.000 ευρώ.
8. Σύνταξη έως 700 ευρώ, δωρεάν φάρμακα.
9. Σύνταξη 700-1.200 ευρώ, συμμετοχή 50% σε φάρμακα.
10. Μείωση φόρου επιχειρήσεων από 29% σε 26%.
11. Φόρος επαγγελματιών από 22% σε 20%.

πραγματική οικονομία είναι προβληματική, καθώς η υπερφορολόγηση «στεγνώνει» τη ρευστότητα στις επιχειρήσεις και οδηγεί σε αύξηση των πάσης φύσεως οφειλών τους, όπως και των νοικοκυριών. Και όλα αυτά με φόντο την αφαίρεση περίπου 3,4 δισ. ευρώ από τις τσέπες των συνταξιούχων το 2019, λόγω μείωσης των συντάξεων μέσω κατάργησης της προσωπικής διαφοράς για το 60% των δικαιούχων.

2) Ο κρατικός Προϋπολογισμός κινείται πάνω από τους στόχους, αλλά την ίδια στιγμή το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων υπόκειται σε συνεχείς περικοπές, ενώ το Δημόσιο δεν εξοφλεί τις οφειλές του.

Ετσι, συντηρείται μια πλασματική εικόνα για τα δημοσιονομικά μεγέθη και, με δεδομένη τη συνεχή αδυναμία νοικοκυριών και επιχειρήσεων να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους, καθίσταται προβληματική η πορεία μέσα στο 2019. Είναι ενδεικτικό το ότι στο επτάμηνο Ιανουαρίου-Ιουλίου οι δαπάνες του ΠΔΕ διαμορφώθηκαν στα 1,233 δισ. ευρώ, έναντι προβλεπόμενης για 1,990 δισ. (υπέρνηση 757 εκατ. ευρώ)! Ουσιαστικά, η υπέρβαση του στόχου για το πρωτογενές πλεόνασμα κατά 1,158 δισ. ευρώ οφείλεται στο γεγονός ότι δεν διατίθενται πόροι για την ανάπτυξη και το Δημόσιο δεν πληρώνει ικανό ποσό ως προς τις υποχρεώσεις του.

Ετσι, υπήρξε συγκράτηση δαπανών στα 28,992 δισ. ευρώ, έναντι του στόχου 29,683 δισ. ευρώ. Κοινή είναι, πλέον, η πεποίθηση ότι, λόγω του υψηλού στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% το 2019, θα μπει... φρένο από τους δανειστές στην ελληνική κυβέρνηση, στην πρώτη μεταρρυθμιστική... επισκεπή τους τον επόμενο μήνα.

Τι αλλιάζει, λοιπόν; Πάμε σε «οικονομική ελευθερία», όπως λέει η κυβέρνηση; Πάμε σε αυξημένη επιτήρηση, όπως λένε οι δανειστές; Πάμε σε μία από τα ίδια, που λένε τα κόμματα; Πάμε στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα, που λένε οι πολίτες;

του Γιώργου Αυτιά

Ας τα δούμε όλα, ένα προς ένα:

1. Κατ' αρχάς, στις 20 Αυγούστου ξεκινά η ενισχυμένη επιτήρηση, με... μεγαλύτερη ευκέρεια οικονομικών επιλογών της κυβέρνησης, με την έγκριση, όμως, των δανειστών... Αυτό σημαίνει ότι η χώρα μπαίνει σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας, με έλεγχο των οικονομικών της από τους δανειστές.

Κατά τους δανειστές, «η ενισχυμένη εποπτεία θα διευκολύνει την επιστροφή της Ελλάδας στην κανονικότητα, όπου θα θέτει τους δικούς της στόχους πολιτικής, ενώ ταυτόχρονα προβλέπει συνετή πολιτική πολύ πέραν του χρονικού ορίζοντα του προγράμματος».

2. Είμαστε υποχρεωμένοι να αποστειλούμε για έλεγχο στους δανειστές το προσκέδιο του Προϋπολογισμού. Δηλαδή, η χώρα μας, πλέον του ελέγχου του Προϋπολογισμού, θα πρέπει να στέλνει τα προσκέδια όλων των Προϋπολογισμών ανά εξάμηνο, κάθε μορφής, στους δανειστές. Η όλη εξέλιξη έχει «τριμηνιαίες αξιολογήσεις για

τον έγκαιρο εντοπισμό των κινδύνων, ώστε να μπορούν να λαμβάνονται μέτρα για την αντιμετώπισή τους σε πρώιμο στάδιο».

3. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το υπερπλεόνασμα είτε σε μείωση φόρων είτε για να δώσουμε μείρισμα σε συνταξιούχους, ανέργους και φτωχούς.

4. Τι κάνουμε αν υπερβούμε τον στόχο του 3,5%; Μόνο τότε έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε χρήση του επιπλέον ποσού σε βαθιά παρεμβάσεις.

5. Την εποπτεία θα αναλάβει η Επιτροπή, σε συνεργασία με την ΕΚΤ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, μαζί με τον ΕΜΣ.

6. Είμαστε υποχρεωμένοι με τη λήξη του μνημονίου, στις 20 Αυγούστου, να έχουμε συνέργεια με τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να επιτευχθούν όλοι οι στόχοι. Κατά τους δανειστές, «η ενισχυμένη εποπτεία είναι ένα σιβαρό μεταπρογραμματικό πλαίσιο εποπτείας, που θα καταστήσει δυνατή τη στενή παρακολούθηση της οικονομικής, δημοσιονομικής και χρηματοπιστωτικής κατάστασης στην Ελλάδα, καθώς και της εξέλιξής της».

7. Ουσιαστικά, από την 20ή Αυγούστου η χώρα μας σπρίζεται αποκλειστικά στις δικές της οικονομικές επιλογές. Κατά τους δανειστές, «η ενισχυμένη εποπτεία έχει σκοπό να βοηθήσει την Ελλάδα να κερδίσει την εμπιστοσύνη των αγορών, των επενδυτών, των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών, που επιθυμούν σταθερότητα και προβλεψιμότητα».

8. Κάθε στιγμή ενεργοποιείται το πλαίσιο ενισχυμένης εποπτείας, με σκοπό να διευκολύνει την εξομάλυνση της κατάστασης στην Ελλάδα. Η ενισχυμένη εποπτεία είναι ένα πλαίσιο σχεδιασμένο για να διευκολύνει την εξομάλυνση και να σπρίζει την ολοκλήρωση, την υλοποίηση και τη συνέχεια των μεταρρυθμίσεων που οι ελληνικές Αρχές έχουν δεσμευτεί να εφαρμόσουν βάσει του τρέχοντος προγράμματος στήριξης της σταθερότητας.

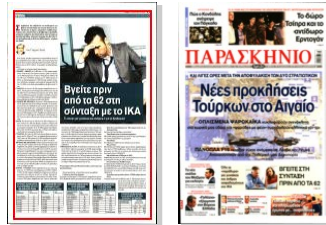
9. Οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται, λέει η ΚΟΜΙΣΙΟΝ, αφορούν μόνο στην ολοκλήρωση μιας σειράς μεταρρυθμίσεων οι οποίες έχουν ήδη ξεκινήσει από την Ελλάδα. Η επιτήρηση θα επικεντρώνεται σε έξι τομείς, όπως η δημοσιονομική πολιτική και η δημοσιονομική διαρθρωτική πολιτική, η κοινωνική πρόνοια, η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, οι αγορές εργασίας και προϊόντων και η δημόσια διοίκηση.

10. Ενισχυμένη εποπτεία σημαίνει ότι η χώρα μας ελέγχεται μέσω συχνών αποστολών αξιολόγησης από την Επιτροπή και τους άλλους θεσμούς, ενώ η υποβολή εκθέσεων θα γίνεται σε τριμηνιαία βάση. Οι ελληνικές Αρχές θα πρέπει να παρέχουν λεπτομερέστερα στοιχεία απ' ό,τι θα συνέβαινε βάσει της κανονικής εποπτείας μετά τη λήξη προγράμματος.

11. Ο έλεγχος της χώρας θα γίνεται ως εξής: Η Επιτροπή αναλαμβάνει ενισχυμένη εποπτεία σε συνεννόηση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και, όπου είναι σκόπιμο, με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ). Ο ΕΜΣ θα συμμετέχει στο πλαίσιο του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης, ως ειθιστά για την εποπτεία μετά τη λήξη ενός προγράμματος.

12. Το ΔΝΤ δεσμεύθηκε να εξακολουθήσει να συμμετέχει πλήρως στην Ελλάδα μετά τη λήξη του προγράμματος του ΕΜΣ. Η ενισχυμένη εποπτεία θα ισχύσει για αρχική περίοδο έξι μηνών, σύμφωνα με τις νομικές διατάξεις. Μπορεί να ανανεώνεται κάθε έξι μήνες και είναι πιθανό να παραμείνει σε ισχύ όσο διάστημα ισχύουν τα μέτρα για το χρέος που εξαρτώνται από τις πολιτικές, δηλαδή έως το 2022.

13. Η κανονική εποπτεία μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος θα αρχίσει μόλις λήξει (ή φέρονται να ανανεωθεί, πλέον) το πλαίσιο ενισχυμένης εποπτείας και θα διαρκέσει έως ότου εξοφληθεί τουλάχιστον το 75% της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει λάβει η Ελλάδα. Αυτό ισχύει για κάθε χώρα που βγαίνει από πρόγραμμα. Πότε; Ο Θεός βοηθός!

ΧΡΗΜΑ

Συμβαίνει σε πολλούς να επιθυμούν να βγουν στη σύνταξη και να μην έχουν τη δυνατότητα. Κι όμως, υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που σας δίνεται το διαβατήριο! Δηλαδή, μπορείτε να βγείτε σε ηλικία κάτω των 62 ετών με αρκετές διατάξεις, είτε έχετε ένσημα στο ΙΚΑ είτε είτε σε διαδοχική με ΙΚΑ και άλλο ταμείο - κυρίως του ΟΑΕΕ.

του Γιώργου Απατί

Και' αρχάς, σημείο σημαντικό και προϋπόθεση είναι να έχετε ασφαλίση πριν από το 1992. Δεύτερο σημαντικό στοιχείο είναι να έχετε ολοκληρώσει έναν κύκλο προϋποθέσεων έως το 2012. Τρίτον, να μπορείτε να εξαγοράσετε χρόνο.

Ας δούμε τις πιο σημαντικές περιπτώσεις:
ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΑΝΔΡΕΣ με 10.800 έως 11.100 ημέρες ασφαλίσης. Από αυτόν τον χρόνο και μετά, πρέπει να έχουν τις 10.500 ημέρες έως το 2012. Απαραίτητη ηλικία: 58 και 59 ετών. Δηλαδή, άνδρας με 10.500 ένσημα το 2012, με αναγνωρισμένα 1.500 ένσημα παιδιών, Στρατού, σπουδών, ανεργίας, κατοχυρώνει δικαίωμα στα 59 έτη. Το 2020, με τις ίδιες προϋποθέσεις, θα βγει στα 61,3 έτη.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ: Αν έχουν 10.000 ημέρες ασφαλίσης έως το 2012, κατοχυρώνουν δικαίωμα στις ηλικίες των 57, 58 και 58,6 ετών για πλήρη σύνταξη και 55, 56 και 56,6 ετών για πλήρη μειωμένη σύνταξη. Δηλαδή, γυναίκα με 10.000 ημέρες το 2011 ή 8.800 και εξαγορά 1.200 ενσήμων βγαίνει με πλήρη σύνταξη στα 58 έτη.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΑΝΗΛΙΚΟ: Αν έχουν 5.500 ημέρες έως το 2010, βγαίνουν στα 55 σε πλήρη σύνταξη. Αν συμπληρώνουν από τις 19/8/2015 έως το 2019, βγαίνουν από 56,6 ετών έως 62,6 ετών. Για μειωμένη πρέπει να έχουν κλείσει το 50ό έτος μέχρι 18/8/2015. Γυναίκες με ανήλικο και 5.500 ημέρες το 2011 λαμβάνουν πλήρη σύνταξη το 57ο έτος. Μητέρες με ανήλικο και 5.500 ημέρες το 2012 έχουν όριο ηλικίας για πλήρη σύνταξη το 60ό έτος.

ΒΑΡΕΑ: Αν έχουν έως το 2014 τα 10.500 «ένσημα», εκ των οποίων τα 7.500 στα βαρέα, παίρνουν πλήρη από 55 έως 61,5 ετών ή αποχωρούν από 53 έως 59,5 ετών με μειωμένη σύνταξη. Αν οι 10.500 ημέρες συμπληρωθούν από 1/1/2015 και μετά, τότε η πλήρης σύνταξη είναι στα 62 και η μειωμένη στα 60 έτη.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ: Αν έχουν 4.500 ένσημα και βαρέα αποχωρούν στα 55, 56 και 57 έτη, αν ασφαλιστηκαν μέχρι το 1992, και οι 4.500 ημέρες με 3.600 στα βαρέα συμπληρωθηκαν αντίστοιχα έως το 2010, το 2011 ή το 2012.

ΜΗΤΕΡΕΣ ΜΕ ΔΙΑΔΟΧΙΚΗ: Πλέον μειώνονται κάτω από τα 62 και τα 67 τα όρια ηλικίας για σύνταξη με διαδοχική ασφαλίση και αρχίζει να αποσυμφορίζεται η έκδοση αιτήσεων που είχαν απορριφθεί από το 2013 και μετά. Προσοχή! Ασφαλισμένοι που είχαν απορριπτική απόφαση μπορούν τώρα να επανέλθουν με νέα αίτηση και να κριθούν με ποσό πιο ευνοϊκού όρους. Η εξέλιξη αυτή, κατά τη δικηγόρο Ολυμπία Νικολοπούλου, βοηθάει μητέρες που έχουν ΙΚΑ και ΟΑΕΕ, αλλά και όσους είχαν 35ετία έως το 2012 με ΙΚΑ και ΟΑΕΕ και ανέμεναν να γίνουν 62 για να ολοκληρωθεί ο κύκλος του φακέλου από τον ΟΑΕΕ στο ΙΚΑ.

ΑΝΔΡΕΣ - ΓΥΝΑΙΚΕΣ: Όσοι ασφαλιστηκαν είτε πριν είτε μετά την 1/1/1993 και συμπληρώνουν 4.500 ή 5.000 ή 7.000 ή 8.000 ημέρες ασφαλίσης, βγαίνουν στα 62 με μειωμένη σύνταξη και στα 67 με πλήρη. Προσοχή! Υπάρχουν προϋποθέσεις για μειωμένη σύνταξη. Απαιτούνται 100 ημέρες ασφαλίσης κατ' έτος νη τελευταία

Βγείτε πριν από τα 62 στη σύνταξη με το ΙΚΑ

Τι ισχύει για γυναίκες και άνδρες ή για τη διαδοχική

πενταετία. Δηλαδή, από τα 57 έως τα 62 χρειάζονται απαραίτητα 100 ημέρες ασφαλίσης κάθε χρόνο. Για τους μετά το 1993 ασφαλισμένους ζητούνται 750 ημέρες την τελευταία 5ετία για να πάρουν μειωμένη, αφού κλείσουν και το 62ο έτος. Η κυρία Νικολοπούλου τονίζει ότι «στον χρόνο ασφαλίσης για τη μειωμένη σύνταξη που πρέπει να συμπληρώνεται τα τελευταία 5 έτη πριν από τη συνταξιοδότηση υπολογίζονται ανεργία και ασθένεια».

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑ 55 ΕΤΗ: Αν έκλεισαν το 55ο έτος το 2011 και το 2012, παίρνουν μειωμένη με 4.500 ημέρες ασφαλίσης από τα 56 και τα 57 και θα πρέπει να έχουν 100 ημέρες ανά έτος στην πενταετία πριν από την αίτηση. Αν δεν συμπληρώνονται τα 100 συνεχόμενα ένσημα ανά έτος μία πενταετία πριν από το 57ο έτος, τότε η γυναίκα μπορεί να μείνει έως και 10 χρόνια χωρίς σύνταξη και να την πάρει πλήρη όταν φτάσει στα 67 έτη.

Η δικηγόρος Ολυμπία Νικολοπούλου απάντησε στα ερωτήματά μας.

Οκτώ ερωτήσεις - απαντήσεις για να γνωρίζετε:
 Τι κάνω αν έχω λίγα ένσημα;
 Αν έχετε τουλάχιστον 4.500 ημέρες ασφαλίσης έως το 2012, βγαίνετε στα 62 με μειωμένη και στα 67 έτη με πλήρη.

Όσοι δεν συμπληρώνουν 100 ημέρες κατά την τελευταία 5ετία;
 Αντί των 62 ετών θα βγουν στα 64 έτη!

Πότε βγαίνει μια γυναίκα σε μειωμένη;
 Με 4.500 ημέρες εργασίας έως το 2012 και συμπληρωμένο το 55ο έτος βγαίνουν με μειωμένη.

Και πλήρη;
 Αν κλείσουν το 60ό έτος της ηλικίας τους το 2012.

Με ανήλικο;
 Με ανήλικο και 5.500 ημέρες έως το 2012, ασφαλισμένες πριν από το 1993 λαμβάνουν πλήρη σύνταξη στα 55 και μειωμένη στα 50 έτη, με αίτηση και παλιό όριο ηλικίας που ισχύει έως τις 18/8/2015.

Με ανήλικο και 5.500 έως το 2012;
 Ασφαλισμένες μετά το 1993, συνταξιοδοτούνται στα 62 με μειωμένη ή 67 έτη με πλήρη σύνταξη.

Στις γυναίκες με 10.000 ένσημα;
 Ο νόμος ζητάει 10.000 ένσημα έως το 2012. Όμως, ζητάει και άλλα 800 (δηλαδή, συνολικά 10.800) έως την ηλικία συνταξιοδότησης, για να δοθεί πλήρης σύνταξη από τα 57 έτη σε όσες γυναίκες είχαν συμπληρώσει τα 57 στις 18/8/2015.

Αν άνδρες και γυναίκες έχουν 10.500 ημέρες έως το 2012;

Ο νόμος ζητάει από 10.800 έως και 11.100 ένσημα. Αν κάποιος είχε αυτά τα ένσημα το 2011, έπαιρνε σύνταξη στα 58 έτη. Όμως, ο νόμος ζητάει επιπλέον 300 ένσημα την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για σύνταξη.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ: 5.500 ΕΝΣΗΜΑ ΤΟ 2010 ΜΕ ΑΝΗΛΙΚΟ ΠΑΙΔΙ

ΗΛΙΚΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ ΚΑΙΤΕΠΕΠΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΤΑΙ	ΗΛΙΚΙΑ ΗΜΕΡΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ
55 έως 18/8/2015	55
55 έως 31/12/2015	56,6
55 το 2016	58
55 το 2017	59,6
55 το 2018	61
55 το 2019	62,6
55 το 2020	64
55 το 2021	65,6
55 το 2022	67

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ 5.500 ΕΝΣΗΜΑ ΤΟ 2011 ΚΑΙ ΑΝΗΛΙΚΟ ΠΑΙΔΙ

ΗΛΙΚΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ ΚΑΙΤΕΠΕΠΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΤΑΙ	ΗΛΙΚΙΑ ΗΜΕΡΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ
57 έως 18/8/2015	57
57 έως 31/12/2015	58,3
57 το 2016	59,6
57 το 2017	60,9
57 το 2018	62
57 το 2019	63,3
57 το 2020	64,6
57 το 2021	65,9
57 το 2022	67

ΧΡΟΝΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ: 10.800 ΕΝΣΗΜΑ (ΤΑ 10.500 ΕΩΣ ΤΟ 2011)

ΗΛΙΚΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ ΚΑΙΤΕΠΕΠΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΤΑΙ	ΟΡΟ ΗΜΕΡΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ
58 έως 18/8/2015	58
58 έως 31/12/2015	58,6
58 το 2016	59
58 το 2017	59,6
58 το 2018	60
58 το 2019	60,6
58 το 2020	61
58 το 2021	61,6
58 το 2022	62 (με 40 χρόνια)

ΧΡΟΝΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ: 11.000 ΕΝΣΗΜΑ (ΤΑ 10.500 ΕΩΣ ΤΟ 2012)

ΗΛΙΚΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ ΚΑΙΤΕΠΕΠΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΤΑΙ	ΟΡΟ ΗΜΕΡΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ
59 έως 18/8/2015	59
59 έως 31/12/2015	59,5
59 το 2016	59,9
59 το 2017	60,2
59 το 2018	60,6
59 το 2019	60,11
59 το 2020	61,3
59 το 2021	61,8
59 το 2022	62 (με 40 χρόνια)

ΧΡΟΝΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ: 10.500 ΗΜΕΡΕΣ, ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΩΙΩΝ 7.500 ΒΑΡΕΑ

ΕΤΟΣ ΠΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΝΤΑΙ 10.500 ΗΜΕΡΕΣ ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΩΙΩΝ 7.500 ΣΤΑ ΒΑΡΕΑ	ΟΡΟ ΗΜΕΡΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΟΡΟ ΗΛΙΚΙΑΣ ΜΕΙΩΜΕΝΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
2010	55	53
2011	55,9 μήνες	53,9 μήνες
2012	56,6	54,6
2013	60,9	58,9
2014	61,6	59,6
2015	62	60